

**MESTNA OBČINA LJUBLJANA
MESTNA UPRAVA
MESTNI SVET**

Adamič Lundrovo nabrežje 2, p.p.25, 1001 Ljubljana
☎ 306-10 59/306 10 16 , ☎ 306-30 12

Šifra: 032-32/2006-24

Datum: 13. 3. 2006

**MAGNETOGRAMSKI ZAPIS tretjega zasedanja 27. SEJE MESTNEGA SVETA
MESTNE OBČINE LJUBLJANA,**

**ki je potekala v ponedeljek, 13. marca 2006, s pričetkom ob 15. 30 uri, v Veliki sejni
dvorani Mestne občine Ljubljana, Mestni trg 1, v Ljubljani.**

GA. DANICA SIMŠIČ

Predlagam, da začnemo z nadaljevanjem tako imenovane, kot ji rečemo delovno – Proračunske seje. In sicer 27. seje mestnega sveta.

Svojo navzočnost vas je s podpisom potrdilo 25. Tako, da je mestni svet sklepčen in lahko začne z delom.

Svojo odsotnost so opravičili svetnice in svetniki: Gospod Roman Jakič, gospod Dominik Sava Černjak in gospa Cevtka Selšek. Drugih opravičil ni bilo.

Na začetku vas, tako, kot običajno, vljudno prosim, da izključite zvok mobilnih telefonov, da ne bi motili razprav kolegic in kolegov. Oziroma razpravljavk in razpravljavcev.

Nadaljujemo pa sejo z razpravo o 4. a. točki sprejetega dnevnega reda, to je o

Razpravi glede Predloga Odloka o Proračunu Mestne občine Ljubljana, za leto 2006.

Na drugem nadaljevanju so že razpravljali svetniki gospod Dominik Sava Černjak. Gospod Janko Möderndorfer, Franc Slak, gospod Peter Božič, gospod Miha Jazbinšek in gospod Peter Sušnik.

V tem trenutku so k razpravi prijavljeni še štirje svetniki. Prvi ima besedo gospod Boštjan Cizelj. Za njim bo razpravljal gospod Janez Žagar. Izvolite gospod Cizelj.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Hvala lepa gospa županja. Spoštovani kolegice in kolegi. Lep pozdrav. Nekako bom svojo razpravo usmeril na dva dela. In sicer prvi del bo predvsem usmerjen na izvajanje, ki smo ga bili deležni v prejšnjem tednu. Se pravi na prvi seji proračunski. Drugi del pa bo tudi bolj konkretno za nekatere postavke, za katere pa tudi pričakujem, da bom dobil ustrezne in pa nekako – recimo temu – kvalitetne odgovore.

Moram reč, da januarske razprodaje so že davno mimo. Ko sem pa tale proračun videl, pa smo nekako utgotovil, da dejansko še zmeraj traja tale vsesplošna razprodaja. Prepričan sem, da je ta proračun – spada zopet v tisto, kar govorijo – že videno. Se pravi, pravzaprav nekatere stvari se ponavljajo iz leta v leto. Od tega, da je pravzaprav nerazvojno naravnan. Da ni v pravi smeri. Da ni nekih priorit. In, da je notri cel kup nekih fiktivnih programov, ki jih to mesto namerava financirati in za katere smo namenili taka in taka sredstva. Jasno vemo, da gre tukaj za velike številke. Vseeno pa mi dovolite nekaj razmišljanj na preteklo sejo, kateri smo bili priča.

Moram reč, da na zadnji seji, v ponedeljek, se pravi teden dni nazaj, me je zelo presenetila razprava gospoda Möderndorferja. Jaz moram reč na začetku, da je bila razprava dobro pripravljena. Da se je kolega Möderndorfer dobro pripravil na to zadevo. Kolikor ga lahko razumem, vsebinsko je bilo vse jasno in mu lahko dam celo prav. Ne razumem pa pravzaprav njegovega stališča, katerega je zastopal. Kar nekaj časa sem pravzaprav sploh rabil, da sem razumel, a je to isti ta kolega Möderndorfer. A gre to zdaj za drugo osebo? Ali kako je zdaj taka salta mortale, skratka, da se nekdo v tako kratkem času obrne za pravzaprav cel krog okrog.

Kolega Möderndorfer, vaša razprava je bila milo rečeno, lahko rečem – pravzaprav cela farsa. Usmerjena tako, kot ta proračun, predvolilno. Res, z nekaterimi dejstvi, ki sicer držijo, ampak kljub temu, dejansko to nisem pričakoval od osebe, ki je nekako pripravljala ta proračun. In, ki je soodgovorna za stanje tega proračuna, kakršen je. Jaz zdaj razumem to, da je gospod Möderndorfer je to govoril pač v svojem imenu in pa v imenu frakcije posameznih svetnic, svetnikov LDS-a in pravzaprav tud ne vem – mogoče celotnega LDS-a. Ker dejansko ne vem, kolk je zdaj to razpadlo vse skupaj. Na kakih delih ste. Ampak, dejansko je bilo, vse skupaj je zvenelo kot farsa. Kot sem že rekel – po principu, nič ne vidim, nič ne slišim. Jaz ne bom rekel nič ne govorim, kar po navad pride zraven. Ker kolega Möderndorfer – res ste veliko povedal. Ampak, vseeno, enostavno nisem mogel verjet, kaj slišim. Da lahko nekdo obrne ploščo pravzaprav tako na hitro na okrog. Kot, da niste nič krivi. Kot, da vi nimate nič s tem. In ta prvo, kar sem se vprašal je to – a ste zdaj vi opozicija? A ste se preselili v opozicijo, ali kako ste? Ker dejansko – tuki je dejansko skregano s temi stvarmi. Pri nekaterih stvareh sodelujete. Pripravljate projekte. Ker mimogrede – kolega Möderndorfer, tele projekte so pripravljali vaši ljudje. V tem trenutku, ko jaz govorim, vaši ljudje še zmeraj sedijo na pozicijah in funkcijah v upravi, ki pripravljajo ta proračun. Potem pa pridete tukaj in začnete razlagat, mi nimamo nič s tem, mi smo zgroženi, mi ne vemo kaj se zdaj dogaja in tako naprej. Ja, kako ne veste, če mate ljudi še zmeraj tuki? Mogoče, če se motim, me popravite in se opravičujem. Prepričan sem, da ni temu tako.

Jaz osebno moram reč, da nikol ne bi mel take drže, bom rekel – nemoralne, da bi zdaj tako nekako zavrtel ploščo. Če prav razumem, to je že vse v duhu predvolilne kampanje, ne? In naslednja stvar, ki je, pa oprostite, se bom izrazil v vašem tonu, tako, kot ste vi rekel, je bilo to. Kar sem sam sebi rekel – halo?! Kako je možno, da nekdo zdaj mal tako reče, mal drugač. Govorite nekaj, potem pa podpirate spet druge projekte, ki jih pripravljate skupaj z županstvom. In jih tudi jasno podprete pri glasovanju. In vse kar je, to je že kolega tud – mislim, da Sušnik omenil, mislim, da je to samo ena stvar – ste izpusti, to je, da niste povedal kako bote glasoval. A lahko tudi tam pričakujemo od frakcije, da bo tako salto mortale narejena? Al bote nekako dejansko držal v smeri vaše razprave? In ta proračun, jaz razumem, jasno, saj ne bom rekel, da zdaj to je popolna vaša krivda. Tud na strani županstva je ta, bom rekel – farsa s tem proračunom. Ravno tako velika odgovornost, kot na vaši strani. In še enkrat. Kvalitetno razpravljanje. Ampak, v napačnem času. Kje ste bil do zdaj? Kje ste tolik časa porabil za pripravo? Da po leta pred volitvami pridete in nam razlagate potem te stvari. Ki pa jih tako in tako že, če se ne motim, al gospod Kovačič, al pa gospod Sušnik, že davno tega tud povedal tuki, v tej isti dvorani. Takrat ste bili gluhi. Niste potem prišli nič s temi

stvarmi na plan. Res pa je, da se lepo sliš, še posebno zdaj, pred volitvami. Jaz mislim, da počas se zmenite, da bote ugotovili, kdo ste, kje ste? Koga podpirate, koga ne podpirate? In tako naprej.

Pa mi dovolite gospa županja in... gospod Božič, bote mel možnost za razpravo.... Je že v redu. Poglejte, gospod Božič, jaz razumem, da maček zatul, ko mu človek stop na rep...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim za mir v dvorani.

G. BOŠTJAN CIZELJ

In prosim gospa županja, da... ja, mejčkn te žalitve in take stvari pa...

GA. DANICA SIMŠIČ

No, nisem slišala kaj je bilo rečeno...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

G. BOŠTJAN CIZELJ

... pa te stvari. Prosim, če lahko razpravljam do konca. Je pa to še en...

GA. DANICA SIMŠIČ

Spoštovane... spoštovane svetnice in svetniki, vljudno prosim za mir v dvorani.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Jaz vem gospod Božič, da vas vse skupaj zdaj to žre mal. K vam to razlagam...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Ampak, o tem bi bilo treba prej razmišljat.

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

In oprostite, lahko povem svoje mnenje. Pa če lahko povem svoje mnenje. In, če se motim, pa sem rekel – se opravičujem, pa me popravite. Ampak, očitno se ne morete. Bomo videli tudi jasno, kako bo pri glasovanju. Ne?

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Ja. Jaz bom glasoval tako. Jaz že mam pač že določen, kako bom – sem si že sam ustvaril svoje mnenje, kako bom pri tej zadevi. Za vas pa ne vem. Bomo videli...

GA. DANICA SIMŠIČ

Še enkrat bi prosila, no, za mir v dvorani. Pa tudi vas, gospod Cizelj, da nekako ne terjate odgovorov neposredno ta trenutek...

G. BOŠTJAN CIZELJ

Ne, saj bom... saj bom...

GA. DANICA SIMŠIČ

Od gospoda Božiča, ...

G. BOŠTJAN CIZELJ

Se opravičujem...

GA. DANICA SIMŠIČ

Kajti, gospod Božič je prijavljen k repliki.

G. BOŠTJAN CIZELJ

No, bomo pol na repliko. Potem. Bomo videli. Skratka, dejansko, samo to povem, da to je bilo dejansko pesek v oči vsem Ljubljčanom, Ljubljčankam, pa tudi temu mestnemu svetu, da nekdo vse to tako okrog obrne.

Pa mi zdaj dovolite, da grem pravzaprav nekoliko še mal, ker je še nekaj razpravljavcev tud za mano – na nekatere bolj konkretne postavke. Ki sem jih nekako si začrtal. Na prejšnji, bom rekel razpravi, al pa v prejšnjem tednu so bile, če se ne motim, pravzaprav vse razprave usmerjene v prodajo zemljišč. In podobne te stvari. Skratka to področje. Jaz se strinjam, da ta področja so zelo kočljiva. Dejansko gre za kar nekaj nepravilnosti. V teh dneh smo bili tud priča dopisovanju med županom, bivšo načelnico in tako naprej. Po elektronski... Podžupanom, gospodom Pavlico, po razni elektronski pošti. In verjamem, da ste to dobili. Zato tega ne bom zdaj načenjal. In res je, zemljišča so velik problem v temu mestu. Še posebej, če ljudje ne vejo kaj prodajajo, kako prodajajo in kaj bi s temi radi naredili. Je pa tuki še cel kup drugih stvari. In uvodoma sem rekel, da ta proračun je zastavljen čisto predvolilno. V njemu notr je cel kup fiktivnih nekih projektov. Al pa projektov, v katerih jaz ne vidim nekih globljih pomenov. In sem tud v velikem dvomu, da bomo to kakor koli in kadar koli realizirali, v nekem doglednem času. Še posebno, če predstavljamo oziroma, ker vemo, da do danes, pa smo že sredi marca pravzaprav – ne samo, da nimamo proračuna, niti nimamo pravzaprav nekega dodelanega zaključnega računa za lansko leto. In mi dovolite, da pogledamo nekatere postavke, ki so mi nekako, poleg teh zemljišč tud izstopile ven.

Začel bi s postavko 4100 – Subvencija javnim podjetjem. Če se bote pogledali to postavko, bote videli, da je to postavka bila v – ocena za leto 2005, v višini dobrih 500 milijonov tolarjev. Približno. Poglejte plan za leto 2006. Postavka je zrasla na milijardo 326 milijonov 594 tisoč tolarjev. To gre zopet za neko subvencijo javnim podjetjem. Se pravi LPP-ju. Pa

dajmo enkrat že nekaj naredit s tem LPP-jem. Ne samo, da financiramo. Ker očitno je nekaj narobe, da je zdaj takšen naskok te postavke. Kaj se je zgodilo z nekim pravim planiranjem? Finančnim načrtom. Poslovnim načrtom. Študijo prometa. Cestne ureditve. In tako naprej. In tako naprej? Če nekomu dajemo sam dnar, sam pa nič ne naredi, lejte, sej to bo šlo tako ali drugač. Pa če jim damo desetkrat dnar, se bo glih tko zapravl. Treba je pravilne stvari delat, na pravilen način. Po planih. Po načrtih. In jaz do danes nisem, žal, videl neke primerne študije, kako to podjetje nekako spraviti na noge. Če se motim zopet, me popravite.

Naslednja stvar, kar je, bi tud prosil pojasnilo za to postavko 4135 – Tekoča plačila in drugi – drugim izvajalcem javnih služb, ki niso neposredni proračunski porabniki. Tuki zraven ni izračunan indeks. Stran rimska I/8. Tukaj indeksa ni zraven. A je to zdaj tiskarska napaka? Al je dejansko, bom rekel – neko zamegljevanje zopet. Še enkrat, na začetku sem že izpostavil – moj pogled na to, da je ta proračun volilni. Oziroma predvolilni. In tud to postavko jemljem na ta način.

Naslednja stvar, ki mi je nekako zopet spet padla v oči, je stran rimska II/8, rimska II/9 in tako naprej. Do rimska II/14. Pa mi dovolite, da gremo kar konkretno tukaj po teh postavkah. Rimska II/8 – Županstvo. Štirideset milijonov tolarjev. Realizacija 04- nula. Realizacija 05- nula. Zopet si delamo s proračunskimi sredstvi predvolilno kampanjo. Plačilo avtorskih honorarjev, plačila po pogodbah o delu, oboje 9 milijonov tolarjev. Vse, se pravi vse realizacije 2004, 2005 – so nula. Isto mamu potem Mednarodno sodelovanje – 6 milijonov. Služba za mednarodne odnose je indeks 191. Se pravi, mamu zdaj 58 milijonov 400 tisoč tolarjev. Potem Glasilo Ljubljana, 62 milijonov 157 tisoč. Indeks 150. Vse to gre v tej smeri, da so letos volitve. Da se je treba pokazati v najboljši luči. Da ljudje pač vidijo in tako naprej. Jaz to nekak razumem, ampak dejmo mejčkn mal drugač pogledat s temi sredstvi. In nekak bolj pametno to investirat. Te stvari. Stiki z javnostmi – 29 milijonov 350 tisoč. Obe realizaciji 04, 05, sta prej nula. Županstvo se pripravlja močno na to volilno bitko. S sredstvi, ki pač vsi ne morejo z njimi razpolagati očitno, ne? Protokol – 88 milijonov 100. In tako naprej. Potem mamu zopet postavko na strani rimska II/11 – Delovanje sindikatov. Iz 6 milijonov, dobrih 6 milijonov, smo jim namenili zdaj 9 milijonov. Zopet velik porast. Jasno, treba je krepiti. Naslednja stvar, ki je tudi, je pa recimo – vzpodbujanje stanovanjske gradnje – 3 milijone in pol. Indeks 112. Zlo mejhn porast. Pri stvari, ki mislim, da bi se pa splačal. Mal več investirat. Še posebno za mlade. Svet za slovenščino MOL. Z vsem spoštovanjem do jezika in tako naprej, do zdaj so bile postavke nula. Zdaj smo nekak milijon namenili.

Hvala bogu, saj nekaj je treba namenjat. In tako naprej. Ampak, kar me moti pri teh stvareh je, da dejansko ni nobene konkretne in pametne obrazložitve. Kaj so to projekti? Kakšni projekti? Kam gre ta denar? To bi jaz pričakoval. Nekaj sicer je, za nekatere stvari napisan. Ampak, s tistimi parimi vrsticami si človek ne more nič pomagati. Pri takem proračunu. Potem, zanimivo kako porastejo vsi stroški, na primer rimska II/13. Postavka – 4022. Telefon, telefaks, faks, elektronska pošta. Indeks 215. A bomo zdaj na veliko začel klicati. A bo zdaj uprava, kar čez noč, začela ornh delati?

.../// iz dvorane: Poročila moramo pisati...za kurirja... mi...///

Ja.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek....

G. BOŠTJAN CIZELJ

Ja. Ogromen porast.

GA. DANICA SIMŠIČ

... prosim za mir v dvorani.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Pri teh stvareh. Potem mi dovolite, da se še mejčkcn ob kulturo še tud obregnem. Hvala bogu, da se denar namenja za kulturo. Ampak, zopet imamo Festival Ljubljana na prvem mestu. Zakaj je Festival Ljubljana zmeri tok najbolj pomemben? In to več dobi od ostalih programov. Ki so ravno tako kvalitetni, al pa celo mogoče – celo bolj kvalitetni. Jasno, tuki je zdaj stvar okusa, al pa pripadnosti, če hočete.

Omenil sem že cel kup nekaterih projektov. Recimo Tin Ljubljana, DSO Nove Fužine, neka novo gradnja. Kaj je to? Nov dom upokojencev? In tako naprej. Lejte, notr je cel kup projektov, kjer ni nikakršne pametne obrazložitve. Za kaj gre ta denar? Potem neka Ženska svetovalnica? In tako naprej. Cel kup nekih projektov, brez obrazložitev. Ampak se ogromno nekih sredstev, neki denarja pretaka na te naslove? Za te stvari pričakujem konkretne odgovore. Za vsak projekt posebej. Kaj gre? Kdo gre? In tako naprej in tako naprej. Lokalna samouprava – stran rimska II/251 do 266. Indeks porasta, recimo temu – administrativnih postavk. To, kar sem že prej omenil. Preko 200%. A to pomen, da bo uprava zdaj začela kar ornih delat? Če do zdaj ni? Bomo pa zdaj začel garat. In tako naprej? Veste kake postavke so to? 200%. Pa na samih takih, bom rekel – postavkah, ki so bolj tako splošne. Operativne. In tako naprej. S tem, da vsi vemo, da stanje v upravi porazno. Da se ne ve kdo pije, kdo plača. Saj smo videli, eni zdaj tako govorijo, glasujejo drugač. In podobno. Počasi se je treba zment in dat nekako vrstni red pravilen. Prosim?

... /// iz dvorane – nerazumljivo...///

Ne. Nisem mislil zdaj na gospoda Möderndorferja. Govoril sem tud na splošno. Se opravičujem, če se je tako slišal. Ja. Če se je tko slišal. Lejte, realno gledano, sem že na začetku rekel, da s tem proračunom pravzaprav ne bomo pametnega nič naredil v letošnjem letu. Razen to, da bomo nekatere in lahko rečem – posameznike, financiral njihovo predvolilno kampanjo. Eni se niso še čist odločil v katero smer bojo šli. Al so zdaj v opoziciji, al so vodja – to mesto v koaliciji? Al kakor koli. Bomo videli.

Projekt MUEM – to je Mestna uprava na enem mestu. To je sicer v redu projekt. Ampak, tuki me je ena stvar zmotila pravzaprav. Notr je ves strošek, če sem prav videl namenjen predvsem nekim honorarjem in podobno. Ja, kaj bojo ti ljudje pravzaprav delat? Do – do volitev in... ne vem. A so to ljudje, ki bodo premetaval papirje z ene mize na drugo mizo? Al gre to za konkretne strokovnjake, ki vejo kaj delajo? In zakaj so plačani? In z vsem spoštovanjem do gospe županje, tuki sem videl, da projekt vodi gospa županja. Kar se da sicer nekako razumet. Ne? Ampak, vseeno, jaz osebno bi pri takem velkem projektu, bi priporočil človeka, ki pozna nekaj, bom rekel – drugih področij. Ki so bolj konkretno vezana na reorganizacijo. Uprava se do danes ni bla sposobna, al pa ni imela volje. Čeprav, jaz mislim, da oboje. Niti volje, niti želje ni blo. Niti znanja. Da bi se reorganizirala. Kar je predpogoj, da bi ta proračun zgleдал

mal bol. Da bi se že na začetku mandata pripravili, naredili neke smernice. Pokazal prioritete. Naredili en program. Veste, človek se lahko stegne samo tolk, kokr je postelja dolga. Ne gre več. Mi se pa hočemo zdaj stegnit preko vseh meja. Niti ne vemo sami kam in kako. In zato smo ta proračun naredil. Prenesli iz lanskega leta dobrih 7 milijard tolarjev. In tako, kot sem že rekel, uprava ni vedela kaj bi točno z njimi. Mal smo jih dal sem, mal sem. In nekak smo to porazdelil. Nič pametnega. To je slaba slika za to mesto. Ljubljana ni neka majhna občina. Ljubljana je glavno mesto. In delat s takim proračunom. To je znanje. Potrebuje strokovnjake, ki vejo kaj delajo. In vejo kaj hočejo. Čeprav, veste, po drugi strani jaz vem, kaj nekateri hočejo iz tega naredit. Ampak, to je že druga debata.

Tako, da gospa županja, jaz bi prosil, da vse te stvari, ki sem jih izpostavil, te projekte tud konkretne odgovore... Podrobno opredelitev teh postavk, za katere projekte gre. Kaj delajo, bodisi ta društva, kakšen je namen teh projektov? Kdo so ti ljudje, ki bojo to delal? In tako naprej. Jaz mislim, da ljudi to zanima. Ker v končni fazi to je proračunski denar. In tako, kot sem rekel že na začetku, zelo dvomim, da bomo mi ta proračun kakor koli realiziral. Nekaj bojo te tekoče, transferji bojo obdelani. Neki se bo prodal, kar se bo dal. Pa nekateri posamezniki, ki so blagoslovljeni s strani mesta. Trenutne še – recimo koalicije, ali ne koalicije. Kakor koli vzamete. Bodo dobili ta svoja sredstva. Druzga pa ne bo nič. In to je slaba popotnica za naprej. In pa tudi slaba slika za zdaj.

S tem bi jaz tud gospa županja zaključil. In pa prosil, če mi lahko ustrezni pač podajo odgovore. Ne vem, ne pričakujem dons, ampak pač, ko bo nekako – odgovori pač v sklopu. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Prva replika na vašo razpravo gospod Božič.

G. PETER BOŽIČ

Jaz se kolegu opravičujem za tistega smrkavca. To res ni bilo korektno od mene. Ampak, moram pa povedat zakaj je to izlezel iz mene. Zaradi tega, ker se predstavniki sedanje vladajoče največje stranke obnašajo objestno. Ta moralizem farški, farški - profarški moralizem, ki ga je tuki razgrnil gospod predstavnik SDS, je natančno tak, kakor ga uporabljajo župniki za lecom. In seveda kaže pa na to, kako ta vladajoča stranka seveda briskira vsako avtonomno pozicijo. Bodisi poslancev, bodisi svetnikov.

Fracija je, ko je nastala, je nastala, kot avtonomna zgodba, ki se ne veže ne na levico in ne na desnico. Oziroma na nobeno politično skupino. Ampak, oblikuje svojo lastno politiko. In, ker pa ni sama v tej dvorani, se seveda dogaja, da glasuje enkrat z enimi, enkrat z drugimi. In enkrat s tretjimi. Ali pa ostaja sama. Gre za vsebino. Ne gre pa za neke – neke – na pamet koalicije, pripadnosti v temu ali onemu. In to, kar je naredil Jani Möderndorfer, je pravzaprav stvar, ki jo vi, to ugotavljajo tud mediji, to ne govorim samo jaz. Ki jo vi nikoli niste naredili. Vi ste ostajali, kot opozicija, zmeraj na načelni ravni. Nikoli se pa niste loteval teh, te zgodbe, ki ni od danes. Ki traja že, kot sem zadnjič govoril, že od leta 93, 94. Nikoli je pa niste konkretiziral. In nikoli se niste lotil stvari zares. In seveda, ker ste pa zdaj pred volitvam, pred tem dejstvom, da tega ne morete več storit. Tud, če bi hoteli. Vas pa to seveda spravlja mal v obup. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko. Najprej gospod Cizelj.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Hvala lepa. Gospod Božič, z vsem spoštovanjem do vas, ampak, jaz se ne morem znebit občutka, da kadar koli se kdo obdregne mejčkn ob to vašo frakcijo, al ne frakcijo. Al LDS, al kar kol. Postanete čist živčni. Pa to velja pravzaprav za dost ljudi v tej frakciji. Ja, pa saj vam nisem nič hotel. Jaz sem vam samo rekel, da ste razpadli na tri, štiri dele. Kaj jaz vem. Mate samostojne svetnice. Mate frakcijo. Mate LDS. In tako naprej. In zdaj se tuki neki razburjate. Jaz nisem kriv. Zmente se sami. Kdo ste? Kaj ste? Kaj niste? Opozicija? Ja, v redu, pol se pa ne razburjajte do takrat, dokler se ne zmente. In samo to je problem. In vaši ljudje, gospod Božič – vaši ljudje so soavtorji tega proračuna. Še zdaj sedijo v koaliciji. Oziroma v mestni upravi.

GA. DANICA SIMČIČ

Prosim. Prosim za mir v dvorani.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Še zdaj sedijo v mestni upravi. In pripravljajo te stvari. Jaz sem gospodu Möderndorferju rekel, odkrito, da se je dobro pripravil. In, da je tud korektno predstavil. In, da je vse – pametna stvar. Nimam kaj reč. Ampak, kje ste bili do zdaj? Zdaj je pa mejčkn drugač se obrnete in...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim...

G. BOŠTJAN CIZELJ

In pred volitvami, jasno, je pa treba pokazat tisti...

GA. DANICA SIMŠIČ

... da zaključite misel.

G. BOŠTJAN CIZELJ

In ko nimate več, recimo manevrskega prostora, smo pa bogi. Pa kako nam vsi nekaj žalga hočejo. Pa kako trpimo. In tako naprej. Ja, dajte met mal pokončne držo. Pa...

.../// iz dvorane: Ne vem kaj govorite... - nerazumljivo...

Kolega Božič...

GA. DANICA SIMŠIČ

Lepo prosim, lepo prosim za mir v dvorani.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Mejte mal pokončne drže in rečte, ja, tako je blo, neki smo se izučil...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Neki smo se naučil iz tega, ampak nič...

.../// iz dvorane: ... ne razumem...- nerazumljivo...///

Ja.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Božič, lepo prosim, ...

G. BOŠTJAN CIZELJ

Počas se odločte gospod Božič. Ne?

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika na repliko, gospod Kovačič.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Ja hvala lepa. Jaz bi vseeno prosil gospod Božiča, da preneha s to poniglavo razpravo. Mislim, da le ne pritiče ne nazadnje tudi letom, ki jih častitljivo nosi. Kar se tiče pa podatkov, ki jih je gospod Möderndorfer iznesel na prejšnji seji, sem pa seveda sam zelo hvaležen, daje do tega prišlo, ne? Res pa je, da opoziciji v glavnem podatki niso tako lepo dostopni, kot je očitno, kot so ti podatki očitno dostopni gospodu Möderndorferju, ki je tudi praktično na pol profesionalno, ali pa tudi profesionalno vključen v to dogajanje. Bom pa seveda v nadaljnji razpravi tudi o tem kaj povedal. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika na repliko gospod Jarc.

G. MIHAEL JARC

Jaz ne bi branil gospoda, mladega kolega, kako--- ker se zna sam dobro branit. Bi pa repliciral gospodu Božiču v tistem delu, kjer je pač primerjal pravzaprav precej ideološko nestrpnost oziroma pogreto razpravo gospoda Cizlja s tako imenovanimi farškimi izpadi. Tle se, tle se čutim jaz tud, bi rekel – osebno prizadetega. Čeprav nisem klerik. Že njegova dikcija, ko je imenoval župnike, ki govorijo z lec, kaže, da je v zaostanku s časom. Namreč, duhovniki ne govorijo več iz lec oziroma s prižnic, ampak iz ambona. Torej, tle se pravzaprav kaže, da so se, gospod Božič, sicer spoštovani kulturnik, spreneveda, ne? Pač glede na to, da se...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...

Prosim? Jaz se pa čutim prizadetega osebno. Zato, ker...

GA. DANICA SIMŠIČ

A lahko samo? Gospod Jazbinšek, samo kratko pojasnilo... Ne, gospod Jarc, hotla sem reči gospod Jarc.

Gospod Jarc je repliciral, je povedal, da na gospoda Božiča. In povedal je na kateri del gospoda Božiča replicira. Tako, da očitno je prišlo do nesporazuma. Ker je pa res začel s stavkom, ki se je nanašal na gospoda Cizlja. Izvolite, imate še trideset sekund gospod Jarc.

G. MIHAEL JARC

Ja pravzaprav, saj ne da bi obsojal ljudi. Ampak, dejanje, se prav, ni bilo v duhu, bi rekel sodobnega, bi rekel demokratičnega načina življenja slovenske ustave. In pravzaprav gospod Božič meša neke stare čase oziroma čase, ki so bili, bi rekel kritizirani po krivici. In nekak meša zdaj te zadeve. Jaz pač sem ga mel za neko večjo svetovljano in pravzaprav ne vem kje, od kod vleče te paralele in meša gospoda Cizlja, zdajšnjo vlado in tako naprej. Pač, nepojmljivo mi je to...

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je zdaj iztekel gospod Jarc.

Besedo za repliko na razpravo gospoda Cizlja, ima gospod Gomišček. Izvolite.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Očitno nas je tko razburla ta razprava. Ja, jaz sem že, moram reči, ne vem na koga sem repliciral. Ali na Cizlja, ali na pripombe kolega Božiča, ki so vmes padale.

GA. DANICA SIMŠIČ

Pa morate natančno vedeti, kajti gospod Cizelj...

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Bom kar povedal...

GA. DANICA SIMŠIČ

...je razpravljaj prej...

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

... mislim, da sem...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Božič pa...

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

... na obadva.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ker ste roko dvignili, ko je razpravljaj gospod Cizelj.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Potem bom pa... v redu. Vmes je govoril, tako, da ne vem, kako naj na njega – vmes govori – repliciram. In... a, ja.. On lahko govori. Jaz pa ne smem replicirat na njega? V redu. Ampak, nič hudega. Kolega, na kolega Cizlja repliciram. In sicer moram reč, da na tisti del, ko je govoril, da je ta frakcija oziroma kolega Möderndorfer, zelo politično se izražal. Jaz bi rad sami in kakor češ, da zdaj so pa čist nekaj družga. Pa nič niso vmes se strinjal. In, da so vse pozabil, kaj je blo za nazaj. Moram reč, da tukajle, ko pogledamo odhodke. Če pogledamo proračune, ki so jih stalno podpirali in prepričan sem, da bojo tud ta proračun podprli.

V letu 2000 so bili odhodki 37 milijard. V letu 2001 so bli odhodki 43 milijard. V letu 2002 47 milijard. V letu 2003 je bil plan 53 milijard. V letu 2004 50 milijard. Ocena za leto 2005 je 47 milijard. In plan za leto 2006 je 62 milijard. To se prav, v tem letu, v tem obdobju šestih let, ko ste bili skupaj v koaliciji, ste uspel skupaj povišat proračun od 36 do – odhodkov, ste – ste od slabih 37 milijard povečal proračun na 62 milijard. In, če se zdaj v tem predvolilnem letu odcepite in govorite, da ste frakcija, so te številke zlo zgovorne.

Zdaj, če jaz slišim, da smo mi tukaj v SDS farški. Potem vam povem, da te številke govorijo, da ste pa vi taki, kakor mi stalno govorimo, da je bilo petdeset let govorjenja o tem. Nekaj govorite, delate nekaj družga. Zdaj bi pa na to samo še nekaj dodal. Pri vsem tem povečanju, skoraj za 100% odhodkov, v šestih letih, je pa v tem mestu, v tem proračunu, ki naj bi bil predvolilen. To pomen, da res iz vaše tiste želje izraža, je pa za raziskovalno dejavnost, podjetništvo in varstvo okolja. Veste kok ste namenil? Namenil ste...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Namenil ste natanko pol milijarde. Pol milijarde denarja ste namenil v tem mestu za podjetništvo, raziskovalno dejavnost, pa varstvo okolja.

GA. DANICA SIMŠIČ

Jaz se ne spomnim, da bi gospod Cizelj o tem razpravljaj, kar replicirate nanj.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ne. To sem samo na temo farških in ne farških rekel. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Tudi o tem ni gospod Cizelj razpravljaj...

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

No, sem vam pa hvaležen...

GA. DANICA SIMŠIČ

Na gospoda Cizlja, ne? Replika na vašo repliko, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Cenim njegova izvajanja, vendar so pomanjkljiva. Gospod Gomišček. Kajti prave številke so pa sledeče. Gospa županja. Lansko leto je bilo prihodkov 3, 4 milijard več, kot predlanskim. Vi pa ste podpisali odhodkov za 2,7 milijard manj, kot predlanskim. Letos bo prihodkov zopet 3 milijarde Sit več, kot lani. Vi pa ste si v plan dal, da boste podpisal odhodkov za 41,9 milijard Sit več, kot lani. Oprostite, tega proračuna vi ne morete realizirati. To je, da boste za 15 milijard več porabil letos, kot ste lansk let. To je, oprostite, čista smešnica.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika na razpravo gospoda Cizlja, gospod Möderndorfer.

G. JANI MÖDERNDORFER

Hvala lepa. Gospod Cizelj, ko komentirate razpravo, potem bodite vsaj konkretni pa direktni. Kaj je tisto, kar je gospod Kovačič v tej razpravi že povedal, ko ste ga že omenil? V tistem delu in kar je bilo že večkrat ponovljeno? Jaz tega nisem slišal. Nikol prej od gospoda Kovačiča, kadar to uporabljate. Kot drugo, osebno se mi zdi zelo pomembno, glede na to, da ste v opoziciji, da bi s temi podatki prišli vi ven. Saj ni nujno, da bi mel slike. Saj ni nujno, da bi mel kar koli kaj družga. Dejstvo pa je, da proračun znamo vsi brat. Vsaj upam. In na podlagi tega proračuna bi lahko bilo vsakemu jasno, da določene stvari, kar se prodaje zemljišč tiče, nekaj ne more bit v redu. In kot tretje, manj se ukvarjajte s tem, kam mi pašemo. Čeprav še vedno ne razumete, da smo v opoziciji. In koalicije ni več. Če je pa to vaš problem, ker tega ne zmorete? Mate pa potem ta problem samo vi. Mi ga nimamo. Kaj si bojo pa mislili

Ljubljancani in Ljubljančanke, je pa – dejte že enkrat možnost njim to prepustit. Da oni odločajo. In bojo mel možnost odločat, kaj si oni o tem mislijo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko gospod Cizelj.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Hvala lepa. Bom zlo kratek. Kolega Möderndorfer, ko ste govoril za gospoda Kovačiča, da se tega ne spomnite. Oziroma, da niste slišal. Vprašanje je, al niste slišal, al niste hotel slišat? Po moje je ta druga bolj. Kam pa spadate, bomo pa videli tako in tako pri glasovanju. Pa ne samo danes. Tud pri ostalih projektih. Ker, če greva pogledat spisek glasovanja, kako je kdo glasoval. Jaz ne vem, če spadate glih sem. Al pa kamor kol že. Samo to. Ja. Tako, da se morate sami mejčkn zment med sabo, kje ste, kaj ste, pa kaj podpirate. In kaj ne podpirate. Še enkrat pa – dobro ste povedal in bil ste zelo konkreten zadnjič tukaj gor. Nimam pripomb. Samo to, da ste mejčkn zamudil. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika na razpravo gospoda Cizlja, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Lepo pozdravljeni. Torej, jaz nisem farški, ne? Sem pa dialektik. Ne? In seveda gospod Cizelj je čist mal premal scizeliral, kar je mel za povedat, ne? Ampak, upam, da ne bo zato repliciral, ne? Ker sem njegov prekrasen priimek pravzaprav uporabil. Jaz mu bom povedal, da je premal strog bil, ne? In zato bom jaz seveda povedal ta prave številke. On je diskutiral o tekočih odhodkih. Zdaj bom pa jaz dialektično postavil tole. Poglejte. Županja Danica Simšič planira plače in prispevke le nekoliko višje, kot se je porabilo v lanskem in predlanskem letu. Za 0,3 milijarde. To številko si zapomnite. Na drugih odhodkih, na izdatkih za blago in storitve, pa sem prišel do teze, da skriti predvolilni štab županje zahteva povečanje plačil za storitve – vi poznate znano županjino pogodbo o predvolilnem svetovanju, ne? Ta paše med storitve. Zato županja povečuje postavko – Izdatki za blago in storitve. Na kateri gospodarji povsem suvereno. Za 2,9 milijarde. Oziroma za 30% več, kot je bila poraba v lanskem in predlanskem letu. Povejte, kateri stroški in kere storitve v rutinskem delu – v rutinskem delu so taki, da bi to opravičeval. Istočasno pa utemeljuje županja pa to, k je 30% več, z 3% rastjo cen življenjskih potrebščin. Razumi kdor more. To razume samo predvolilni štab. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na vašo repliko gospod Cizelj.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Ja. Hvala lepa. Jaz v številke gospoda Jazbinška zdele ne bom šel nič replicirat. Ampak, mogoče samo v tistem delu, da sem bil mejčkn premal strog, ne? Kolega Jazbinšek, že po tej moji mili razpravi smo videli, kakšen kaos je ratal, ne? Da tako rečem. Bog ne daj, da bi bil kaj bolj strog. Ker se bojim, da pol ne bi kdo preživel tega tuki notr. Ker pač resnica boli, ne?

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Cizelj, vendar bi vas prosila, da – da razmislite, kaj govorite. Ker verjamem, da bi vaša razprava tudi bolj kritično, kot je bila, preživel vsak, ki je v tej dvorani.

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Gospod Žagar. Prišli boste na vrsto za razpravo potem, ko bo končala gospa Dolgan, ki se je prijavila k besedi.

GA. NUŠA DOLGAN

Spoštovana gospa županja. Spoštovani svetnice in spoštovani svetniki. Prosim?...

GA. DANICA SIMŠIČ

Samo toliko, da ne bo pomote. Predstavnikom predlagateljice lahko dam besedo kadar želijo oziroma, kadar sama ocenim, da je potrebno. Gospa Dolgan se je... Prosim? ...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Potem, gospa Dolgan, izvolite. Imate besedo.

GA. NUŠA DOLGAN

Dovolite mi, da predstavim obrazložitev. V osnutku proračuna je bilo predvidenih za prodajo 168 tisoč 567 kvadratnih metrov zemlje. V predlogu pa 239 tisoč 444 kvadratnih metrov. Očitno je, da gre za povečanje ene tretjine. In odgovori, ki so bili v prejšnji, na prejšnji seji, da gre za povečanje več, kot polovice, kažejo zgolj na zaporedne številke. Te pa seveda kažejo na to, da so se v proračun dajala zemljišča manjše kvadrature, seveda pa vsako zemljišče v svoji katastrski občini, pod svojo zaporedno številko. Kar nekaj dodatnih predlogov je na lokacijah, ki so bile rezervirane za programe, ki niso več aktualni oziroma so opuščeni. Za tiste programe so se zemljišča tudi pridobivala, kot vložek mesta, za investicije države. Za vodenje aktivne zemljiške politike, bi morali pridobivati zemljišča, ki jih potrebujemo za realizacijo razvojnih nalog. Sredstva pa bi črpali iz prodaje zemljišč v lasti MOL-a, ki za realizacijo teh nalog niso več zanimiva. Zanimiva pa so za druge, predvsem privatne investitorje. Prostorski akti velikokrat ne upoštevajo obstoječo parcelacijo. Zato je za predvideno gradnjo potrebno pridobiti zemljišča, ki so v lasti MOL-a. Po drugi strani pa kupovati zemljišča v privatni lasti. Za realizacijo načrtovane javne infrastrukture, se je večkrat potrebno posluževati menjav zemljišč. Navedbo v programu prodaje – Kultura, travnik, zelenica – opredeljuje termin iz katastra in ne namembnost prodaje. Le ta je določena v urbanističnih aktih. Za prodajo zemljišč naročimo cenitveno poročilo. Cenitvena poročila se pridobi od ocenjevalcev Slovenskega inštituta za revizijo, ki jim le ta podeli odločbe za

opravljanje navedene dejavnosti. O prodajni ceni odloča komisija. Seveda, na osnovi proračuna, ki ga sprejme mestni svet programa.

V teku je sprejemanje metodologije množičnega vrednotenja nepremičnin. Ki bi bile v te namene – sprejemanje načrta prodaje stvarnega premoženja, še kako uporabna. Saj ne bi imeli previsokih stroškov. Vsaka prodaja se oceni s strani pooblaščenega cenilca pred začetkom prodaje. V dosedanjih poročilih je zadostovalo, da se je denacionalizacijo eventualne služnosti in druge obremenitve preverjalo pred začetkom prodaje. Zato je bilo tudi v tem načrtu pripravljeno na utečen način. Dejstvo je, da posamezni postopki denacionalizacije trajajo že več, kot trinajst let. Na marsikateri upravni enoti so se delavci, ki so vodili postopke, zamenjali. Ker Zakon o denacionalizaciji ni predpisoval, da se vsi uvedeni postopki zaznamujejo tudi v zemljiški knjigi, je prišlo do tega, da se nemalokrat trgovalo s premoženjem, ki ni bilo predmet lastnika, ampak denacionalizacijskega postopka.

Zato smo, na osnovi zahtev mestnega sveta, mestnih svetnikov, preverili vse – vse denacionalizacije, ki so nam bile na razpolago. Tako v zemljiški knjigi, raču..., računalniški, ročno vodeni in deloma tudi na upravnih enotah. Seveda, zaznambe, plombe, prihajajo lahko vsak dan. Vendar večino, kar nam je bilo na razpolago, smo preverili. In prosili gospo županjo, da vloži amandmaje.

Dovolite mi, da se pri posameznih postavkah načrta prodaje, na kratko podam obrazložitev.

Če gremo pod zaporedno točko 1. K. o. Trnovsko predmestje, Ceste dveh cesarjev. Parcela v naravi predstavljajo zemljišče vrtničkarjev. Parcele so bile v načrtu prodaje za leto 2005. Gre za gradnjo sakralnega objekta, s pripadajočimi objekti. Določeni so gabariti. Višina minareta in tako naprej. Po podatkih o podrobnejši namenski rabi ter drugih pogojih in omejitvah za različne gradbene posege, se lahko na teh parcelah gradi džamija.

Točka 2. Rudnik. Karlovško predmestje. Navedene parcele predstavljajo nezazidano zemljišče ob poslovni stavbi Viator Vektor. Namenjeno je za proizvodnjo, skladišča in terminale.

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Pripa...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Pri parceli številka 31/3...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospa Dolgan, samo trenutek, proceduralno ima gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

... predlagam.../// nerazumljivo.../// dal jih na mizo...

.../// iz dvorane – več glasov – nerazumljivo...///

Prosim, da sklenemo, da se gospa Nuša Dolgan omeji na te štiri amandmaje, ki ste jih danes dal na mizo. Ker nima smisla it skoz devetintrideset postavk. A me razumete? Lepo prosim.

GA. DANICA SIMŠIČ

Torej, predlagate omejitev razprave gospe Nuše Dolgan in nikogar drugega? Jaz...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

G. MIHA JAZBINŠEK

...štiri amandmaje, ki ste jih danes dal na mizo, no.... Saj ne morete...

GA. DANICA SIMŠIČ

Skratka. Na glasovanje dajem

Proceduralni predlog gospoda Jazbinška, da se gospe Nuši Dolgan omeji razprava zgolj na štiri amandmaje, ki so bili z mojim podpisom vloženi danes. Edino gospe Nuši Dolgan se omeji razprava na temo proračuna.

Tak predlog, ki ga je dal gospod Jazbinšek, dajem na glasovanje....

Najprej ugotavljamo navzočnost...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

27.

Glasujemo. Kdo je za tak predlog. Kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

10 ZA. 13 PROTI.

Ugotavljam, da proceduralni predlog ni bil sprejet.

Gospa Dolgan izvolite.

GA. NUŠA DOLGAN

Če nadaljujem. Karlovško predmestje. Rudnik. Pri parceli 31/6, je v zemljiški knjigi na deležu 859/898 vpisan lastnik rimsko katoliško župnijsvo Ljubljana Rudnik in MOL, kot lastnik. Podlaga je delna odločba o denacionalizaciji. Poleg tega je vpisana še služnost v korist Valentinčič Antona in Valentinčič Jožefe.

Pri parceli dvesto, 2593/3 je močvirje 564. V zemljiški knjigi na deležu 57/564, vpisan lastnik rimsko katoliško župnijsvo Ljubljana Rudnik in MOL, kot lastnik. 39/898. Podlaga je delna odločba o denacionalizaciji, z dne 3. 11. 2003.

Zaporedna številka 3. Šujica Grič. Gre za obsežen kompleks travnatih površin, ki je že deloma razparceliran in pripravljen za prodajo ali menjavo. Prodaja je bila že predvidena v letu 2005. Zemljiško knjižno stanje je urejeno. Gre pa za preselitev kmetije Babnik.

Zaporedna številka 4. Brdo. K. o. Brdo. Zemljiško knjižno stanje je urejeno. Gre za prodajo oziroma menjavo za potrebe Tehnološkega parka.

Zaporedna številka 5. Prenos zemljišč na Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov.....

.....konec 1. strani I. kasete.....

...že lani v programu prodaje, se pa strinjam, da je nepotrebno. Da je napisana v programu prodaja, ker jo določa zakon in je obvezna njena izvedba.

Zaporedna številka 6. Smotrno izkoriščanje ali zaokrožitev gradbenih parcel. Interni Pravilnik o postopkih in merilih za prodajo ali menjavo zemljišč, iz naslova funkcionalnih zaokrožitev, je 3. novembra 2004 napisala takratna načelnica, gospa Nataša Turšič. Interno za oddelek, je ta še vedno v veljavi. Poudarjam pa, da je le internega značaja. Da ni bil sprejet na nobenem organu in tudi županja ga ni podpisala. Normativ, koliko naj znaša površina zaokrožitve smiselno določa Zakon o urejanju prostora. Sedanji Zakon o urejanju prostora namreč obdeluje tudi komasacijo stavbnih zemljišč. Členi 115 do 132. Komasacija stavbnih zemljišč je predvidena zato, da se z novim lastniškim stanjem omogoči izvedba predvidene prostorske ureditve. Komasacijo lahko predlagajo tisti lastniki zemljišč, ki imajo skupaj, na določenem območju urejanja prostora že v lasti 67% površin. Poenostavljeno povedano in v zatečenem stanju prostorsko izvedbenih aktov smiselno uporabljeno, to torej pomeni, da lahko lastnik, ki ima v lasti dve tretjini zemljišča, zaprosi za funkcionalno zaokrožitev sosednjega zemljišča. Če seveda na tem zemljišču ni mogoča novogradnja novega, istovrstnega objekta. Funkcionalna zaokrožitev torej lahko znaša maksimalno ena tretjina površine že obstoječega zemljišča. Vse funkcionalne zaokrožitve, ki so kot take predvidene s programom prodaje, sledijo navedeni smernici, da se z novim lastniškim stanjem omogoči tako racionalnejša izraba prostora, kot izvedba že predvidene prostorske ureditve.

Zaporedna številka 7. Dobrunje. Papirnica Vevče in Zadvor. Pri parceli 447/2, k. o. Dobrunje, je vpisana nerešena plomba iz leta 95. Plomba je bila vpisana 11. 1. 2002. Predlagatelj Ministrstvo za kulturo v korist Rimsko katoliške cerkve. V ročno vodeni zemljiški knjigi, je bila leta 1997 plomba s svinčnikom prečrtana. Ker je bila leta 2002 vpisana v računalniško vodeno zemljiško knjigo, bi bilo treba stanje preveriti. Vse parcele so bile tudi v programu prodaje za leto 2005. Brez, da bi se preverila denacionalizacija. Za parceli ...

.../// iz dovrane: G Miha Jazbinšek: se je pisalo za 2006... - nerazumljivo.....///

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek nimate besede. Če vas jezi, da ima besedo gospa...

G. MIHA JAZBINŠEK

To ne gre za.../// nerazumljivo...///

GA. DANICA SIMŠIČ

...Dolgan. Nimate besede. In prosim, da omogočite mir v dvorani. Izvolite gospa Dolgan.

GA. NUŠA DOLGAN

Za parceli 712/2 – neplodno 1697. In številka 713 neplodno 515 m², je 16. 1. 2006 vpisana plomba – denacionalizacija 196/ 95, ki bi lahko pomenila pravno močno zaključek – denacionalizacijski postopek.

Območje urejanja MM 9/1 je namenjeno servisnim in drugim gospodarskim dejavnostim. Skladišča, trgovske, poslovne in storitvene dejavnosti ter gradnja stanovanj, opredeljenih v posebnih merilih in pogojih. Območje urejanja je razdeljeno na funkcionalne enote, znotraj katerih je dovoljena gradnja objektov.

MP 8/1 je namenjena proizvodnim in skladiščnim, storitvenim, poslovno storitvenim dejavnostim, s spremljajočimi drugimi dejavnostmi. Za prometno napajanje območja so predvidene nove cestne povezave, ki se priključuje na Litijsko cesto. Iz navedenih razlogov je potrebna parcelacija zemljišča, na osnovi katere bo možna prodaja. Gradnja objektov in javne infrastrukture, se mora izvajati istočasno. Res so to v naravi kmetijska zemljišča.

Zaporedna številka – številka 8 k. o. Moste. Travnik. 700 m². Gre za zemljišče, na katerem ima družba AC Kondor, razstavljena rabljena vozila za prodajo. Zemljiško knjižno stanje je urejeno.

K. o. Vič – Rožna dolina. Gre že – gre že za razparcelirana zemljišča. Predvidene so tudi parcele za bodoče ceste. Na eni teh parcel, konkretno številka 452/3 – Njiva, 153 m², je v zemljiški knjigi vpisana lastninska pravica na Babnik Martina, Tomačevo 35. Pri preverjanju podatkov sem ugotovila, da je bila parcela 452/3 k. o. Vič, 6. 5. 1999 predlagana za vpis v občinski vložek številka 965, k. o. Vič, vendar je bil s strani Babnik Tomaža, dne 15. 6. 99, predlagan odpis parcele 452/3. Babnik Martin je postal lastnik 452/3. Na podlagi Odločbe o denacionalizaciji, z dne 8. 3. 99. Bilo je že v programu 2005.

Zaporedna številka 10. K. o. Brinje. To so parcele ob Vojkovi ulici. Gre za kmetijska zemljišča, nekoč večje njive, so se delile na manjše, 450 – 700 m². In je parcelacija izvedena. Izdana je odločba. In so te parcele 1. 3. 2006 vpisane v zemljiški kataster. Gre za območje urejanja BI 3/2 – Študentski domovi. Osnutek zazidalnega načrta je bil lani sprejet na mestnem svetu. Pripravil je predlog, ki naj bi ga mestni svet sprejemal predvidoma maja 2006. Gre za rekreacijske površine, po bodočem zazidalcu, ki naj bi se deloma navezovale na študentske domove. Cenitev s strani pooblaščenega cenilca MOL ni naročil. In ni bila narejena.

Zaporedna številka 11. Zgornja Šiška. Koseški bajer. Gre za zemljiške ob Koseškem bajerju, ki ga trenutno uporabljajo deloma vrtičkarji. Deloma pa je to neurejeno parkirišče. Zemljiško knjižno stanje je urejeno. Predvidena je menjava zemljišča. Predvidena je gradnja gostinsko servisnega objekta. MOL pa potrebuje zemljišče 115/2, za ureditev zelene površine in dovoz do bajerja. Prodaja je bila predvidena že v lanskem letu.

Zaporedna številka 12. Zelena jama. Gre za zemljišče ob Pokopališki ulici, ki meji na novo zgrajeno sososko. V zemljiški knjigi je označeno kot cesta. Na rabi je bilo doslej to neurejeno in poraščeno zemljišče. To je bilo že v programu za leto 2005. Gre za parcelacijo, ki je v teku. In, ko bo pravnomočna, bo to postala parcela 1566/49.

Zaporedna številka 13. Zelena jama. Te parcele so bile že v načrtu prodaje za leto 2005, ki pa ni bil realiziran zaradi nedoseženega dogovora z lastnikom gradbene parcele V1, ob Pokopališki. Gre za prodajo zemljišča 1566/9, ki je po parcelaciji 1566/49, parcelacija je bila pred kratkim izvedena in pravnomočna. In nakup zemljišč 1573/25, 1573/28 – v izmeri 1360 m², po zazidalnem načrtu, je predviden park in 1573/21, 23, 26 in 32, vse k. o. Zelena jama,

v skupni izmeri 68 m². Zemljišče potrebujemo za izgradnjo meteorne kanalizacije, ki bo služila odvodnjavanju celotnega območja po zazidalnem načrtu. Z lastnikom parcele je sklenjen dogovor tako, da je vse pripravljeno za odločanje na pristojnem organu.

Zaporedna številka 14. K. o. Vič. Rožna dolina. Po podatkih zemljiške knjige, je bil 7. 10. 2005, predlagan odpis navedenih parcel. 2. 11. 2005, je bil vložen predlog za vknjižbo pridobitve lastninske pravice za Javni stanovanjski sklad. MOL prenaša na Javni stanovanjski sklad parcele: 341/2, 342, 43/2 in 344/5. Plomba je z dne 2. 11. 2005.

Zaporedna številka 15. K. o. Ajdovščina. To je potniška postaja. V programu prodaje navedene parcele predstavljajo le manjši del zelenice, ki se nahaja v trikotniku med železniško progo, Dunajsko in Tivolsko. Kot lastnik večjega dela te zelenice je vpisana Špedicija. Območje je vključeno v študijo možnosti izgradnje javnih parkirnih hiš ob notranjem mestnem ringu. Slovenske železnice zemljišča niso uspeli prodati, saj samo njihovo zemljišče prostorsko ne omogoča realizacije gradnje parkirne hiše. Z združitvijo zemljišč, bi se lahko uspelo pridobiti investitorja, za gradnjo parkirne hiše. Slovenske železnice so decembra 2005 objavile javni razpis zbiranja ponudb za prodajo zemljišč v njihovi lasti na tem območju, a ni uspel.

Zaporedna številka 16. K. o. Tabor. Bavarski dvor. Gre za zemljišče. V naravi je parkirišče. Ob poslovni stavbi Telecoma. Geodetska uprava Republike Slovenije v zemljiško knjigo, 6. 10. 2005 – vložila spremembo izmer parcel. V kolikor ni denacionalizacijskega zahtevka, zemljišče ni sporno. Tako sedanji, kot prostorski akt v pripravi, predvidevata rušitev obstoječega objekta SCT na tem območju in izgradnjo nove, poslovne stolpnice. Gradnja samostojnega objekta samo na zemljiščih v lasti MOL-a, ni možno. V prodaji sta samo dve parceli – 2161/2 in 2161/1. Drugi dve sta bili že pred desetletji dani za gradnjo telefonske centrale. Podzemni del objekta Telecoma. Zato tudi je bila izvedena parcelacija zemljišč. Zato tudi te dve parceli, pod katerimi je telefonska centrala, niso, nista v programu prodaje.

17. K. o. Vič. Obvoznica. Naštete parcele predstavljajo cesto, bivše obračališče Ljubljanskega potniškega prometa. In zelenico v stičišču Tržaške ceste, s priključkom na obvoznico. Kot lastništvo je navedeno le, da gre za družbeno lastnino, v splošni rabi. Končno postajališče je bilo na tej lokaciji opuščeno. Kljub temu, da gre za družbeno lastnino v splošni rabi, je dopustna gradnja objektov, namenjenih za centralne dejavnosti, trgovino, storitvene dejavnosti in promet. Dopustna je izvedba kleti, pod pogoji geomehanskih raziskav. Potrebno je izvzeti javno dobro, eventualno prometno pregledati zadevo. Možna je podelitev stavbne pravice, ker ne posega v splošno rabo javnega dobra. Ni mi poznano, ali je potniški, Ljubljanski potniški promet – to, dana pravica uporabe tega zemljišča, ali na njem uveljavlja kakšne pravice. To bi morala preveriti, na oddelku pa te dokumentacije ni.

Osemnajst. Gradišče. Predmestje dve. Obvoznica. Gre za zemljišče za nekdanjo občino Vič Rudnik. Namenjeno je gradnji central... je Centralne tehnične knjižnice, ki pa na tej lokaciji ni več aktualna. Območje je izredno aktualno za tako in podobno dejavnost. Parcela 168/1 K. o. Gradišče, po podatkih zemljiške knjige, je v lasti Lajovic Tatjane in Mevlje Olge po denacionalizaciji. Parceli 168/2, 168/3 – sta tudi v lasti Lajovic Tatjane, Mevlje Olge in Vidmar Olge. Parcela 168/4 – podatki zemljiške knjige, je ravno tako denacionalizacija v korist Lajovic Tatjane do ene tretjine. In MOL do dveh tretjin. Leta 2005 je vpisana plomba za vknjižbo pridobitve lastninske pravice za MOL, iz česar se lahko sklepa, da je MOL odkupil preostali delež parcele. Parcele 201/1 in 201/2 Gradišče sta sicer v lasti MOL, vendar iz podatkov zemljiške knjige in leta 2003 sklepam, da je bil v teku spor z Inštitutom za kovinske materiale in tehnologijo, ki je na parceli 201/1, skušal uveljaviti lastninsko pravico. Glede na to, da preko obeh parcel poteka dostop do stavbe. Na parceli S 358 – je potrebno zadevo proučiti.

Zaporedna številka 19. K. o. Brinje. Spreminjajo se prostorski akti. Gre za območje med Vojkovo in predvideno Štajersko cesto. Za Štajersko traso so uvedeni razlastitveni postopki.

Parcelacije se ne ujemajo z načrti, zato bodo potrebne nove parcelacije. Za parceli 477/1 in 481/1, je potrebno še preveriti na upravni enoti, če nista v postopku denacionalizacije. Lastnik parcele 488 k. o. Brinje, njiva v izmeri 4571 m² – Blaž Jože, Tomačevo 22. V zemljiški knjigi je zaznamek, da je bil leta 99 uveden razlastitveni postopek za del 612 m² navedene parcele.

20. Zaporedna številka. Stožice. To je področje med Vojkovo in predvideno Štajersko. Potrebna je parcelacija. In vse za pridobitev zemljišč za cesto. Isto, kot pod točko 19.

21. Trnovsko predmestje. Murgle. Gre za kvalitetno zemljišče za individualno gradnjo. Kar je razvidno tudi iz opravljene parcelacije. Velikost parcel malo nad 300 m². Okolica je že komunalno opremljena. Cena zemljišč bo tukaj verjetno zelo visoka. Ne verjetno, sigurno.

22. Zaporedna številka. Brinje II. To gre območje urejanja Nove Jarše. MS/2. Navedene parcele so kot kaže, namenjene ureditvi dovozne ceste k že obstoječim garažam. Garaže so v privatni lasti. Res pa je, da je dovoljena gradnja večstanovanjskih stavb. Na tem območju. Mestna občina Ljubljana tega ne more, ker bi morala pridobiti ostale parcele, ki so v privatni lasti. Mestna občina Ljubljana na tem območju nima predkupne pravice.

Zaporedna številka 23. Murgle. Trnovsko predmestje. Obe parceli ležita za individualnimi stanovanjskimi hišami, z vrtovi ob Kokrški ulici in za poslovnim objektom pošte. Skoraj polovico parcele, 361/14 zaseda poslovni objekt. Gre za črno gradnjo, ki bi morala biti v zemljiški knjigi vpisana odločba urbanistične inšpekcije. Zemljišče je last MOL-a. Predviden pa je dom za starejše občane. Navedbe, da ni interesa, pač v območju Murgel ne držijo. Ker je velik interes v okviru tistih občanov, ki tam živijo.

Zaporedna številka 24. Trnovsko predmestje. Muzej revolucije. Gre za dve ločeni zemljišči ob Gradaščici. Na sredi med njima so parcele v lasti Muzeja novejše zgodovine Slovenije. Predvidene so parcele za inštitute, šolstvo, zdravstvo. Gre za izredno lokacijo ob novi Barjanski vpadnici. Same te parcele ne bodo omogočale gradnje. In bo interes po združevanju. Zato se lahko doseže izjemno ceno.

Zaporedna številka 25. K. o. Spodnja Šiška. ŠS 1/1. Muzej revo... Stara Šiška. Lastništvo MOL-a tu ni sporno. Ker je iz vpisa v zemljiški knjigi razvidno, da je MOL s pogodbo 2003, z dne 11. 4. odkupil lastniški delež od Ules Marije. In je MOL s tem postal izključni lastnik parcele 958 – sadovnjak. 800 m². Je pa iz posnetka terena razvidno, da del stavbe s sosednje parcele, 956, ki je v lasti družbe Kovinar, sega v parcelo 958. Parcela je izrazito podolgovate konturne oblike, s poprečno širino 16 m. Levo in desno meji na privatne nepremičnine. Spodaj na Celovško, zgoraj pa na nepremičnino v lasti MOL-a. Kljub temu, da se parcela nahaja v zazidljivem območju, je dejansko nezazidljiva. Treba je upoštevati urbanistično zahtevo po odmiku od sosednjih zemljišč, v iznosu 5 m. Tako, da znese to skupaj 10 m. Efektivne možne širine za bodoči objekt ostane le še 6 m. V tako ozkem objektu, se funkcionalnega tlorisa ne da urediti. Nadalje je treba upoštevati, da stojita na spodnjem koncu parcele, neposredno na posestni meji, obstoječa sosednja objekta, v lasti fizičnih oseb. Celovška 84 in 88. Pri morebitni novogradnji bi bilo potrebno upoštevati zahtevo po zadostnemu osončenju teh dveh objektov. Zahteva je poletni solsticij – dve uri dnevno. In s tem v zvezi s pozitivno sodno prakso, poenostavljeno zahtevo osončenje pod kotom 45 stopinj. Na tem delu parcele se torej brez soglasja sosedov, ne da zgraditi praktično prav ničesar. Poudarjam pa, da ne gre tukaj za prodajo znanemu – znanemu kupcu.

Zaporedna številka 26. Dobrunje. Gre za MS 9/5 Žabja vas. Kot lastnik parcele 1676/1 travnik, 545 m², je vpisana Kmetijska zemljiška skupnost občine Ljubljana Moste Polje. Pravni naslednik občina. Predvidena gradnja enodružinske stanovanjske hiše. Predvidena je, kot nadomestna zemljišča.

Zaporedna številka 27. K. o. Vič. VO 2/1 – Bobenčkova ulica. Parcela 706/2 – dvorišče. 987 m², je v prostorski enoti VO 2/1 – 1, območje z mešano namembnostjo. In na njej pogosto parkirajo. Zato je treba preveriti, če zanjo ne poteka denacionalizacijski postopek. Predviden

je poslovno trgovski objekt. Predlagatelj pobude je lastnik sosednjih zemljišč in tudi zemljišča, po katerem je predvidena izgradnja javne ceste, s priključkom na Tržaško. Je pa ponujeno tudi Javnemu stanovanj..., našemu stanovanjskemu skladu.

Zaporedna številka 28. Stožice. Ruski car. Na delu parcele 711/1 stoji avtopralnica. Na delu je spet črna gradnja. Vendar bi morala biti v zemljiški knjigi vpisana odločba urbanistične inšpekcije. Zemljišče je last MOL-a. Uporablja se kot parkirišče. Nikjer nisem zasledila kakršne pogodbe iz MOL-a, kjer že leta in leta se uporablja naša zemlja za parkiranje brez kakršnega koli nadomestila.

Zaporedna številka 29. Gradišče. Gre za potrebe NUK II. V teku je sodna poravnava. Tako, da bo zemljišče v teku letošnjega leta verjetno možno v celoti pridobiti. Ob – Mestna občina Ljubljana bo iz naslova poravnave, moral plačati upravičencu in ne bo prihodka iz prodaje. Gre za neodplačni prenos na državo.

Zaporedna številka 30. K. o. Moste. Letališka. Parceli 127/174 in 127/175, predstavljata dvorišče in parkirišče sosednje poslovne stavbe. Za obe parceli je 16. 11. 2005 v zemljiško knjigo vpisana zaznamba spora s strani družbe Avtofon, d. o. o.. Praviloma se v času trajanja spora takšno zemljišče zemljiško knjižne ne more prodati. Spor se je uredil. Čaka se na podpis pogodbe o prodaji. Saj je tudi to zemljišče že bilo v programu prodaje za leto 2005. 9. 1. 2005 je bilo narejeno cenitveno poročilo mag. Pavličiča. Novo ni bilo narejeno. Pridobljena je bila le izjava cenilca, da je cenitev identična. Razlika je, da je enkrat v ceni naveden davek na dodano vrednost ločeno. Drugič pa je zajet v ceno. Kar je vse vidno iz poročila oziroma izjave.

Zaporedna številka 31. K. o. Rudnik. Gre za območje ob Dolenjski cesti. Parcele ležijo v interesnem območju Semenarne. Ob – na Dolenjski cesti. Glede na to, da so bile parcele pridobljene s pogodbo o prenosu nezazidnih zemljišč z dne 23. 3. 2004, predvidevam, da ne obstajajo denacionalizacijski zahtevki. Prodaja je bila predvidena že v letu 2005.

32. Zaporedna številka. K. o. Dravlje. Gre za območje Iskre. Navedene parcele predstavljajo zemljišča ob poslovni stavbi. V programu prodaje za leto 2006 je pomotoma izpuščena parcela 63/6, v izmeri 56 m². Saj se nahaja med poslovno stavbo in parcelami, ki so predvidene za prodajo. To je bilo že v programu prodaje za leto 2005.

Zaporedna številka 33. K. o. Moste. Območje ŽG. Glede na to, da je družba »Feršped«, dne 7. 1. 2004 zemljiški knjigi predlagala vknjižbo zakupne pravice, ima na podlagi tega tudi predkupno pravico in gre za prodajo zemljišča znanemu kupcu. Prodaja je bila predvidena že za leto 2005. Na zemljišču imajo skladišča, logistiko. Ni javna površina, saj je območje asfaltiral Feršped.

Zaporedna številka 34. Rožna... K. o. Vič – Rožna dolina. Parcela 451/2 – travnik. 1400 m², 509 m² in 230 m², leži ob potoku Glinščica. In je v lasti Zoološkega vrta. Za prodajo je potrebno soglasje ustanovitelja. Kajti, navedeno je, da zavod lahko razpolaga z neprem... v njihovem statutu, da zavod lahko razpolaga z nepremičnim premoženjem samo ob soglasju ustanovitelja. Interes pa je, da se ta parcela zamenja za neko drugo parcelo, ki je v lasti MOL-a. In je v bližini živalskega vrta, ki ga oni nujno potrebujejo. Oziroma njihova gospa direktor.

Zaporedna številka 35. Avtotehna. Gre za gradbeno parcelo. Lastnik sosednje parcele 444/1 k. o. Dravlje, je svoj objekt, garažo, postavil tako, da v enem delu sega na parcelo 443/1, last Mestne občine Ljubljana, ki je predmet prodaje. Zadeva je bila že v programu prodaje za leto 2005. Potrebna je spet inšpekcija.

36. K. o. Moste – Selo. Preko parcele 971/25, ki je v programu prodaje, poteka pot do parcele 965/1. Parcela je že v programu prodaje za leto 2005. Namembnost – območje centralnih dejavnosti. Kot so administrativno poslovne, trgovina na drobno, storitvena dejavnost. Šport, rekreacija ter urejanje odprtih površin. Nikakor pa ni namenjeno stanovanjski gradnji ob obstoječi urbanistični dokumentaciji.

Zaporedna številka 37. k. o. Moste – Nove Fužine. Zemljiško knjižno stanje je urejeno. Namenska raba pa so stanovanja, spremljajoče dejavnosti in pa cerkev.

38. Dravlje. Avtotehna. Gre za funkcionalno zemljišče pred poslovno stavbo Unitas, ki predstavlja v večjem delu parkirišče. Zemljiško knjižno stanje je urejeno. V naravi je parkirišče.

39. Nove Poljane. Poljansko predmestje. Nove Poljane. Gre za zemljišče med železniško progo in Povšetovo ulico. Nasproti nove stanovanjske soseske. Zemljišče že dalj časa uporablja komunalno podjetje za skladiščenje razsutega tovora. Zemljiško stanje je urejeno.

Stanovanje na Vošnjakovi 8. V skladu s pogodbo o sofinanciranju avtoceste Malence – Šentjakob – Zadoborova – Tomačevo, je sestavni del pogodbe tudi rekonstrukcija Zaloške ceste, od priključka na avtocesto, do križišča z Zadobrovske ceste. Lokacijski načrt, ki je bil objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije, 72/98, je bil osnova za sklenitev pogodbe s prodajalcem Vernikom. Poslovno stanovanjski objekt Polje 344, vpisan v zemljiško knjigo 154 – parceli 732/1 k. o. Slape, bo zaradi gradnje ceste porušen. Iz naslova odškodnine, mu mora Mestna občina Ljubljana, zagotoviti nadomestno stanovanje. To je Vošnjakova 8. Številka stanovanja 18. Cenitveno poročilo je iz leta 2004. In ga je treba novelirati. Razliko bo MOL moral nakazati prodajalcu. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika gospod Möderndorfer. Proceduralno, gospod Koprivšek.

G. MIHA KOPRIVŠEK

Gospa županja, predlagam, da se ta razprava oziroma odgovor gospe Dolganove, razmnoži med svetnike. In razdeli. Upam, da boste to brez glasovanja sprejel.

GA. DANICA SIMŠIČ

Dali ste proceduralni predlog. O proceduralnem predlogu je pač potrebno odločiti.

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Da ne boste čakali na magnetogram, gospa Dolgan imate to v taki obliki, kot ste povedali? Ali je potrebno dopolniti?

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

No, jaz vas prosim, če boste lahko dopolnili. Če ne, bo potrebno počakati na magnetogram, ne? Se bomo pa potrudili, da bo ta magnetogram takoj narejen. Jutri, ne? Verjetno danes ne, ne? Narejen.

Besedo za repliko ima gospod Möderndorfer. Izvolite.

G. JANI MÖDERNDORFER

Hvala lepa. Iz podanega poročila je več kot jasno, da je bila razprava, ki sem jo imel prejšnji teden, v ponedeljek na mestu, se je pokazala, da pravzaprav gre kar za nekaj čisto konkretnih napak, ki so jih pravzaprav tudi sami ugotovili.

Dejstvo pa je, da danes gospa Nuša Dolgan ni odgovorila na nekaj bistvenih elementov. Namreč, vsa zemljišča, ki so bila v proračunu predstavljena, še – in so se znašla že v letu 2005, imajo seveda tudi oznako vsaj, če ne že ceno vrednosti imajo vsaj ocenjeno vrednost. Vsa ostala zemljišča, ki se pa znašajo, ki so se pa pojavila med osnutkom in predlogom prvič v proračunu, pa nimajo bistvenega elementa. To pa je cena vrednosti. In zato se jaz danes sprašujem, kako lahko je predlagatelj pripravil proračun. Oziroma prihodkovno plat, na podlagi tega, da ne vemo kakšna je v resnici vsaj ocenjena vrednost. Ker brez ocenjene vrednosti v resnici sploh ne moremo planirati prihodkovne plati.

Naslednja zadeva, ki se mi zdi zelo pomembna, glede na to, da je gospa Dolganova – hvala lepa kolegu, ki je sicer proceduralno zahteval, ampak sam mislim, da bi pravzaprav to moral biti danes dodatek, ki bi ga pravzaprav morali že vsi dobit razdeljenega. Kajti, zelo težko je voditi razpravo o stvareh, za katere pravzaprav imamo dokumente v proračunu napisane. In so neka stvarna dejstva. In pa seveda nova stvarna dejstva, ki jih podaja gospa Dolganova. Namreč, ker gre za določene ugotovitve, namreč danes je ugotovila čisto konkretno – zdaj na pamet govorim – za zemljišče, govorim o Živalskem vrtu, ki je lastnik Živalski vrt. Je seveda, kolikor sem prebral v časopisu v Sobotnem Delu, gospa direktorica izjavila, da se to zemljišče sicer res da lahko, ob soglasju ustanovitelja proda, vendar opozarja, da na tem zemljišču še vedno poteka postopek denacionalizacije. Zato v nobenem primeru to ne more bit v predlogu stvarnega – prodaje stvarnega premoženja. In nekaj takih tem je še kar nekaj, ki jih pravzaprav niti ne morem izpostaviti v repliki. Zato pričakujem, da v – ko bomo prišli na posamezne dele pri amandmajih. Ali pa, če bomo še vedno imeli drug teden razpravo, da se bomo lahko vključil na ta del. Ker v končni fazi bi za ta del pravzaprav morali odpreti novo razpravo. Ker mam nova dejstva. Nova stvarna dejstva pred sabo na mizi. Hvala lepa.

Še to. Gospe županji v razmislek. Na podlagi tega poročila, mislim, da si gospa Dolganova zasluži, da se ji takoj vzame pooblastila. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za repliko ima še gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. No, zdaj, vsaj smo prišli do besede, ki se ji reče ocena. Ne? Jaz ocenjujem, da je to 18 milijard premoženja. Iz teh 18 milijard premoženja, pričakujemo milijardo 86. Tko je notr v predlogu. Tok, da veste, o čem se pogovarjamo. Pogovarjamo se o tem, da bomo prodajali kar počez nekaj kar je prav in nekaj, kar ni prav.

Kar se tiče izvajanj gospe Nuše Dolgan. Oprostite, ona je ponavljala tole tabelo tuki. In ponavljala je tekst od zadaj. Če je pa kje mogoče kakšno besedico dodala, je pa, oprostite – brezpredmetna. Nas tuki blefirajo, da gre za neko novo obrazložitev. Nečesa, kar seveda ni. Iz te, jaz mislim, da je ta obrazložitev služila samo nečemu. Da je gospa županja pokazala mišice in rekla – jaz vztrajam na tej prodaji. Kontra amandmajem gospoda Möderndorferja. Obrazložila sem posamezne detajle. Sicer nezakonito, brez ocen. Ne? In živjo, zdravo. Služba je pa najdla štir napake. In zato mam mi na mizi štir amandmaje. In sicer so vsi štir amandmaji taki, da je bilo na štirih parcelah najdeno, da je denacionalizacija še v teku. In zdaj mam – in zdaj mam notr amandmaje, kjer reče – se ustrezno popravi izmera parcel. Kaj pa ocena? In potem imamo, da je tuki denacionalizacija, ki še ni končana. A so te parcele v sredi? Območja? Kje so te parcele? A veste, da mam sredi Stožic parcelo, ki je v

denacionalizaciji? Zato ne moremo it naprej. Županja ni dala grafike, da bi mi lahko ocenjevali, a ma njen amandma sploh smisel? Al so to parcele, s katerimi se zaokroža te štirje amandmaji tlele? Al so to parcele, ki so sred območja. Kar pomen, da se območje ne da eksploatirat?

Seveda gospa Nuša Dolgan je začela z nečim, kar sem potem z medklicem prekinil. Tuki notr je petnajst postavk, ki so prepisane od lani. V teh petnajstih postavkah, ki so prepisane od lani, ni popravljena niti ena besedica. Pri čemer se je situacija na teh petnajstih postavkah spremenila. To je – to je tri četrt lanske letnih postavk. Ker jih je bilo lansko leto dvajset. To se prav, tu se je pravzaprav opravičevalo eno slabo opravljeno delo. Ne? Gospa Nuša Dolgan je brala – brala obrazložitev, namest, da bi jo napisala v predlogu proračuna. Al pa kadar kol poznej in tako dalje. Pri čemer seveda itak nič ni dodala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite...

G. MIHA JAZBINŠEK

Neopravljeno delo. In iskal se je tisto, kar je bilo rečen. V lanskem letu so bile napake. Mi smo prenesli kaj? Kukr eni troteljni, ali kaj smo prenesli? Iz leta 2006 v ... iz 2005. Vmes je pa seveda eno leto dogodkov. Eno leto kadrovskih menjav. In vse ta drugo. Kar pomen, da bi lahko te kadrovske menjave lahko prenesli v novo kvaliteto. Tisto, ki je menda danes tuki bla, pa v resnic ni bla. Jaz mislim, gospod Möderndorfer, da s štirimi popravki, iz naslova umaknjenih parcel, na katerih je denacionalizacija...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek...

G. MIHA JAZBINŠEK

... županja ne sme kupit.

GA. DANICA SIMŠIČ

... prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replike so se iztekle. Odgovor na replike, gospa Dolgan.

GA. NUŠA DOLGAN

Hvala lepa. Že v uvodnem delu sem povedala, da v dosedanjih poročilih je vedno zadostovalo, da se je kot opombo navedlo, da se bo denacionalizacijo preverilo. In, da se bo parcelacija kasneje uredila. Na osnovi vaših zahtev, vaše razprave, sem preverjala

denacionalizacijo. Prav se mi zdi, da če smo ugotovili, da je – da je denacionalizacija na posamezni parceli, se to tudi vnese in se naredi popra... amandma.

Denacionalizacija živalskega vrta. Res je, da na tej parceli je v zaključni fazi denacionalizacija. Vendar pa smisel oziroma smernice Mestne občine Ljubljana so, da se ne vrača v naravi, ampak se gre v odškodnino. Tako je tudi na tej parceli, kjer bi pač odplačali odškodnino oziroma naredili določeno poravnavo. In bi potem šli v menjavo za drugo parcelo, ki jo Živalski vrt potrebuje. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima najprej gospod Žagar. Za njim bo razpravljal gospod Kovačič. Izvolite gospod Žagar.

G. JANEZ ŽAGAR

Ja. Hvala lepa. Lep pozdrav vsem skupaj. Dolgo sem čakal, da pridem do besede. Ne vem, če bo še vse smiselno, kar bom govoril. Ampak, mislim, da bo.

Letos mam občutek pri telem proračunu, da smo prišli na nek semenj, kjer bomo pravzaprav mešetarili. Pri letošnjem proračunu vidim popolno odsotnost kakršnega koli smisla za neko varčnost. Mene to skrbi.

Gospa županja, jaz vam enostavno ne morem zaupat takega premoženja, če bomo na tak način delali. Proračun, ta prihodkovno plat, v stvari odhodkovno plat, bi rad umetno napihnil do onemoglosti, da bi res vse kupil, kar se kdo zmisli. Če bi jaz doma delal tako, jaz ne bi mel več kje spat. Na tak način ne moremo delati. Kar koli rabimo – ja, bomo pa prodal, pa to prodal. Vsekakor jaz nisem proti določenim prodajam zemljišč. Mislim, da določena so smiselna. Ampak, je treba tudi vedeti zakaj se neko zemljišče proda. Ne pa tako, da imamo v bistvu zemljišče v nekem predlogu za – je blo že zračunano za 18 milijard. Potrebujemo glede na predlog proračuna, pa milijardo 800. Se prav, da damo odprto bianco menico komur koli, da si bo v bistvu prosto po izbiri zemljišča odprodajalo, ali kupovalo. Mislim, da bi moral bit proračun bolj – nekak eksaktno nastavljen. Jaz sem že pri osnutku kritiziral, bil kritičen, da je proračun vsebinsko nerazdelan, nekvantificiran. Kok kakšna stvar stane. Kok bomo za kakšno stvar dali. Namreč, v vseh obrazložitvah, vsebinskih, je naštetih. In kar me moti, znotraj teh naštetih zadev, je veliko če-jev. Se prav zopet nič zavezujočega, da se bo ena zadeva naredila. Zbir – zbirka nalog je letos nekak tko všečna. Ne rečem, da so vse stvari v proračunu slabe. Veliko je dobrih, potrebnih. Treba jih je speljati. So skrite znotraj široke vsebine. V proračunu so se znašle vse preteklo neizdelane zadeve. Nedokončane. Pokazatelj tega je tudi lanskim sedem milijard prenesenih v letošnje leto. Tako, da po četrtini skupnostih trepetajo, a bo proračun sprejet, ali ne. Naš vodovod je, un vodovod je letos notr. Letos pa smo prišli notr. Sam ne vejo, da se lahko motijo. Če si v programu, v tem besedilu, še ni rečeno, da bo zadeva speljana. Jaz mislim, da se zna res zgoditi, da bo drug let 14 milijard ostalo. Če ne bojo na kakšen slabši način porabljeni.

Glede na to, da so bli, da je proračun tako sestavljen po vsebini, da so zadeve naštetih, sem tudi sam z nekaj popravki te vsebine, z amandmaji poskušal popravljati – to vsebino. Da se doda tiste zadeve, ki so tudi leta in leta bile izpuščene. Ne bom jih zdele našteval, ker so vsi svetniki dobili te zadeve opisane. Hvala bogu je nekaj teh amandmajev povzel Odbor za finance. Bom se pa dotaknil samo že prej omenjene te izgradnje cest iz pogodbe MOL:DARS. To zadevo vlečemo iz proračuna v proračun že kar deset let. Deset. Deseto leto zopet letos. Na terenu ni narejenega skor nič. Jaz sem tudi z amandmajem poskušal vključiti in upam, da mi bo uspelo, da se gre tudi v odkup za potrebe Litijske ceste. Prve in druge faze. Pri obrazložitvah, ko je gospa Dolganova govorila o prodaji zemljišč, je pa omenila tudi

zemljišče v k. o. Dobrunje, ki je namenjeno za nadomestno gradnjo. Lepo prosim, kako si dovolite prodajati zemljišča za nadomestno gradnjo, ker še nismo niti šli v poskus odkupa tistih zemljišč, kjer se bodo ceste gradile? Se pravi, ta zemljišča bomo potrebovali, da bomo ljudem dal. K se bo njihova stara hiša porušila. Se prav tukaj se ne vrši aktivna zemljiška politika.

Če ta program MOL:DARS – nekoliko bolj podrobno berete v obrazložitvah, dobiš – človek občutek, ko da se tega ne gremo več zares. Kakšno leto nazaj sem neuradno govoril s takratnim podžupanom, gospodom Omerzom, je zdele prisoten, tako da lahko omenim. Je rekel, saj tega programa MOL sploh ne bo mogel speljat. Ker denarja ni. Ampak, sej kdo se je pa odločil v imenu MOL, da tega programa ne bi peljal. Ko pa v tekstu berem, je pa že tako. Je že nekak namigovanje na to, da nekak, nekakšna druga odločitev, če se bo kaj mogoče. In je predvideno 16 milijonov za dokumentacijo za urejati. Kar tko. Za vsak slučaj 16 milijonov. Da pač se nekaj dela, da se dela. Ni še program ugasnil. Ne vemo pa, da če bi ga peljal naprej. Jaz tukaj opozarjam, da bomo vsako leto mel proračun napihnjen za šestdeset, lahko tudi sedemdeset milijard. Denar se bo porabil. Če drug ne, ga bo pojedla inflacija, ali pa mogoče špekulacije. Projektov pa ne bomo mel speljanih. V letošnjem letu jaz ne vidim nekih konkretnih projektov, ki zaznamujejo letošnji proračun. Da bomo rekli – to, pa to – bo narejeno! To pa to mora bit narejeno. Pustimo tisti del proračuna, ki je več ali manj po zakonu namenjen za – za uporabnike, kot so šole, zavodi in tako naprej. Ampak, konkretnih projektov pa ne vidim.

Kar se pa tiče porabe na tisti zakonski plati, mislim pa, da bo mogla bodoča oblast v mestu, ta neverjetno te možnosti nima več, narediti nekaj korenitih rezov. Da ne bo ta zakonski odliv vsako leto večji. In bomo rekli, na njega pa ne moremo vplivat. Jaz mislim, da tukaj bo treba nekaj narediti. Ker ni – ni cilj, da s prodajo zapiramo proračun. Da je cilj prodaje zapiranje proračuna. Cilj prodaj mora bit politika mesta do posameznega dela mesta. Ali do posameznih funkcij mesta. Ne pa zapiranje proračuna. Ker ne vem kaj bomo v naslednjih letih prodajali? Glede na to, da je letos predvideno skoraj – so predvidene skoraj vse upravne zgradbe, se bojim, da bomo morali v naslednjih letih za zapiranje proračuna dat na prodajo celo ta Magistrat. Potem pa res ne vem kje bomo še kaj delali? Jaz več zdele ne bi govoril. Se bom pa oglasil ob replikah. Ampak, glede na stanje, kakršen proračun zdele je, mu ne morem zagotoviti podpore, razen, če bo županja z novimi amandmaji zadevo toliko sanirala, da bo prebavljiva. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Repliciram sam v tistem delu, da milijarda 860, od te prodaje, ne pomeni nič. Za ta proračun. Zato, ker imamo samo na stroških in na, na tehle, na storitvah – tri milijarde več, kot lansko leto. Če bi šli samo tam dol. Na milijardo petsto več, kot lansko leto. Ne rabimo ničesar iz naslova prodaje zemljišč. In je seveda prodaja zemljišč tuki popolnoma blef. In tle gre za – za zadevo samo po sebi. Gre enostavno za to, da je milijarda 860 napisana tako, kot je bila napisana v osnutku. Ko je blo seveda ena tretjina postavk. In zdaj, ko je seveda 39 postavk, je še zmeraj ista številka. 1,86. To je – milijarde. To je številka, ki je opravičilo, da se prodaja sploh lahko. Da se reče neki mormo dobit v proračun. In to je čist navaden trik. Sicer pa veste zakaj gre. Gre za to, da se z veliko ponudbo zemljišč, seveda povzroči pri investitorjih – pri investitorjih, seveda, nižanje cene. Oziroma kupovanje celo pod ceno. Kako pa mi cenimo ta zemljišča, ste pa seveda že slišal. To so menda zanemarjena zemljišča. V resnici so pa to

seveda še kako dragocena zemljišča. In seveda to, da županja ne posvoji nekaj amandmajev, ki tudi pomenijo aktivno zemljiško politiko, ne? To kaže na to, ne? Hvala lepa, ne? Žagar. Da tudi ti ne boš podprl tega proračuna. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za razpravo ima gospod Kovačič. Za njim bo razpravljajal gospod Kuščer.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa gospa županja. V Slovenski demokratični stranki smo že cel mandat, pa ne samo ta navajeni na to, da so naše kritične razprave običajno deležne agresivnih odzivov, tudi zmerjanj. Torej žaljivih izpadov s strani določenih jurišnikov. Predstavniki koalicije. No, zanimivo je, da so, da je – da so nekateri te jurišniki prestopili tudi v tako imenovano frakcijo, ki se je spet na podoben način odzvala ob kritičnih razpravah nekaterih naših razpravljavcev. Tako, da očitno sam značaj ljudi se s tem prestopom v tako imenovano frakcijo ni spremenil. Bi pa seveda tudi to.....

.....konec 2. strani I. kasete.....

... ne da, da kritika – kritika je bil pač usmerjena v to, da pač gre dvomiti v iskrenost tistih, ki so štiri leta ali pa tri leta, torej večino mandata goreče zagovarjali eno. In sedaj v zadnjem obdobju pa goreče zagovarjajo drugo. Sicer je tudi tak preobrat mogoč. Zakaj ne? Ampak, kljub vsemu, če nekdo podvomi v iskrenost takšne metamorfoze, bi, ne bi pa pričakoval potem takšnih, takšnih, bi rekel žaljivih reakcij za nazaj.

Seveda, če pa, bil bi pa zelo, zelo bi pa verjel v to iskrenost takšne metamorfoze, če bi potem ti predstavniki tako imenovane frakcije, glede na to, da so bili ves čas zelo zraven in zelo zraven pri vseh informacijah. Kajti pri odločitvah so večino tega mandata sodelovali. Da bi pa sedaj zelo jasno tudi povedal – kdo pa so tisti lumpi? O katerih se v podtonu v teh sedanjih razpravah govori? Potem dajte te lumpe razkrinkat. Razkrite jih. Kajti, kdo drug bolje ve kdo so, kot vi, ki ste bili ves čas zraven?

No, zdaj bom šel pa bolj na to splošno razpravo. Ki je zdaj tudi na dnevnem redu. Pred amandmajsko razpravo. Rekel bi pa takole. Letošnji proračun, ki nam ga je pripravila naša županja, gospa Danica Simšič, ponavlja zgodovino celotnega mandata. Pa ne samo zadnjega, kot sem že prej omenil. Tudi prejšnjega. Ne bom ponavljal vsega, kar sem govoril že vsa ta leta o nepreglednem in nerazvojno naravnem proračunu. Kajti, potem se bi ponavljal. Kajti, vse to velja v enaki meri tudi za letošnji proračun. Seveda, tudi letos – tudi letos najbolj bode v oči Predlog prodaje Programa nepremičnega premoženja. To ni prvič v tem proračunu ta program. Takšnega programa smo bili deležni tudi v prejšnjih letih. Pa čeprav takrat predstavniki koalicije tega niso problematizirali, zdaj pa ga. Že v preteklih letih sem sam osebno opozarjal na to, da dober gospodar ne bo nikoli razprodajal svojih nepremičnin. Kajti, nepremičnine so osnova in zdrav temelj za gospodarjenje in pametno upravljanje njegovega premoženja. Samo tisti kmet, ki se zapije, ali pa pride na kant zaradi tega, bo začel svojo zemljo razprodajati. In temu potem sledi tudi njegov popolni neizogibni. Nič ni pomagalo vse to opozarjanje. Mestna koalicija LDS, Združena lista, tedaj še tako imenovana. Se na opozorila ni zmenila. In je vehementno šla preko tega in sprejela vse proračune skupaj, z

načrtovano prodajo nepremičnin. Ki prej nikogar, razen nas, iz opozicije ni motila. Zelo jasno moram ponovno povedati, da je vsa ta leta bila prodaja nepremičnin nezakonita. In po mojem prepričanju celo kazniva. Saj mestni svet bi moral po sprejetem proračunu posebej odločati še o vsaki konkretni prodaji nepremičnine. O vsaki posebej. To zahteva zakon. To izhaja – to izhaja iz določil Zakona o javnih financah. In tudi iz določil zadnje Uredbe o prodaji državnega in občinskega premoženja. Seveda je tudi Statut Mestne občine tudi podlaga za izvajanje teh zakonskih določil. In, ker sprejetim proračunom potem nikoli ni sledilo tudi odločanje na mestnem svetu, o konkretnih prodajah. Je zato vsaka dejanska prodaja pomenila zlorabo položaja odgovorne osebe v Mestni občini. Kar pa je seveda po slovenskem kazenskem zakoniku tudi kaznivo dejanje.

Vse to seveda predstavnikov LDS in ZL, sedaj SD ni motilo. Da ne bi vse to počenjali in arogantno zavračali vse, ki bi si dovolili dvomiti v njihovo početje. Nihče od mestnih svetnikov, tako iz LDS, kot tudi Združene liste, naših opozoril ni upošteval. Vsi ste naše pripombe zavračali. In goreče zagovarjali vse prejšnje proračune, vključno s predlaganim programom prodaje nepremičnin. Letos ste nekateri spremenili ploščo in nasprotujejo tem, nasprotujete temu programu prodaje nepremičnin. ramo

No, zanimivo je, da ste nas, kar seveda tudi izhaja iz magnetogramov, zaničljivo odpravljali. Češ, da govorimo na pamet in da za prodajo nepremičnin že zadošča že načelna proračunska odobritev. In, da za vsako konkretno prodajo ni več potrebno obravnavati in o njej odločati na mestnem svetu. Prej je nekdo omenil, mislim, da je bil to gospod Möderndorfer, da za te prodaje nepremičnin v programu, da ni ocene vrednosti teh nepremičnin. Ampak, tudi v prejšnjih letih ni bilo nikoli ocene vrednosti posamezne nepremičnine. Bila je neka ocenjena vrednost vsega skupaj. Celotnega kompleta. In zato seveda tudi tista vaša znamenita prodaja Šarabona, za katere se nekateri stalno pohvalite, kako dobro smo to prodali – ni bila dobra prodaja. Ni bila dobra prodaja. Kajti, nepremičnin se ne prodaja. In dokazov o tem, kar govorim, je v obliki magnetogramov nič koliko. Kaj se dogaja sedaj, letos? V jeseni bodo lokalne volitve. Zato so sedaj nekateri obrnili ploščo, kot sem že omenil. Na vsa njihove dosedanje razprave in stališča, so kratko malo pozabili. In sedaj so predstavniki tako imenovane frakcije LDS, začeli uporabljati opozicijsko retoriko. Ter opozarjati na nepravilnosti, kar smo to počeli doslej mi v opoziciji že vsa prejšnja leta. Vse to, kar je na zadnji seji govoril gospod Möderndorfer drži in se globoko, tudi sam in v naši svetniški skupini strinjamo s tem. Potrudil se je celo tako, da je na podlagi precej natančne analize dejanskih podatkov konkretno povedal kaj je narobe in kdo so tisti, sicer pokazal je na male ribe, ki so najbolj neposredno vpleteni v nečedne posle. Ki posledično pomenijo oškodovanje mestnega premoženja. Sami pa se s tem osebno okoriščajo. Zadovoljen sem, da sedaj tisti, ki so ves čas sodelovali, ali pa vsaj podpirali ali s tem pomagali ljubljanski oblasti pri nečednih rabotah, sedaj o njih javno govorijo in opozarjajo. Pa tudi obtožujejo ljubljansko oblast zaradi številnih zlorab in nezakonitosti. Ne verjamem pa, da gre tu za pozno spoznanje nečesa, kar prej niso vedeli, ali pa morda za spreobrnjenje in osebno odločitev, da bodo od sedaj naprej pošteni. Da gre za resnično ali iskreno kesanje, za dosedanje malopridno ravnanje. To – to ne verjamem, da gre za to. Če pa gre, bom pa samo vesel. Po mojem gre za to, da skušajo v javnosti ustvariti vtis, kot da nimajo ničesar s sedanjo mestno oblastjo, ki ima umazane roke. Da pa so oni čisti, zato – zato na zlorabe opozarjajo in jih obsojajo.

Sam seveda nisem tako naiven, da bi verjel v iskreno spreobrnjenje. Ampak, sem prepričan, da gre le za igro, s katero se skuša zavajati javnost. Jasno mi je, da predstavniki LDS-ove frakcije niso bili ključni akterji vseh zablod, nepravilnosti in zlorab, ki so se pod okriljem mestne koalicije LDS, Združena lista, leta in leta v Ljubljani dogajale. Glavni akterji in naročniki so prav gotovo drugi. To verjamem. Če pa mislijo predstavniki tako imenovane frakcije resno, potem naj pokažejo tudi na prave krivce, tiste, ki so odločitve sprejemali in jih potem dajali v izvedbo drugim. Le v tem primeru bi lahko odigrali vlogo skesancev, kot jo na

primer poznamo v kazenskem postopku, ko se posamezni obtoženci, ki so udeleženci hudodelske združbe, pokesajo svojih ravnanj. In v dogovoru z organi pregona razkrijejo glavne osumljence. V zameno pa od organov pregona dobijo zagotovilo, da jih bojo mileje obravnavali.

Torej, spoštovani predstavniki tako imenovane frakcije LDS. Na dan z besedo. Povejte vse, kar veste. In ne le za letošnje leto. Povejte, kaj se je dogajalo tudi v preteklih letih. Ko so se dogajale enake, ali pa zelo podobne stvari, kot jih danes obsojate za letošnje leto. Šele, če boste zmogli ta napor, vam bo mogoče verjeti, da mislite iskreno in da se kesate preteklih ravnanj.

Samega proračuna, ki je predlagan s strani gospe županje, ki je že v svojem konceptu zgrešen in škodljiv, ni mogoče kar tako z amandmaji tako popraviti, da bi postal kolikor toliko sprejemljiv. Potrebno ga bi bilo zavrnilo in začeti pripraviti znova. Vendar pa sprejem novega proračuna niti ni potreben, kajti redne in tekoče posle lahko mestna občina izvršuje tudi na podlagi začasnega financiranja. In to bi bila izmed vseh slabih rešitev, še najboljša rešitev. Kajti, na ta način bomo zagotovili, da bodo vse zakonske in pogodbene obveznosti izpolnjene. Novih projektov in novih investicij pa ne bo. Mislim, da tudi nove investicije in novi projekti niso potrebni. In niso zaželeni. Kajti, ti bi samo obremenjevali prihodnje proračunsko obdobje, ko bo Ljubljana – ko bo Ljubljana imela in ji bo načeloval novi župan. In bodo volivci upravljanje mestne občine zaupali drugim. Sedanja oblastna struktura, pa bo morala mestno politično prizorišče takrat tudi zapustiti. Žal šele takrat, kajti do sedaj ta oblast ni bila pripravljena oblasti sama zapustiti in se umakniti že prej. Kar mislim, da bi bilo potrebno in koristno. In tudi v Svetniškem klubu SDS smo nekajkrat v lanskem letu mestno oblast in tudi županjo na to pozvali. Vendar zaman. Žal je bila oblast za vas preveč slastna, da bi se ji odpovedali in s tem Ljubljani prihranili več proračunskih sredstev. Ki pa so sedaj žal izgubljeni. Zato upam, da nadaljnje proračunske skušnjave po zapravljanju denarja, ki so zajete v predlaganem proračunu ne bodo uresničene in bo mestni svet proračun zavrnil. S tem pa bo omogočeno opravljanje tekočih in rednih poslov, ki ne bodo nikakor ogroženi s tem, da proračun sprejet. Vse pogodbene, zakonske obveznosti, bodo normalno realizirane. Tako, da bomo s tem povzročanje nadaljnje škode pa vsaj preprečili, če ne kaj več. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za repliko ima najprej prof. dr. Pejovnik.

G. PROF. DR. STANISLAV PEJOVNIK

Hvala lepa gospa županja. Spoštovane svetnice in svetniki. Spoštovani gospod Kovačič. Iz uvodnega dela, pa tudi končnega dela vaše razprave, je resnično mogoče opaziti živčnost, ki se prijela kar vseh razpravljavcev iz vrst SDS. Očitno ste spoznali, kaj vse bi morali v opoziciji delati. Pa niste. Pa se niste, pa saj še niste nič zamudili. Če nas hočete posnemati, spoštovani gospod Kovačič, vam moram povedati, da bo predvsem treba zelo trdo delati. Floskule, ki ste jih metali v eter, se ne primejo več. Kar ste že sami opazili. Zato poskušate zminimalizirati pomen vsebinskih razprav. Pa vam ne bo uspelo. Niti približno ne. Pravite, da ste opozarjali. Jaz pa sem imel ves čas občutek, da ste na najbolj smešen način obstruirali delo tega mestnega sveta. Ko se niste prijavljali niti takrat, ko smo vas vsi videli v tej dvorani. Ko ste nekajkrat zaporedoma preprečili možnost, da bi ta mestni svet deloval. Celo brez razprav. Samo na tipko se vam ni ljubilo pritisniti, gospodje in gospe.

Odkrito me tudi žalite gospod Kovačič. Boste vsaj magnetogram prebrali, če vas že ni v sobi. Ko trdite, da sem se spreobrnil. Da sem se skesal. In ves čas sodeloval pri umazanih rabotah. Pozivate me, naj pridem na dan z besedo. Naj povem, kaj se je dogajalo v preteklih letih,

potem pa mi boste mogoče verjeli. Moram, gospod Kovačič, vam povedati, da se iskreno veselim volitev. Iskreno. In, kajti vem, da bomo s trdim delom dokazali in s programom, ki smo ga zapisali – dokazali, da bolj, kot nas boste obkladali z zmerljivkami, bolje je za nas. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Te predvolilni so res že utrujajoči. Tako z ene, kot z druge strani, ne? Sam...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Ne, ne, ne... sej nisem čist sam... mal njega. Sej branit, sej...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Ja, no, najprej ta, pa pol una, no. Pa tko naprej. Tako, da bomo ja - to je v redu. In to še clo vsa ta leta, ne? Zato tud, ko sem Kovačiča poslušal, sem hotel videt, ali bo teža na vprašanju naši – vaši. Pa kdo je bolj opozicija, pa manj. Ne? Sem se zavedal nečesa, ne? Vsi kradejo medijski prostor za te reči. Točno. Jazbinšku. Vsi kradejo medijski prostor vsebini. Ta vsebina je pa težka. Proračun bo letos za 15 milijard večja poraba planirana, kot je bila realizirana v lanskem letu. Ne da bi o tej porabi blo kar kol notr. In tuki seveda je stalna živčnost sem in tja. In jaz bom videl, ne? Kako bo ta vložen delo kljub vsemu, gospoda Möderndorferja in frakcije, kere rezultate bo dalo.

Ker pa je bilo neki govora tudi o krivdi prej tu, k je Kovačič neki rekel, povem. Da je mene, do mene prišel en tekst, iz vaših služb, gospa županja. Da sem proti razvoju. Da nima smisla iti s posamičnim programom prodaje še enkrat na mestni svet. Ker se je bati, da v naprej znani kupci ne bi mogli porabiti sredstev do konca leta. To mam tekst, ki je prišel do mene. Ki gre potem v profit, ne? Namest, da bi oni prodajal. Skratka, v naprej znani kupci na mestnem svetu, je prišel do mene tekst. In skrb, da tem v naprej znanim kupcem ne bi sredstva pravzaprav zginila v profit. In, da ne bi iz tega potem oni plačal davek na dobiček, ne? To je glavni strah. Jaz lahk pokažem ta tekst. Ampak, v tem tekstu sem pa trikrat prosil tistega, ki je z mano komuniciral, da naj županji pove, da naj posvoji moje razvojne amandmaje. In niti enkrat, v nobenem odgovoru men, ni bilo dogovora v tem tekstu, ne? Ni bilo odgovora v tem tekstu na to, ali je to posredovano blo, ali ne. Gre pa za ožjo skupino. Ne? Ki je delala ta proračun. Kakor imenuje to skupino sam podžupan v tej drugi liniji »prepiske«. Tiste, ki ste jo vsi svetniki dobil, ne? Seveda in v tej drugi liniji prepiske in v tej ožjo skupini so bili notr tudi...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

...ja. Nepremičninski posredniki, ne? To se prav, tam so bli, včas je bil mešetar terminus tehnikus za nepremičninskega – terminus tehnikus – v zakonu not. Včasih. Danes je pa mešetar nekdo, ki neke male trike uporablja za neki svoj profit. Sej mešetarji nimajo največjega. Največjega majo tistega, komu kaj zmešetarijo. Tko, vidite, je bil delan ta spisek, ki je menda prevelik.

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekkel.

G. MIHA JAZBINŠEK

In za katerega vi še zmer mislite, da je glih prov velik. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo dajem gospodu Kuščerju.

Prej bi pa rada samo spomnila, da sem zelo jasno, na začetku, pred predlogom proračuna povedala, da podpiram amandma. Oziroma, da stališče, da gre vsaka prodaja premoženja, vredna več, kot 20 milijonov tolarjev, na mestni svet. Torej, to, kar trdite, ne drži.

Gospod Kuščer besedo imate.

G. SAMO KUŠČER

Hvala lepa. Tri leta sem tukaj, v mestnem svetu. Četrty proračun. Ki ga gledam, pa še preden sem prišel, sem tako iz civilnih interesov ene dva proračuna z levim očesom pogledal. In ne vem, moram reč, da se men zdijo vsi ti proračuni približno enaki. Enak spacani. Enak brez koncepta. Verjamem tem ugotovitvam, ki jih Miha ugotavlja, da – da je taka in taka razlika. In tako naprej. Da je to grozotno. In ne vem kaj. Ampak, ne vidim v tem posebne groze. Saj proračun vendarle po izkušnjah, bi rekel – ni zavezujoč za nikogar. Koga pa zavezuje? Sej mamopotem na konc leta spet neke popravke. Pa tako naprej. Pa je drugo leto, so čist druge številke. Pridejo ven. Koga pa sploh ta proračun sploh zavezuje? Zakaj se s tem sploh ubadamo? V vsakem primeru je to proračun, ki nima ne repa, ne glave. In je popolnoma brez kakršnega koli koncepta.

Ena zanimiva razlika, ampak to je samo cirkusantskega značaja. Razlika v letošnjem sprejemanju proračuna je, da se je pač zgodilo to, kar se je zgodilo. Kar ste številni razpravljavci pred mano poudarili. Da je koalicija razpadla. In se zdaj LDS dejansko skuša pokazat v neki drugi luči. Skuša se distancirat do svoje omadeževane preteklosti. Tud jaz bom to besedo uporabil. Tko vas vid javnost. Zdaj, če vam je to všeč al ne. Javnost vas vid tko. Preteklost vaša, vaša preteklost je temna, umazana. Nejasna. Skrivna. Če hočete, še kakšen pridevnik se spomnim. Zdaj pa nekaj vsa ta izvajanja tukaj res zvenijo, kot – nimamo nič pri tem. Delamo po programu, ki je za – za ljudstvo. Za meščane. Dejansko propulzivna ljudska stranka. Ma ne ljudska v desnem smislu. Ljudska v naprednem smislu. Za ljudi.

Najbolj se mi je zdl, zdelo žalostno izvajanje. Mislim, najprej se mi je zdelo smešno. Ampak, glede na to, da res še kar cenim kolega Božiča, se mi je zdelo njegovo izvajanje zlo žalostno, ko je skušal svojo kolegico, bivšo županjo, Viktorijo Potočnik prikazat kot absolutno, brezmadežno potem, ko mu je bilo z repliko prikazano, da vendarle ima nekaj masla na glavi, je izjavil, da se tega pač ne spomni. Jaz mam tud slab spomin. Ampak, žalostno je, če se tolk

postaviš v bran nekemu, ki ima seveda masla na glavi tolk, da se ven ne vid. In ga skušaj prikazat, kot brezmadežnega. Zato, da bo pač mogoče kandidiral na naslednjih volitvah in ne vem kaj. Smešno je to. Smešno.

Je pa seveda ena korist od tazga razkola na levici, ki ga zdaj doživljamo. Tako izvajanje, kot ga je mel Jani Möderndorfer, jaz sem mu čestital. Sicer ne javno takrat. Sem mu čestital privatno za tisto, za to, kar je povedal tukaj. In še vedno mislim enako, kot takrat, da to je zelo velika vrednost za nas. Da smo tako informacijo dobil. Se mi pa zdi strašno žalostn, da mormo do takih informacij, ki so za nas nujne, ki bi morale bit na naših mizah, pripravljene mesece pred razpravami – vedno, ob vsakem predlogu, ob vsakem osnutku. Da pridejo ven samo takrat, kadar pride do kakšnega kraha, ne? Ta krah je zdaj dovolj velik, da dobimo tud relativno pomembne informacije v taki obliki, kot je bila zadnjič razprava Janija Möderndorferja. Vsi tukaj prisotni in ne samo koalicija. To je zlo pomembno. Ampak, zakaj mora pridet do političnega kraha, preden do takih informacij, ki so v odprti in demokratični družbi same po seb umevne, tega ne razumem. V resnic pravzaprav razumem, ker dejansko je upravljanje mesta ves ta čas, vsa ta – zadnje tri mandate ali pa še več – dejansko vodi mesto neka hermetična strankarska politika. Ki ni odprta za zunaj strankarske, zunaj koalicijske ideje in predloge. In to vodi seveda tud do tazga proračuna, kot je sedanji. In, kot so bili vsi prejšnji. Večkrat sem vprašal, od kar sem mestni svetnik, sem večkrat vprašal – in županjo in še koga – kakšna je vizija tega mesta? Na osnovi katere se pripravlja proračun. Dobil sem smešen odgovor. Edini odgovor, ki sem ga sploh dobil na to vprašanje. Po navadi sploh nisem dobil odgovora. Edini odgovor, ki sem ga dobil od županje v družbi direktorice, prejšnje direktorice mestne uprave – da se vizija vidi iz proračuna. Oprostite, jaz nobene vizije, iz nobenega dosedanjega proračuna ne vidim. Mislim pa obratno. Mislim pa, da proračun mora temeljit na neki splošni viziji. Na nekih predpostavkah, kaj je treba v mestu poudarit. Kaj je potrebno. Kaj je treba reševat. V kaj je treba vlagat. Iz tega se šele naredi proračun. Ne morete reč, da to, kar je v proračunu v tem trenutku, to je neka vizija. To ni nobena vizija. To je samo razporejanje sredstev na tolk in tolk porabnikov. Kako ste pa prišli do teh porabnikov. Kako ste prišli do tega, kolk dat kateremu uporabniku, katerega poudarjat, katerega – katerega naslednje leto poudarjat, drugo leto manj, eno leto več – to mi ni bilo nikol pojasnjeno. Nikol še nisem slišal, da bi zadaj za tem stala kakršna kol racionalna odločitev. Kakršna kol vizija, spet to besedo uporabljam. Mogoče je mal zlorabljena. Ampak, kje je tista vizija, ki vam narekuje, na kakšen način razporejate denar?

Povedal bom eno – eno anekdoto, ki se mi je zgodila, ko sem še iz civilne družbe vzpostavljaj kontakte z mestno upravo. In sicer sem konec leta 2001 tedanji direktorici mestne uprave Amaliji Šiftar, poslal novoletno voščilnico, v kateri sem kritiziral upravo, češ, da premal naredi za kolesarjenje v Ljubljani. Moram povedat, da tega nisem delal v svojem imenu. Al pa v imenu kolesarjev. Ampak dejansko – seveda sem delal tud v svojem imenu in v imenu kolesarjev. Ampak, sem se navezoval tud na strateške dokumente Ljubljane, kjer je jasno napisano in tle je neka vizija. Kjer je jasno napisano, da Ljubljana želi več kolesarjenja. Več urejenega prometa. Več trajnostnega prometa. Več, ne vem – drugih sredstev prometnih. In sem se spraševal, kje je zdaj to? Zakaj se to ne uresničuje? Mislim, da je bilo to zelo smiselno vprašanje. Zelo podobno, kot bi ga danes, kot mestni svetnik zastavil. Dobil sem odgovor, ki me je res – me je v tistem trenutku prizemljil. Zdaj mi je logičen. Zdaj mi je ta odgovor popolnoma jasen. Takrat sem bil pa še naiven in nisem poznal teh političnih neumnosti, ki se jih greste. Odpisala mi je, naj ne bom preveč nestrpen. Ker se stvari odvijajo postopno. Enkrat bolj v korist enih, drugič drugih. To je odgovor direktorice mestne uprave, ki razpolaga z nekaj deset milijardami tolarjev letno. Enkrat enmu, enkrat drugmu. Kot bi tičke krmil. Veste? En mal začivka, dobi mal več semen. Drug spet mal začivka, dobi nekaj semen. Maček pride mimo, mu vržeš kos mesa. Skratka mešetarjenje. Mešetarjenje. Čisto mešetarjenje. Nobenega načrt. In dejansko vidim, da se – to je bilo sicer v odgovoru na novoletno voščilnico. Mogoče

mal tud v tistem duhu. Ampak, od direktorice uprave vendarle in tud poznej sem govoril z njo. Sem ji to predočil. To njeno sporočilo, ki me je šokiralo. Njej se je zdelo to povsem normalno. Tko se je zdelo. Enkrat daš enemu, drugič daš drugemu. Po kakšnem ključu? Se spet sprašujem. Po kakšnem ključu daš enkrat enemu, enkrat drugemu. Če imaš v strateških dokumentih zapisano, da želiš poudariti kolesarjenje. Da želiš od 3%, mizernih 3% prideti na 20% kolesarjenja v mestu, boš poudaril kolesarjenje vsako leto. Ne pa, letos bomo dal kolesarjem, drugo leto bomo dal Festivalu Ljubljana. Četrto leto bomo dajal Petrolu. Ne vem komu. Avtomobilskemu lobiju. Kako pridemo dejansko do tega, komu kaj damo?

Tuki bi se navezal na polemiko, ki je še ena zanimiva popestritev letošnjega sprejemanja proračuna. Polemiko z oziroma med, če je to lahko, če lahko to imenujem polemiko – med Natašo Turšič, bivšo načelnico Oddelka za upravljanje z zemljišči in podžupanom Pavlico. In sicer bi se samo na to osredotočil. Ne na tist, pač logične ključne ugotovitve, da je – ona ni bla zraven in tako naprej. Ampak, da so se zadeve sprejemale v neki ožji skupini. Namreč, moja izkušnja je točno ta. Pa mislim, da mate vsi tukaj prisotni te izkušnje. Da se dejansko v mestu sprejema ogromno stvari v nekih ožjih skupinah. Jaz te ožje skupine vidim, kot evulcijska – evulcijske naslednice lovskih koč iz pretekle komunistične zgodovine. Dobro veste, da se je pač včasih sprejemal bistvene odločitve v lovskih kočah. Danes se to sprejema v nekih ožjih skupinah. Očitno delujemo na podoben način ves čas. Ni možno sprejemati pomembnih odločitev na javen, al pa saj transparenten način. Men je povsem jasno, da se resne odločitve ne more sprejemati v parlamentu. Seveda, vzamem nazaj. Seveda se resne odločitve sprejema v parlamentu. Ne morejo se vse odločitve sprejemati v parlamentu. Predvsem ne za določene konkretne akcije. Se morajo sprejemati v ožjih skupinah. Vendar tuki ne gre za to vrstno delovanje. Kjer bi šlo od, recimo od mestnega sveta, vrhovnega organa mesta, na manjše akcijske skupine in tako naprej se drobi naprej. In se dejansko nekaj zgodi. Ampak gre za ključne odločitve, ki gredo mimo vseh demokratičnih procedur v ožjih skupinah. Ne transparentno do skrajnosti.

Izpostavil bom dve taki ožji skupini, ki ju bolj poznam. Ena zato, eno zato, ker sem sodeloval v njej. Sem bil tud sam te ožje skupine. Eno pa zato, ker mi res povzroča strahovite žulje. Ta druga, ki me – ki me tako strahovito žuli, je seveda ožja skupina – zdaj se ne bom spomnil – ali je bila Akcijska skupina, al nekaj tazga se je imenovala. Za vzpenjačo na grad. To je skupina, ki ni nikoli nastala. Ni nikoli bla sformirana. Nobenega formalnega značaja nima. Niti članstvo ni jasno. Ljudje so prihajal in odhajal. Jaz sem vse te zapiske – obstajajo zapiski. Hvala bogu, vsaj to. Verjetno ne vsi. So zlo, zlo so lakonični. Tako, da kaj dost od njih nimaš. Vodil jo je formalno, vsaj kolikor je tle formalnosti blo – ker ni bilo nikol nikjer sprejeto - to formalno – bivši podžupan Slak. Dejansko, če gledaš zapisnike te skupine, pa je vodil Miklavc in Ljubljanskega Festivala. Namen te ožje skupine, ki ga je razbrati iz zapisnikov, je zgolj eden. Na kakršen kol možen način doseči to, da se bo zgradila vzpenjača. Ne glede na druge demokratične postopke, ki seveda morajo iti skoz neke formalne okvire v mestnem svetu. In njegovih organih. V ožji skupini, ki sem jo sam spoznal, kot član te ožje skupine, sem pa spoznal še nekaj metod dela. To je bila ožja skupina, ki jo je vodil bivši, bivši, bivši podžupan Colarič. Šlo je pa za ožjo skupino za Dan brez avtomobila. Kjer ni bilo nobenih zapisnikov, nobenega sklepa se ni držal. Samo okvirno mogoče – člane se je menjavalo kar tako. Da si prišel na naslednji sestanek, je na mestu enega člana sedel nek drug član. Seveda zato, ker noben član tud dejansko ni bil formalen član take skupine. Jaz očitno nisem bil član ožje – te ožje skupine. Ker znotraj te ožje, ožje skupine, so potem člane ožje skupine zamenjeval. Ne? Dejansko to se je zgodil. In nekdo ni bil pač več primeren. In je nehal bit član ožje skupine. Odločitev je pa prišla iz ožje – ožje skupine. Mislim, te lovske koč res mi parajo živce, no. In – in bi blo zlo, zlo zaželeno, da se to neha.

Vračam se nazaj na vprašanje kaj je pravzaprav tista vizija, ki naj bi bla podlaga za proračun. Imamo, kot je blo že omenjeno pred nedavnim, med drugim, neke pomembne dokumente, ki

so bili tukaj sprejeti. V prejšnjem mandatu. Strategijo trajnostnega razvoja. Zasnove prostorskega plana. Kjer se zarisujejo neke vizije, ki so bile narejene tudi tako, kot se vizije pač delajo. Z upoštevanjem javnega mnenja. Z upoštevanjem kaj si mesto želi. Kaj si meščani želijo. Lahko bi te dokumente vzeli, kot neke vrste podlago. Ne? Jaz si predstavljam mogoče mal naivno. Vzameš neko širšo strategijo, ki seveda mora temeljiti na javnem mnenju. Ki mora temeljiti na tem, kaj javnost približno želi. Iz tega se dela načrte, se dela daljše ročne načrte, se dela kratkoročne načrte. In potem se gre v parcelacijo v proračun. Upošteva se seveda to, kar je bilo tudi že prej rečeno – tekoče zadeve, ki so nujne. Vzdrževanje. Čiščenje. In tako naprej. Vse skupaj – ta proračun, kot rečeno, mogoče sem mal naiven. Jaz si ne predstavljam, da je to enostavno, vendar pa sem prepričan, da ta metoda, kako pridet na koncu do proračuna oziroma do predloga proračuna, je enostavna. Najprej moraš imeti neko vizijo. Brez tega ne gre. Jaz ne vidim v tem proračunu nobene vizije. Ob tem pa vidim, da nimamo cel kup zelo pomembnih zadev urejenih. Oziroma imamo premal sredstev za – recimo popravilo razpadajočih mostov. Premal sredstev za vrtnice in šole. Premal sredstev za kanalizacijo. Premal sredstev za urejanje parkov in igrišč. Premal sredstev, definitivno premal sredstev za redarstvo. Še bolj definitivno premal sredstev za ureditev prometa. Nimamo sredstev za čiščenje snega. In ob tem imamo sredstva za vzpenjačo. To je bil moj edini amandma, zdele bom pač mal več o tem povedal. Oziroma ne bom pretiraval, ker sem že tolikokrat povedal – vem, da se ne bo prijel. Ampak, jaz se še vedno sprašujem – kako je mogoče, da ob tem, ko nimamo denarja niti za osnovno vzdrževanje mesta, kaj šele za kakšne razvojne vložke, lahko gremo v tako aboten projekt? To kaže spet, da ta proračun in ta mestna oblast nima prav nobene vizije oziroma nima niti stika z realnostjo.

Vizija je lahko zelo enostavna. Vizija je lahko ena sama točka. Tko hudo smo zabredli z neurejenim prometom v Ljubljani, da je lahko vizija samo ureditev prometa. Ureditev prometa je prekrasna vizija za nekoga, ki bi stal za tem. Vi, županja in vi, pretekla županja, ste velik govoril o urejanju prometa, naredil pa niste nič. Nič. Pustili ste, da stvari grejo še naprej v propad. Še naprej se promet slabša. Še naprej je stanje v prometu slabše. Urejate majhne partikularne zadeve. Prometa v celoti ne znate urediti. Dokumenti, ki smo jih sprejeli – recimo prostorski plan. Zelo resno govorijo o tem, da je treba promet postaviti na čisto drugo raven. Da je treba uvesti nov javni potniški promet. Da je treba mesto zapirati. Da je treba poudarjati trajnostne oblike prometa. Tega niste realizirali. Tega ne znate realizirati. Vse, kar znate, s tem denarjem, ki vam je zaupan, je, da ga dajete iz enega predalčka v drug predalček. Po principu – kdo bolj začivka, dobi več. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za – replika... najprej gospod Jazbinšek, potem gospa Potočnik. Tudi repliko?

G. MIHA JAZBINŠEK

Najprej – da mam premal denarja. Res je obratno, ne? Nam je lansko leto ostal Kušcer – nam je lansko leto ostal 7 milijard. In drži to, kar si na koncu povedal. Ne znamo realizirati. Tudi, če bi mel vizijo, al pa če znotraj tega – tudi vprašanje recimo vseh tistih reči, ki si ti rekel, da manjkajo. Ker bo se vidi, ne? Na terenu se vidi, da manjka. Ne? V proračunu je pa bilo. To je problem. To se prav ne znamo porabit, ker ne znamo operacionalizirati.

Drugo pa, upam, da nisi ti tudi padel, ne? Na možno finto, ki se ji reče – mi imamo tle – ujamite tatu. In ta ujamite tatu, so zdaj zemljišča. In na teh zemljiščih zdaj onaniramo. Problem je pa drugje. Ti si rekel – koga zavezuje proračun? Enkrat enemu, drugič drugemu.

Zdaj si pa samo dve postavki poglej. In tle je briljantno diskutiral, pa prepočas, premal – gospod Franci Slak in gospod Cizelj. Poglej. 402 – Izdatki za blago in storitve. Realiziran v 2004 – 9,6 milijard. V 2005 – 9,7 milijard. Plan – 12,65 oziroma 12,7 milijard. Tri milijarde tistega dnarja, za porabo katerega županji ni treba pridet v mestni svet. Ampak z njim operira day by day. Samo na - Posebnem materialu in storitvah – kaj to je? Je iz 730, na milijardo 900. Drugi operativni odhodki – 700, na milijardo 300 in tako naprej. In potem obstoja pa druga postavka, na kateri tudi županji ni treba pridet v mestni svet, če če to porabljat. In jaz vas opozarjam, da bo sama funkcionirala šest mesecev. Ne? Ker polet nehamo delat. Ta postavka je pa težka. Tekoči transferi. Raznim subvencijam, javna podjetja in tako dalje. Tam, kjer ima svoje ljudi. 21 milijard – 21,3 milijarde v letu 2004. 21,7 milijarde v 2005. In 26,9 milijard načrtvano v 2006. 5 milijard več, kot lansko leto bo županja sama razporejala. Pri čemer seveda je treba pogledat zakaj rabi na prejšnji postavki 3 milijarde več na stroških? Pri plačah je pa enaka. In pri tej postavki 5 milijard, zakaj rabi...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

...teh 5 milijard? Zakaj rabi? Za transformiranje recimo, al pa za transportiranje tega dnarja recimo v Holding, kjer sme gospa Grozdetova govorit, da ga bo privatizirala. Kjer ma metodo privatizacije. Kjer napiše, da bo infrastrukturo vrednostno spravila v nulo. Tako, kot je v Casino-ju naredil v zgubo, tukile not izčrpaval, za potrebe...

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekkel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... kolega tlele mag. Omerza. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko. Gospod Kuščer, izvolite.

G. SAMO KUŠČER

Ja. Na to, da nismo realiziral. Seveda, saj to je pa to, kar sem rekel, da je pravzaprav cela stvar brez pomena. Nihče ne nosi odgovornosti. Mislim, da je tud to, kar si v nadaljevanju povedal, da županja lahko dela s tem kar – bolj ali manj hoče – je stara pesem. Nobene posebne odgovornosti ni pri proračunu. Mogoče je računsko sodišče, čez čas. Ampak, direktne odgovornosti, direktnega nadzora za to, kaj se zgodi s proračunom, ni.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika gospa Potočnik.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Spoštovana gospa županja, spoštovane svetnice in svetniki. Zmeraj mi je v posebno zadovoljstvo poslušat diskusijo gospoda Kuščerja. Sicer me je malo strah, kakšne so njegove sanje, ker njegove razprave, ki jih človek sliši, so polne obtoževanj, predsodkov, spominov v zgodovino. Pa vseeno, stalnega njegovega sporočila, seveda skrbi za – za kolesarske steze. Upam, da se bo uporaba kolesarskih stez tudi počasi na njemu poznala. Ampak, lahkotnost, ki je v tem mestnem svetu, kar se tiče kriminaliziranja. Obsojanja. Kljub drugačnim dejstvom, pa se mi zdi, da počasi prihaja na neko mejo. In, ker želim, da se kot svetnice in svetniki, obnašamo in seveda, da smo tudi dostojanstveni drug do drugega. Če nimamo v rokah dokazov. Namreč, neprestano, moram še gospod Kuščer vam povedat – še zmeraj dobro vidim, da nimam masla čez glavo, da niti ven ne vidim. Kot vidite, niti očal mi ni potrebno nositi. In, kot vidite, tudi se ne gibljam z nekim skafandrom masla naokrog. Res pa je dejstvo in jaz sem tukaj gospe županji in tudi mestnemu svetu zelo hvaležna, daje najverjetneje eden najbolj pregledanih mandatov, ravno moj mandat. Kajti, ta mandat je bil pregledan tako s strani računskega sodišča, neodvisne revizijske hiše, kot tudi tožilstva in še seveda številnih drugih organov. Na žalost, seveda vse – naslovi, ki so bili prej na prvih straneh, o kriminaliziranju prejšnjega mandata, danes dobivajo epilog, samo v mejnih noticah. Proces je končan. Nič se ni našlo. In seveda kjer koli, koder koli bom, bom seveda z vsemi argumenti – tudi verjamem, da je – so ble storjene kakšne napake. Mislim pa, da je bilo dovolj v pogodbah varovalk, da se je Mesto s temi pogodbami zaščitilo. Zato ne dovolim, da kar počez, tudi temu mandatu ne dovolim, kateremu predseduje ta županja – da se kar po dolgem in počez, brez dokazil, - kriminalizira.

Dejstvo je, da danes govorimo o proračunu. Opozarjamo na številne stvari. Upam in želim seveda pa, da bo modrost in stroka uprave zmogla napor, da bo vse te pomisleke in seveda tehtne pripombe upoštevala tudi pri sprejemanju proračuna.

Gospod Kuščer, bom pa vesela, če boste v naslednjem mandatu. Kajti, ste redki....

.....konec 1. strani II. kasete.....

...spomnite na tudi dokumente, pri katerih ste sami sodelovali. To je Strategija trajnostnega razvoja. Zasnove prostorskega plana. In še drugi, številni dokumenti, ki so se na žalost dali v tem mandatu v predal. In ga bomo – mogoče boste s svojo vztrajnostjo priklicali, da ga bo kdo upošteval v naslednjem mandatu. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Ja. Bom začel z zelo negativno, pa končal mogoče mal bolj pozitivno. Vika Potočnik, ki je tako slabo županovala temu mestu, bi seveda mela končano politično kariero v mal bolj razvitem svetu. Če ne druzga zato, ker bi se je lastna stranka odrekla. Ker ji škodi. Politično ji škodi. To se ni zgodil. Bog pomagaj.

Kolesarske steze. Tle se vid, ne? Kok časa je bila županja, pa je še vedno – še vedno, tud še zdaj poudarja kolesarske steze. Niso problem kolesarske steze. Vika se je vedno, vsako leto se je hvalila, kolk je kilometrov kolesarskih stez naredila. To ni problem. Problem je urediti promet tako, da ne bo nevaren niti za kolesarje, niti za stare mame na kolesih, Ni tisti

kilometer kolesarske steze pomemben. Hvala za – hvala za vzpodbudo za naprej. In hvala za te opomine na dokumente. In se strinjam, ti dokumenti so krasni. Krasni. Ampak, jaz to ...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. SAMO KUŠČER

... dajem v kategorijo pravljič za otroke. Ker teh dokumentov se tud takrat, k ste jih vi pripravil, ni nihče držal. Zdaj so jih pa večinoma že sploh pozabil, da obstajajo. To so ne-dokumenti. To so tako imenovani ne-dokumenti. Nihče jih ne jemlje resno.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za repliko ima še gospod Slavko Slak.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa gospa županja. Kolegice in kolegi. Repliciral bi sam na tisti del razprave gospoda Kuščerja, ko je govoril o neki ožji skupini za vzpenjačo, ki to naj ne bi bila, ker nikol ne bi bila imenovana in tako naprej. Dejansko za vzpenjačo ni bilo potrebno imenovat nobene ožje skupine. Imenovan je bil pač koordinator, katerega je gospod Kuščer tudi omenil. Od časa do časa so se na sestankih pa seveda, ali pa smo se dobivali tisti, ki smo na nek način se s tem projektom ukvarjali. Da se pač preveri, kaj se v zvezi z njim dogaja. Ali pa, da se morda pripravijo kakšne stvari, s katerimi je bil potem mestni svet seznanjen. Tako, da iz konteksta razprave gospoda kolege izhaja, da je neke vrste, kot tajna loža, naj bi bila neka skupina. Tega seveda tudi niti približno ni bilo. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko. Gospod Kuščer. Ja, ta koordinator je bil zlo meglena oseba. Med drugim je – se je njega spraševalo, iz mestne uprave, se je njega spraševalo, ali naj dajo meni podatke ali ne. Njega se je spraševalo. To je človek iz Festivala Ljubljana. Iz kulturnega zavoda Festival Ljubljana. A veste, ta festival, tega festivala – jaz mam že čez glavo dost. In to, da se Festivalu daje bianco denar zato, da nam uničuje mandat. To je res katastrofa. To je tako, kot da bi nekomu za dobro gostinsko ponudbo in dobro restavracijo na gradu, dal poleg tega še v upravljanje celoten grajski grič. Pa grajsko stavbo. Pa še vzpenjačo. Sam zato, ker dobro kuha. Zdaj, če ta Festival dobro kulturno ponudbo dela, prav, naj jo dela. Ampak, zakaj mu moramo šenkati cel grad, pa še vzpenjačo. In zakaj ste vsi mehki pred njim. Miklavc je vodil to koordinacijo. Slak. Namesto vas. K ste bli podžupan takrat. On je vodil to v ...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. SAMO KUŠČER

...v imenu nekega kulturnega zavoda. Kaj ma on delat z vzpenjačo? Kulturni zavod?

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za razpravo ima dr. Čepar.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa gospa županja. Spoštovani svetnice in svetniki. Lep pozdrav. Podpreti ali ne podpreti, to je zdaj vprašanje. Torej, razprave z očitki nazaj, splošno samohvalo in kritiko, kažejo, da je prav, da se bližajo volitve. Al prav zato, ker je malo verjetnosti, da se naslednjega pol leta kaj vsebinskega zgodi. Bolje bi bilo imeti volitve prihodnji mesec. No, vendar o proračunu bo treba odločiti. Tudi v situaciji, ko se je koalicija za volitve razdelila, da bi pokrila ves vsebinski prostor in bi se vsak volivec lahko našel v razpravi vsaj enega svetnika koalicije. Koalicija pa bi pred volitvami morala prevzeti odgovornost za politiko mandata. Celotnega mandata. Namesto tega pa kar na enkrat ne veš, kdo je to. Zato je ena možna rešitev. Ko ne vem, nekdo je zadaj, nekdo je spredaj – nekdo je v koaliciji, nekdo ni. Reči – kar bodite. Ne glede na to, al se kregate ali ne. Dogovorite se. Prevzemite odgovornost. In ne sodelovati pri odločanju. Ker odločiti pač ne moreš. Ampak, če ni obvezno proračuna izvajati, se vprašanje še bolj postavlja. Še bolj ostro, ne? Ali je smiselno, ali je smiselno o njem odločati. In prevzet neko odgovornost za to, ker ne moreš niti izvajati, niti ni del ene tvoje dosedanje politike v prejšnjem mandat.

Torej, vendar, ne glede na to, bi ob tem, kar so kolegi že povedali in še bo kdo povedal, nekaj besed o proračunu. Predvsem s stališča mojih dosedanjih prizadevanj v tem mestnem svetu. Prvič – družinska politika. Po sedmih letih naših predlogov, sklepov, proračunskih amandmajev, posebej pripravljenih točk mestnega sveta, svetniških vprašanj in pobud, smo s 34 proti 0 – sprejeli Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o denarni pomoči. To je bila uresničitev sklepa, ki je bila na moj predlog – mestni svet sprejel 18. aprila 2005. Ki pravi, v prihodnjem proračunu, predlagatelj opredeli postavko – Darilo novorojencem. Žal je bil sprejet hiter postopek. In odloka ni bilo mogoče izboljšati. Sam sem glasoval za odlok. Sredstva so predvidena v proračunu. In to je ena dobrih strani proračuna. Treba je seveda zagotoviti, da bi temu koraku sledili naslednji koraki oblikovanja občinske družinske politike. Ki jih do sedaj ni bilo. Namreč, če bo ta odlok namenjen le ožji skupini opravičencev, z zelo nizkimi dohodki. Je treba sprejeti ukrepe, ki bodo nagovarjali druge skupine. Da bi družinska politika zaživela, mora zanjo skrbeti profesionalc. Zato si prizadevam, da županja določi oddelek, ali vsaj enega človeka v upravi, ki bo zadolžen za družinsko politiko. No, ampak, glej ga šmenta. Takoj za proračunom, naslednjo točko, sprejemamo na isti seji Spremembe Statuta Mestne občine Ljubljana. Vendar spremembe ne uvajajo družinske politike v upravo. No, tu se pa že postavlja vprašanje, kako in kaj si misli z družinsko politiko.

Potem druga točka. Problematika vpisa v zemljiško knjigo. Obravnavali smo to na 38. seji odbora, oktobra 2005. Ker sem sam na 34. seji 18. aprila predlagal sklep, da MOL predloži mestnim svetnikom oceno, koliko stanovanj Ljubljančani ne morejo vpisati v zemljiško knjigo. Čeprav so lastniki. Ker jim MOL ni uredila lastništva zemljišč, na katerih so sezidana. S tem smo v Ljubljani začeli odkrivati podvodni del ogromne ledene gore, ki se je samo malo vidi ven. Iz vode. Analiza je pokazala, samo tretjina od 66 tisoč stanovanj, ima urejen status. Neurejenega pa 40 tisoč. To pomeni, da to zahteva vsaj 100 tisoč ljudi. Njihove žulje, prihranke in možnosti razpolaganja z njimi. Torej, različni izvajalci vpisa so od stanovalcev sosesk izvabili mnogo denarja. Z obljubami. Da jim bodo uredili vpis v zemljiško knjigo, kar pa potem zaradi neurejenega lastništva parcel, na katerih stojijo soseske, ni bilo mogoče. Seja ni dala za upravo zavezujočih konkretnih sklepov. In tudi iz proračuna, kar sem pa upal, da bo, se ne vidi dovolj konkretno, kaj bo uprava na tem področju uredila. To je ena od zelo slabih točk proračuna.

Naslednja zadeva je računovodska, namesto razvojna in podjetniška logika proračuna in vseh povezujoč...povezanih gradiv. Na katerih se je odločalo. Oče ekonomistov Samuel loči računovodsko miselnost, ki uporablja poprečne stroške, od podjetniške miselnosti, ki uporablja dodatne stroške na dodatno enoto. Marginal costs – pravi, ne? Če upoštevamo poprečne cene na enoto, potem je videti, kot da se marsičesa ne splača. Na primer zidati zgradbe. Vzeti otroka v vrtec. Uvesti dodatne proge mestnega prometa, ali podaljšati. In tako naprej. In, če potem na teh materialih delaš, potem ne moreš tega videt. Podjetnik pri proračunu rentabilnosti upošteva, da že ima zgradbo in ogrevanje. In direktorja in računovodjo in še marsikaj. Kar mora plačevati, ne glede na dolžino proge, število otrok v vrtcu in tako naprej. Možnosti odločanja na osnovi marginalnih stroškov nam gradiva mestnega sveta, vključno s proračunom, ne dajo.

Naslednja stvar, ki me moti, je logika past – ki jo jaz imenujem – past preteklih vlaganj. V ameriški literaturi rečejo to – privius investment trap. Ali – finta, bi rekel gospod Jazbinšek. Finta. Torej, gre za to. Logika je ta. Ker smo že toliko vložili, moramo to sedaj do konca speljati tudi, če so razmere čisto drugač, ne? To je...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

... zalije, pa pada dež. No, to sem ilustriral na razpravi o vzpenjači. Ko sem povedal anekdoto, kako sem do kraja zaliv vrt, čeprav se je vlila ploha. Samo zato, da bi dokončal začeto delo. Odločitev o zalivanju vrta je sicer bila pravilna, ampak seveda pred dežjem. Ko se je ulilo, bi jo bilo treba spremeniti. In, kot na primer, pa to je še nekaj več stvari. Ampak, ta je najbolj, bi rekel – taka, zgledna. Še dosti stvari je takih. Kot utemeljitev vzpenjače, predlagatelj navaja pozitivno mnenje župana, časti vrednega, gospoda Ivana Hribarja. Cenim njegovo mnenje in prepričan sem, da je bilo pravilno. Takrat. Pred dežjem. Torej, naprej.

Iz proračuna niso razvidne dejavnosti za rešitev problematike spremljajočih prostorov pravoslavne cerkve Sv. Cirila in Metoda. Iz proračuna niso razvidne dejavnosti MOL za ukrepe proti ptičji gripi. Torej, tuki se kaže eno izredno počasno odzivanje uprave na določene stvari. Mestna občina Ljubljana bi nadalje morala izdelati izčrpno informacijo za občane o tem, kako naj ravnajo ob morebitnem srečanju s psom. Koga naj pokličejo? Na katero številko? V kolikšnem času lahko pričakujejo intervencijo, če je bil klic podnevi in v kolikšnem času, če je bil ponoči? Kakšna so njihova pravna sredstva? V primeru oškodovanosti in kje naj pravice uveljavljajo? Treba je izdelati in razširiti informacije o nevarnosti psov na javnih površinah. Mi smo slišali in sam sem posredoval informacijo, ki je nihče nekako ni mogel, niti policija, niti nihče. V enem letu 2004 – 2000 ljudi je iskalo zdravniško pomoč v ambulantah zaradi ugriza ali udarca psa. Torej, ljudje so ogroženi. Na javnih površinah. Torej in na teh površinah bi bilo treba več – imet več napisov, ki opozarjajo, da lastnike – na varnost drugih in na higienske zahteve. Tega tudi ne vidim v proračunu.

Potem, tukaj, če še malo mojega predgovornika, gospoda Kuščerja, ki se za kolesarje zanima. Torej, niso razvidne aktivnosti in sredstva za dokončanje mreže kolesarskih poti regije. Čeprav je blo odgovorjeno, da se to dela, vendar sam tega ne najdem. Dobro, dokončno odločitev bomo sprejeli seveda ob koncu. Ko bo jasno, po glasovanju o amandmajih, o čem odločamo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa tudi vam. Ura je 18 in 30 minut. Odrejam... a, oprostite, gospod Jazbinšek. Seveda, replika, izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Repliciram na tist problem boleč, ki se ji reče – funkcionalna zemljišča. Ne to, da nismo tu seveda sprejeli nobenega sklepa. Ampak, je točka prolongirana in ta čas seveda dela županja po svoji volji. Po svoji volji pri funkcionalnih zemljiščih delate tako daleč napačno, da nas po celi Ljubljani, na kontro tožijo zato, da naj vzamemo tista funkcionalna zemljišča MOL, ki niso naša. Ampak so od stanovalcev. Tako daleč je šlo ta naše napačne tožbe. In zdaj pa ne bom ostalega razlagal. To je ena velika tema, ki bo posebej morala bit obravnavana. Ampak, v proračunu se bere – razmejitev javnega dobra. In uradnike takšne, k maste, bojo spet naredili napako. Ceste bojo dal stran. Druzga javnega dobra ne znajo identificirat. Ne? Delilni načrti na funkcionalnih zemljiščih in na razmejitvah od naših lastnih športnih površin, teh razmejitev pa v delilnih načrtih ni. Tako, da obstoja en absurd, ki se glasi – gospa Jožka Hegler, v funkciji Stanovanjskega sklada, lastnika nekaterih stanovanj v BS 3 toži na pridobitev funkcionalnega zemljišča. Ampak, znotraj tistega, kar ona toži, so pa tudi s sklepom tega mestnega sveta seveda izločene športne površine. Gospa Jožka Hegler toži, da naj stanovanjski sklad dobi mestne športne površine, v okviru nekih funkcionalnih zemljišč. To so ti absurdi. Drugih absurdov sploh ne bom povedal. In zdaj mi gospa Jožka Hegler sporoča, da nimam vpogleda v spis. Da to ni informacija javnega značaja. Da ne bi videl, ne? Kako bo v vaši soseski gospa Angela, tudi Jožka Hegler zgubila tako, kot je zgubil tist odvetnik, ki smo ga najel in ki pisma po vseh soseskah letajo okrog – letajo okrog – dejte spraviti tega stran, tega advokata. Ker onemogoča v Šiški vpis. Onemogoča tuki. In tako naprej. Ta advokat je seveda najet od nas, misleč, da je briljanten, ker napačno toži in zgublja tožbe v BS 3. Smo ga še mi najel za vse druge soseske na tem svet božjem. Ampak, to je seveda ena druga tema, ne? Hočem sam to povedat, da vsaj, ko bi znal napisat – delilni načrti. V proračunu. Ne pa razmejitev javnega dobra. Ne? Da bi vsaj seveda naredil, če že imamo delilne načrte v BS 3, da se ene dve mejčkene črtice zgodijo v tem delilnem načrtu, ki stvari postavijo v normalno situacijo. In zdaj gospa Jožka Hegler, si je je naročila delilni načrt...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ne? K prej ni blo treba par let. In to, da si je pa naročila delilni načrt. Si ga je pa naročila pa fouš. Prej ga pa par let ni blo treba v BS 3 met. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Odrejam pol urni odmor, sejo nadaljujemo ob 19. uri in 5 minut.

-----o d m o r

GA. DANICA SIMŠIČ

Predlagam, da nadaljujemo sejo. Besedo za razpravo ima najprej gospod Dolinar. Za njim bo razpravljaj gospod Sodrznik. Izvolite gospod Dolinar.

G. DAMIJAN DOLINAR

Dober večer želim vsem prisotnim. Spoštovani, po mojem videnju je naloga proračuna in vloga proračunske razprave v tem, da zagotovita večjo kakovost življenja. Da zagotovita čim boljše pogoje vsakodnevnega bivanja v lokalni skupnosti. Tudi mesto, čeprav prestolno, je v bistvu še vedno lokalna skupnost. In s tem ma tudi specifične naloge. V bistvu, da pripelje to kakovost življenja do hišnega praga. Ali pa od hišnega praga, do vseh možnih ciljev namembnosti. V tej lokalni skupnosti. Torej, v mestu. In, seveda, jaz sem tako kot lani tudi letos pogledal ta proračun s tega vidika. Torej, koliko bo prispeval h kakovosti življenja. H kakovosti vsakodnevnega bivanja. Pa sem pogledal, če je v proračunu priključek Ceste Dolomitskega odreda na zahodno obvoznico. To je ena od nalog, ki sledi iz pogodbe med Mestno občino Ljubljana in pa DARS-om. Vse, kar je tukaj treba, da bi mestna občina storila, je, da bi pridobila zemljišča. In s tem enega od osnovnih pogojev, da bi DARS – to izvede. V bistvu je Ljubljana to že plačala. Plačala je s svojim prispevkom po pogodbi o graditvi cest, avtocestnega obroča. Tako, da v bistvu pridobitev zemljišča, a ne? Torej, gre pač za en primer teh zemljiških zgodb, o katerih smo zelo veliko poslušali, pa bom mogoče še na koncu kakšno besedo o tem rekel. V bistvu, če bi bilo to pripravljeno, bi lahko to bilo v proračunu. Oziroma bi jaz lahko danes se nedvoumno zavzemal, da bi to prišlo v proračun. Kajti, to izredno vpliva na kakovost življenja v okolju, v katerem živim in delujem. In, ki ga tudi prvenstveno predstavljam. Zastopam. V tem spoštovanem mestnem svetu. Žal ugotavljam, da očitno podlage niso bile pripravljene. Ker tega nisem zasledil v proračunu. Čeprav, kot vemo, je to – izhaja iz leta 1995. In jaz sem večkrat dobil obljubljeni v teh letih, da bo to zgrajeno. Tako od najvišjih predstavnikov mesta – županov, kot tudi od vodij služb. Recimo tega – mestna zemljišča. Tudi za infrastrukturo. In poglejte, spet ni. Torej, po tem merilu številka ena, proračun ne prispeva k izboljšanju kakovosti življenja. Pa sem potem pogledal, ker je Cesta Dolomitskega odreda vsa razkopana, a ne? Al pa, če še zaključim prejšnji del. Recimo, ta priključek zelo vpliva na prometne pogoje. Ne samo okolju Bokalc. Ampak tudi na Brdu. Recimo na Brdnikovi cesti, kjer je promet zelo nevaren. Tako, bi rekel za prebivalce, kot tudi za voznike. Zelo težko je srečevanje po teh meglenih zimskih dneh. Neodmetan sneg. Velik problem je tudi na Podutiku. In pa potem mogoče nas to manj zanima. Nazaj Stranska vas, pa Dobrova, kjer je pač druga občina. Ampak, tu povsod so pokvarjene prometne razmere. Zato, da se bo razumelo, zakaj mi je tok pomemben ta kriterij. Pomembno merilo. Ampak, poglejmo, če človek pač tukaj ne želi zaviti levo, ko gre proti Ljubljani oziroma od zahoda v to smer. Potem gre pač po tej cesti naprej in ta je vsa razkopana zaradi obnove infrastrukture, komunalnih vodov. To, kar je samo po sebi dobro. Vendar pa si ljudje, zaradi izredne nevarnosti te ceste dolga leta prizadevamo, da bi bil zgrajen pločnik. Vsaj ob eni strani. In poglejte, projekt je bil že narejen pred letom 95. Ampak, letos pa piše v proračunu, da je ta dokumentacija v izdelavi. Da so sredstva zagotovljena za izdelavo dokumentacije, gradbeno tehnične dokumentacije za ta pločnik. In, lejte, od leta 94 do 2006, je dvanajst let. In kaj si naj potem mislim, da mi danes piše, da bo v bistvu dokumentacija šele pridobljena. Jaz pa vem, daje bila že takrat pridobljena. Ampak, očitno ni volje, da bi ta pločnik kdaj koli bil. Torej, po tem kriteriju spet nimam izboljšane kakovosti življenja in me skrbi kako bodo moji so - prebivalci pač preživljali –najhujše je zima, ampak poleti so pa hitrosti voznikov večje. In je mogoče nevarnost še večja, kot pozimi. Neugodnost je pa izredna ves čas. Tudi ta zasilna – zasilna preplastitev je izredno slaba. Ne samo da uničuje vozila, ampak prav povzroča promet nevaren. Pa, recimo sem pogledal naprej – podvoz pri Agrotehnik. Ni – ne samo, da je bil predviden, tudi obljube so bile spet županov in pač odgovornih predstavnikov mestne uprave. Ampak, o tem pa sploh ni več ne duha ne sluha. Bil je en podhod narejen, ki je v bistvu po moje – za investiranje je zgrešena investicija. Glede na

primerjavo vrednosti. To se pravi izplena in pa vložka. Čeprav sam po sebi je gotovo da potreben. Ampak, prav bi bilo, da bi bil zgrajen z večjim objektom in tako, bi rekel cenovno učinkovit. Stroškovno učinkovit.

In, če grem še naprej, recimo, kje je križišče z Gregorinovo. Rekonstrukcija. Tam je bilo že pred leti ukinjeno vsako možno levo zavijanje. Tako, da je treba voziti domala kilometer daleč, da pač človek lahko obrne in gre v tisto smer, v katero želi. In seveda o tem ni nobenega govora. Pa sem potem pogledal malo širše območje, kako je s progami mestnega prometa. Ali bo kakšna podaljšana? Nisem zasledil, da bi bila podaljšana proga 1, proga 6, 14. Vse to so potrebe. Opazil sem pa, da ni v bistvu več nobene subvencije iz mestnega proračuna. Ob tem sem se vprašal pač kam je ta denar šel. To je seveda bolj težko ugotoviti, ker je tako malo teh projektov, ki bi prispevale h kakovosti vsakdanjega življenja. .../// nerazumljivo.../// kakovosti.

In potem sem pogledal še naprej. Kako je pa zdaj s prometom v centru Ljubljane. Privč, s prekrvavitvijo tega centra. Ki je pogojeno s parkiranjem. Je pogojeno z manjšim in večjim notranjim ringom prometnim. Tukaj v bistvu ni nič. In lahko ugotovim, da ni nobenih podlag. Ne za parkirane javne površine – garažne parkirne hiše. To je vse v neki nepredvidljivi prihodnosti, če se kolikor sploh govori o tem. Oziroma so to tako veliki projekti, da človek podvomi, da bodo kdaj uresničeni. Ni pa nekih malih praktičnih rešitev, ki omogočajo človeku, da v radiusu dvestotih metrov doseže svoj cilj peš. Še sreča, da je pač bla zgrajena ta zasebna hiša v relativni bližini tržnice. Da bi pa sama Ljubljana kaj zagotovila. In mogoče omogočila ob parkiranju tudi neke dodatne zmogljivosti, ali z elektro motorji, ali na nožni pogon. Neka trikolesa. Nekaj takega, da se človek lahko odpravi po nakupih. Bodisi na tržnico. Bodisi na male prodajalne, lokale. Ki pač trpijo tudi pomanjkanje kupcev. Oboji. Torej, kupci si želimo sem, pa v bistvu nimamo dostopa. Ne vem, kakšne izkušnje mate vi. Ko jaz želim kdaj na tržnico, mi mam ogromne probleme. Tudi, če želim po dokumente sem, na Mačkovo. Ampak, to je drugo vprašanje. Ne vem kako mate vi izkušnje s tem. Jaz mam velike izkušnje in to mi veliko pomeni in tukaj ni nobenega rezultata v bližnji prihodnosti.

In, če pogledam mali in pa večji – no, tam je ring. Načrti, študije, analize. Prometne študije. So bile delane že vse pred letom 95. Mi naj bi zdaj ponovno sicer o nekih variantah razpravljali. Ampak, to je daleč od tega dometa, da bi se letos kaj začelo. Da bi bilo letos kaj narejeno. In, da bi recimo prihodnje leto, ali v prihodnjih dveh letih, bil kakšen rezultat. To se prav, to je spet po tem merilu, po tem kriteriju, spet nisem dobil točk, ki bi mi rekle, da je ta proračun dober. Da bo izboljšal možnosti bivanja v Ljubljani in kakovost življenja.

Pa sem pogledal naprej. Ne vem kako, kakšne izkušnje mate vi. Ampak, ko sem jaz moral peljat bolnika na Polikliniko. Ali, če sem šel na obisk k bolniku. Nemogoče je dobit parkirno mesto. Če bolnika pelješ, so tam kolone, ki moraš bit mali čarovnik, da sploh prideš notr. Potem, kako prideš ven. Sploh, avta pa nimaš kje pustit. Ga moraš peljat petnajst minut daleč. In seveda, če si, če nimaš še dodatne tretje osebe, da bolno osebo pospremiš, je vmes praktično nepremostljiv problem. In, poglejte, načrti, da ne rečem prometne študije za potrebe po parkirnih zmogljivostih v tem območju, so bile delane vse pred dvanajstimi, petnajstimi leti. To vse obstoji. Ampak, v tem proračunu ne vidim nič, kar bi mi pripomoglo k tem. Še naprej, če rečem – sam promet. Tukaj stojijo v kolonah. Križišča so preobremenjena. Tako, da ne požirajo. In tudi vemo, te študije, povezava Roške, Njegoševe. Načrti z Maistrovo ulico. Potem večji ring. Grablovičeva. No, tam je nekaj zdaj v zvezi z Grablovičevo in z mostom za nekdanjo Pletenino. Tam je nekaj omenjeno. To je, ampak, to je še v tako majhnem obsegu, da na kakovost tega gravitacijskega območja absolutno ne more vplivati. Ampak, jaz razumem, v enem letu se težko naredi. Ampak, v desetih, dvanajstih in več letih, pa se te stvari lahko premaknejo. Vsaj, bi rekel do take faze, da so pripravljene podlage, da lahko potem tukaj tekmujemo, kater projekt bo prišel na vrsto za financiranje. Zdaj mam pa eno ponudbo oziroma ta je tako majhna ponudba, da tako rekoč – tako rekoč skoraj ne vpliva na

kakovost. V nekih mejnih segmentih. Ampak, kaže, da to je neko vsakoletno malo kupčkanje z nekakšnim predstavnikom nekega ožjega območja. Mogoče, da bi kakšen glas dal. Tak občutek človek dobi. Teško je to definitivno reči, ampak tak – ni, ni druge razlage, bi človek temu rekel. Torej, tramvaja v bistvu sploh ne bom omenjal. Ker je prevelika tema. Čeprav vedno, k se začinja to, se ta tema navrže.

Nekaj bi pa rad povedal. Namreč, tistim, ki pač ne boste odločali o letošnjem proračunu, ampak boste o naslednjih. Tale ponudba, ne? Te vlake, ceste, električne železnice, ki naj bi povezala regijo in več, kot regijo, je bolj nek slepilni maneuver. Zarad številnih rušitev, ki jih predpostavlja in ogromnih stroškov. Ljubljana bi se morala zgledovati po mestu, kot je recimo Graz in tako naprej. In ta mesta, ki znajo kombinirat različne vrste prometa. Potniškega transporta. In te različne vrste povezati. Ne pa misliti, da bo z eno ključno besedo, al pa z enim ključnim sredstvom rešila vse. Ker potem te ključne besede al pa tega ključnega sredstva nikoli ni. In vedno mam stvari neurejene. In niti ne izboljšamo avtobusnega, potniškega prometa. Frekvenc voženj. Kakovosti avtobusov. Kaj šele, da bi rekli, da skrbimo za gorivo. To je že pretežka tema, v bistvu za nas, ki smo izločili sploh subvencioniranje. Kar je, dobro, boste rekli Holding. V redu Holding. Holding bi moral pa skrbet zlasti za benifikacijo – biti moramo vedno spet – spet ni razširitve, torej zemeljskega plina. Kanalizacijskega omrežja. S tem, da se nabijajo takse. Torej, tudi to merilo mi kaže negativen rezultat.

..... Pa če sem, če sem potem recimo to, kar mi vsak dan veliko pomeni. Da ne bom predlog. Če pustim ob strani to, pa poskusim – sem poskušal pogledat še na kakšno drugo, bi rekel - manj materilazirano področje, ne? Pa, če sem pogledal recimo oskrbo na domu. Pred kratkim smo mel zelo močne razprave in ugotavljam, da se tud nivo tega ne bo povečal. Če pogledam mesta v domovih za ostarele. Tudi ne vliva upanja.

Skratka, če poskušam povzeti, da ne kradem te večerne ure. Rekel bi to. Tistim, ki boste v prihodnje odločali o proračunih, bi želel reči, treba je imeti poguma in optimizma, da se začne projekte, ki bodo nekaj pomenili tudi zanamcem. Ki ne bodo samo enoletne, to se pravi zgodbe enoletnice. Da za konkretno leto nekaj pomeni. Potem pa v bistvu se izgubi v množici malih, drobnih zadevic. Drugo pa je, rad bi povedal to, da vloga Ljubljane, je pravzaprav vloga lokalne skupnosti. Komunale s tujko. Na prvem mestu je komunala. To največ prispeva h kakovosti življenja. Tako, kot smo rekli. Cesta. Promet. Če moram nekam it, da lahko parkiram, ker sem vezan na avto. ... Kanalizacija. Plin. Seveda vodovod. Ampak to, recimo, da relativno je rešeno. In želim vsem, ki boste prihodnje proračune sprejemal, vizije, da bi se zavedal tega, da ni vloga Ljubljane v tem, da – da goji mednarodne odnose. Da prireja stotine raznih prireditev, za katerimi ne ostane nič. Da stalno govori o neki sup – alternativni kulturi, od katere nič ne ostane. Da recimo stalno iščemo nove vire, pa nikoli ni, bi rekel – izločka ven, ki bi nam povečal kakovost življenja. Poglejte, letos se nam je zgodilo, da je na – razprava tukaj v mestnem svetu izzvenela kot neke notranje peripetije nepremičninske agencije, ki niti nima urejene evidence svojega premoženja. Niti ne posluje, ne zna, ali noče, z zemljiško knjigo. Skratka, to je postal, postala glavna tema. Glavni šlager te razprave. Ampak, to ni vloga proračunske razprave. To ni naloga proračuna. Jaz želim navdihniti, bi rekel, ta optimizem in to zavest – to ne paše na proračunsko razpravo. To so pomembne teme, ampak to je posebna ločena tematska razprava, ki bi morala biti opravljena dosti prej. Pred leti, recimo, za ta priključek na zahodno obvoznico. Pred leti, da bi lahko bilo zdaj v proračunu in bi se to gradilo. Ne letos. Pred petimi leti. Pred osmimi leti. Pred devetimi leti. Mogoče bi to blo. Pa še premalo. Pred dvanajstimi leti. Bi se – dobro, pred enajstimi bi se moralo začeti. Eno leto, če damo za pridobitev zemljišč, bi bilo dovolj. In ta zgodba pomeni priprava na proračunsko obravnavo. Ne pa bistvo proračunske obravnave. Upam, da se to ne bo več zgodilo. Naj bo to enkrat za vselej, ta nauk, da imamo ločene glavne naloge in poslanstva. In pa podporne funkcije. Ki jih je treba pač urediti in izvesti, predno pridemo do proračuna in do proračunske razprave. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Najprej replika gospod Kuščer. Izvolite.

G. SAMO KUŠČER

Ja. Jaz razumem prometne tegobe gospoda Dolinarja. Tudi to, recimo, da ne more parkirat pri Polikliniki. Rad bi opozoril sam na dve stvari. Eno je to, da se žal vse prepogosto taki argumenti, pa ne mislim, da je bilo to zdaj tako uporabljeno. Absolutno ne. Ampak, pogosto se enaki argumenti uporabljajo za nezakonit parkiranje na kolesarskih stezah in pločnikih. In mislim, da to pač je skrajno nedopustno. Namreč, je bolnika pripeljal. Šel v lekarno. Če greste po Miklošičevi. Kadar koli greste po Miklošičevi. Sred noči ali pa sred dneva, bosta vsaj dva avtomobila pred lekarno parkirana, na kolesarski stezi. Al pa na pločniku.

Drugo se mi zdi pa bistveno bolj resno, da prometa ne moremo uredit na ta način, da urejamo, al pa tudi ne urejamo, al pa da skušamo uredit mejhne partikularne rešitve. To je absolutno nemogoče. Tu bi se navezal na – mogoče, mimogrede omembo gospoda Dolinarja, da tramvaj je prevelika tema, da bi jo zdaj načenjaj. Ampak, ne. Ravno tramvaj je tista tema, ki bi jo bilo treba ves čas načenjaj. Promet je treba rešit v celoti. In tramvaj sodi zraven. Al pa ne tramvaj. Ampak, za tramvaj smo se odločili. Jaz ne vem zakaj bi se na enkrat odločal, da se – da se zdaj še enkrat odločamo o tem, al želimo tramvaj. To je odločeno. To je zapisano. V dokumentih je zapisano. Da tramvaj je v prihodnosti Ljubljane. Promet je treba rešit v celoti. Če vi recimo dobite parkirno mesto na Polikliniki, pa jaz vam privoščim, da ga dobite. Čist za res. Ne mislim, da boste bolnika s kolesom pripeljali. Lahko bi ga sicer s taksijem. Vam čisto zares privoščim, da boste dobili parkirno mesto. Ampak, če bo tam urejeno parkiranje, bo promet povečan. In tako naprej. In tako naprej. To gre kot domine. Razumete? Ljubljana mora imet jasno strategijo, ali želi recimo čez deset let imet manj prometa v središču mesta? Al več prometa? Al želi met bolj trajnostni promet, al želi manj trajnostni promet? In iz tega izhajaj. Do kdaj želimo to uredit? In se gre naprej. Kako želimo to uredit? Ne morete reševat to partikularno, ker vsaka partikularna rešitev potegne za sabo cel kup slabosti. Ki jih niste predvideli. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa.

Še sama bi dala pojasnilo. Ne bom sicer replicirala pretirano, ampak vendarle. Danes je bilo ne enkrat rečeno, da ni nobenega denarja za subvencijo mestnega potniškega prometa. Ni res. Za subvencijo je predvidenih v letošnjem letu milijarda in 300 milijonov pa še nekaj dodatnih milijonov tolarjev. V odloku proračuna, za dajanje garancij, je predvideni dodatni 2 milijardi poroštev, za nabavo avtobusov. V lanskem letu je bilo rečeno, da ni bilo nobenega denarja za subvencijo ljubljanskega potniškega prometa. Ne drži. Milijardo in 200 milijonov je bilo. Skorajda polovica iz proračuna. Druga iz sredstev javnega Holdinga Ljubljana. Tako, da gledam tudi vas. Gledam ta trenutek gospoda Dolinarja. Ker gospoda Cizlja v tem trenutku ne morem. To so seveda izjave na pamet. Ni res, da se nismo odločili oziroma da se, da smo opustili projekt tramvaja v Ljubljani. Nekatero študije so bile že narejene. Želimo uvrstiti ta projekt tudi v temeljito pridobivanje evropskih sredstev. In tako dalje. In tako dalje. In počasi, počasi je dovolj teh polresnic in da ne rečem – čistih neresnic. Če bi nekdo pogledal samo prvo stran odloka proračuna, bi videl garancije dve milijardi za ljubljanski potniški promet. Če bi odprl stran tam, kjer je za promet, bi videl milijardo in 300 milijonov subvencije v

letošnjem letu. In tako naprej. In tako naprej. Ne pa se morda potruditi. Ali pa poslušati. Ali pa pogledati.

Gospod Kuščer, jaz sem vas mirno poslušala, tako, kot vas bom tudi v prihodnje. Jaz sem si pa vzela morebiti... to se pa jaz opravičujem, ampak zanesljivo nisem govorila še tri minute. Zanesljivo ne. Toliko občutka za čas pa še imam, verjemite mi.

In s tem sem svoje pojasnilo gospodu Dolinarju, ki je o tem razpravljal, v tem segmentu dokončala.

Tako, da ima repliko na repliko gospoda Kuščerja, gospod Dolinar. Izvolite.

G. DAMIJAN DOLINAR

Gospod Kuščer, v zvezi s tramvajem me najbrž niste dobro razumeli. Ali slišali. Jaz vsekakor podpiram tramvaj. Opozoril sem samo to, da ko se govori o cestni železnici, da je v bistvu tako velik projekt, ki naj bi regijo, ali še skoraj več, kot regijo povezal. Da se nam stalno odmika. In, da bi iskali res rešitev v smeri pravega tramvaja. Ki bo veliko prej dosegljiv in v kombinaciji z ostalimi prometnimi sredstvi, pač optimalno pokrili naše potrebe. In tudi ne presegele finančne zmogljivosti. In tukaj želim opozoriti na to, da običajno stroški izgradnje pomenijo največ eno tretjino. Ampak, je potem še ogromna podvodna gora tistih stroškov, ki izhajajo iz časa obratovanja.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. DAMIJAN DOLINAR

In sistema. Ja. Vam pa moram odgovoriti, da jaz nisem govoril o subvencijah v lanskem letu. To ste vi dodali sami. Ja, če so drugi, v redu. Ampak, vi ste odgovarjali, kot meni. In s tem ste pač hoteli pokazati, da sem rekel neresnico. Za letos pa pač vidim na tej postavki ničlo. Če je kje drugje, če je kje drugje napisano, pa mi povejte. Res nisem vseh strani prebral. Ampak, tam, kjer je postavka subvencija, je napisana ničla. In o tem sem rekel. Povem pa, da nisem vseh strani te knjige prebral. To pa res. Če slučajno kje drugje piše, da pa je, potem pa v redu. Sem pa samo zadovoljen. Drugače pa mislim, niste demantiral nobene druge moje izjave. Če se motim, me pa opozorite, da vam lahko odgovorim. Vsaj nisem zasledil. Torej, za lani nisem rekel nič. Rekel sem za letos. In zato, ker sem videl tam napisano ničlo. Res pa nisem celotne knjige prebral. To je pa res. Ampak, če je, sem zadovoljen in je to vaš odgovor na mojo razpravo. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Ne morem dati repliko na repliko. Ampak, lahko pridete potem zdajle, ko bo gospod Sodrznik dobil besedo, pa vam natančno stran pokažem. Gospod Sodrznik ima besedo. Za njim bo razpravljala gospod Mihael Jarc.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Hvala lepa. Spoštovane svetnice in svetniki. Lepo pozdravljeni. Prav, bom rekel dolgo sem razmišljal kako razpravljati glede na vse, kar je bilo že povedano v mestnem svetu, v zvezi s proračunom. Tudi zadnjič ob osnutku in zdaj v tem predlogu. Lahko rečem, eno zelo

benevolentno razmišljanje, al pa moje mnenje, da je letošnji proračun mogoče za odtenek slabši od prejšnjih, ki smo jih bili deležni v zadnjih sedem let recimo. Je nekaj šlamparij notr, ki so bile že izpostavljene, ko gre za prodajo nepremičnega premo...

.....konec 2. strani II. kasete.....

...težko bi rekel, al so to zdaj že kar neke vezane trgovine, umazani posli. Vsekakor pa stvari, ki so bile ne dovolj preiščljene, pa so se v proračun dale. Tisto, kar je zdaj razlika od prejšnjih let, je seveda samo to, da se je spremenil politični kontekst sprejemanja tega proračuna. Oziroma, da ni več ustrezne večine, torej ni več v celoti bloka, ki bi ta proračun podprl. Meni sicer na nek način kar mal smešno, po svoje pa simpatično, da se je zdaj ustvarila v mestnem svetu neka nova kvazi opozicija. V preobleki frakcije LDS, ki poskuša, jasno, glede na to, da je volilno leto, tržiti to, bi rekel svojo pozo navzven. Čeprav, moje osebno mnenje je, da iz tega – iz te moke ne bo kruha. Torej, vsakdo po svoje, bi rekel nekje videnju.

Vendar tu je pa treba opozoriti na nekaj. Zaradi tega, ker tu gre za zlo spretno manipulacijo z javnostjo in z meščani Ljubljane. Namreč, da je ta ista, bi rekel – grupacija, sodelovala pri tem mestnem proračunu od vsega začetka. Tudi še v fazi osnutka. Da se je prelom zgodil takrat, ko je prišlo do kadrovskih sprememb v tej mestni upravi. Za kar je seveda neposredno kriva in odgovorna županja. In, seveda to je tudi neposredni razlog, da je, bi rekel razprava in sprejemanje tega proračuna tako dolgotrajna, boleča na nek način. In, da – torej – vseobsegajoča, če tako rečem. Namreč, morate vedeti, da opozicija, v kateri sem tudi sam in naša svetniška skupina, seveda ni v situaciji, da bi razpolagala s tako kvalitetnimi insider-skimi informacijami. Kot lahko razpolaga nekdo, ki je bil ves čas pri koritu. Če seveda uporabim mogoče rahlo predrzen izraz. Me pa veseli zaradi tega, ker je mogoče odprla neko novo dimenzijo v tem mestu. In zaradi tega to početje sploh ne zavračam. Ga na nek način celo odobravam. Ker smo zdaj mogoče odstrli malenkost več zakulisja, pa nekih dogovorov. Trgovine, ki se je odvijala. Ki se še odvija. In dokler se bo svet vrtel, se bo odvijala. Da ne bo nesporazuma. Razlika je seveda samo ta, da v preteklosti se je odvijala na Magistratu za zaprtimi vrati. Danes pač temu ni tako. In zdaj pač se odvija malenkost bolj pred javnostjo. Kako drugače seveda razumet amandmaje, ki so vloženi.

Svetniška skupina Ljubljana, moje mesto, ni vložila nobenega. Iz dveh osnovnih razlogov. Zaradi tega, ker proračun ne jemlje, kot štacuno, iz katere se jemlje po lastni potrebi, v skladu z lastnimi interesi. In drugič zaradi tega, ker je naše mnenje, da ti, če bom zdaj mal metaforično se izrazil – stare bajte s tremi novimi opekami, narediš v novo vilo. Naše stališče je, da je proračun slab. In, če kaj zamerim županji in bi rekel vodstvu občine je to, da kljub obljubi, ni vložila niti najmanjšega napora, da bi poskušala doseči nek minimalni konsenz ali dogovor s političnimi akterji v tem mestnem svetu. Potem pa gre celo tako daleč, da v javnem nastopu mirno reče – oprostite, proračuna ne sprejemam jaz, ampak mestni svet. In upam, da bo dovolj pameten, da bo razumel probleme tega mesta. Da bo razumel potrebe civilne družbe in tako dalje. In seveda odgovornost tega sprejemanja preloži na druga ramena. To se mi zdi pa nepošteno in nesprejemljivo. Mi smo bili ves čas, kot sogovornik v tem mandatu konstruktivni. Še vse proračune do zdaj smo na koncu podprli, četudi včasih s stisnjenimi zobmi. Ker jasno, da z vsem nismo bili zadovoljni. Ampak, se la vie. Vse ne more biti tako, kot si nekdo predstavlja. In tudi jaz to akceptiram. Ampak, preprosto se mi zdi pa nespodobno, da se je pa zdaj, bi rekel to politično nadigravanje na levem bloku, preneslo na mestni svet, točno ob obravnavi proračuna. In to je tisto, kar jaz upam, zato to govorim na

glas, tako, bi rekel dovolj dramatično. Jaz upam, da bodo to znali volivci pravilno kvantificirat na jesenskih volitvah.

Moram reč, da je celotna struktura tako, kot je narejena, preprosto – jo je nemogoče skorigirat z nekimi amandmaji. Pač odraža nek koncept sedanje uprave in vodenja. Tako, kot si pač to vodstvo predstavlja delovanje Ljubljane. Financiranje posameznih podsistemov. Zaradi tega se mi zdi, da bo zdaj vsakršno sprejemanje, tudi ta trgovina, ki se odraža s tem, da mi vsakič posebej dobimo na mizo neke amandmaje, ki jih županja osvoji, ne? To je pač odraz neposredne trgovine, ki je legitimna, ampak, se bojim, da bo to kvečjemu pokvarilo nek koncept proračuna. Tako, kot ste si ga zamislili. Sej ne rečem, verjetno se da kake stvar skorigirat. Najmanj kar je, se da popraviti neumnosti, al pa bom rekel te šlamparije, kot sem prej izrazil poraz – izraz, na področju nepremičnin. Vendar, sam bom izpostavil samo par teh glavnih problemov, ki jih jaz vidim. V podrobnosti sploh ne mislim zahajati, ker se mi zdi to izguba časa. In je to neproduktivno, glede na to, da je bilo že ogromno teh stvari povedanih.

Prvič. To, kar je, bi rekel, skor rdeča nit mojih razprav že v prejšnjem mandatu in tudi v tem. In odraža se tudi v tem proračunu. Stroški mestne uprave so dramatično previsoki, glede na učinkovitost, ki jo ta mestna uprava zagotavlja, kot javni servis meščankam in meščanom. In je ta rast stroškov neproporcionalna glede na rast proračuna, v globalnem smislu, ves čas. In to je problem, ki se ne nanaša samo na ta mandat. Ampak, to je problem, ki se ga bo moral lotiti pač vsakdo, ki bo prišel v to mestno hišo. Bodisi, kot župan, bodisi, kot mestni svet. Ki bo neko večino predstavljal. Koalicija torej. To si kar pripravite. Ali pa si pripravimo. Kdor koli bo mel kaj za odločati pri tem.

Kar pogrešam v proračunu in se posredno kar dost transparentno kaže v teh zgodbah o prodaji nepremičnin. Torej, objektov uprave, zemljišč in tako dalje. Je prvič to, da Mesto, vsaj po mojem prepričanju, do danes še ni naredilo enega temeljnega premisleka. In sicer o tem, kako se sploh obnašati do – do neke paradigme, ki ji rečemo zasebno – javno. Public – private, se fajn reče, ne? Do katere mere si Mesto predstavlja in v katere segmente, v katere podsisteme si Mesto predstavlja spustiti zasebni kapital. Bodisi kot koncesije. Bodisi, kot investitorje, ali vlagatelje in tako dalje. Delničarje. In do kje ne. Lahko vam primer povem, ki ga sam v proračunu vidim in kateremu nasprotujem. Na tak način, kot je zdaj zapisano. Mi predvidevamo v proračunu prodajo Javne razsvetljave. Javna razsvetljava je pravzaprav monopolist v Ljubljani. MOL ima res da 43%. Se pravi, nima večinskega deleža. Meni bi bilo razumljivo, da reče MOL – v redu, 43 je približno isto, kot je to – ne vem, 34, al pa 25. Če karikiram. Ampak, umaknit se iz tega podjetja in ga prodat komu, bom na pamet rekel – za 500, 600 milijonov, kukr je predvideno v proračunu. In istočasno s tem podjetjem, ki bo potem pa privatiziran, skleniti pogodbo, ki bo seveda vsako leto tok in tok iz proračuna neposredno odnesla. Ker, seveda, mi vemo kok so fiksni stroški razsvetljave in tako dalje. In več ne boš imel nikakršnega vpliva na poslovanje tega podjetja. Se mi zdi kratkovidno. Nepremišljeno vsekakor razumem, da je interes, da se to, bi rekel – ta firma proda. Zaradi tega, ker ja mislim, da obstaja kapitalni interes, kdo bi jo kupil. Ker je kvalitetna in perspektivna. Ne vidim pa tu prave logike, zakaj bi Mesto tu prodalo celoten delež, za nek relativno skromen dobiček z vidika celotnega proračuna. In zgubi vse možnosti vpliva v bodoče. Ker nedvomno je jasno, da je sistem tako nastavljen, da bo ta ista firma tudi v bodoče koncesionar, ali pa monopolist. Ali kakor koli se že reče. In je kvalitetna in dobro dela. In nimam nič proti temu. Ampak, ravno zaradi tega nasprotujem, da bi se je tako preprosto losali, če rečem – če uporabim ta neprimerni izraz.

Drugi pomislek, ki ga pogrešam, al pa bi rekel manjko, ki ga vidim v tej upravi. In tu neposredno je tudi odgovornost vodstva občine. Je to, da mislim, da Ljubljana v tem trenutku sploh ni sposobna dobiti, če mal karikiram – 5 Evrov iz evropskih skladov. Torej, mestna uprava v tem trenutku kadrovske ni ekipirana tako, da bi bila sposobna, ne samo pripravljati kvalitetne projekte za Ljubljano. Ampak, še več, morala bi biti usposobljena tudi za to, da bi

verjetno nudila nek nov how, pa servis tudi mogoče firmam. Al pa posameznikom. Tudi civilnim, civilnim družbenim institucijam, za pridobivanje teh sredstev, ki jih ni malo. Evropa ima kar veliko sredstev, ki bi jih mi lahko koristno uporabili. Bodisi za revitalizacijo mestnega jedra. Ali kar koli drugega. Mi imamo dovolj vsebin, ki bi jih lahko uspešno, s katerimi bi lahko uspešno kandidirali. Sploh seveda mislim, da je prva naloga nove oblasti, ki bo prišla, formirati Službo za evropske zadeve. Sliši se mogoče mal pompozno. Ampak, že samo ime pove, s čim se bo ta služba morala ukvarjat. Ne samo reagirati na neke razpise, al pa ponudbe, ki se ustvarjajo na državni ravni. Ampak, sama bi morala biti kadrovska tako koncipirana, da bo sposobna ona tista, torej, da bo sposobna izzivati državo na drugi strani. Ji ponujati projekte. Zahtevati podporo. Lobirati. In tako dalje. Sej predobro vemo, kako gre to v Bruslju. Ravno tako, kot vsepovsod. Če nimaš pravih lobistov, pozabi, da bo projekt šel čez. Tako pač je. In na to se pač moramo pripraviti.

In na koncu, bilo je veliko besedi okoli prodaje stvarnega premoženja. Sam recimo vidim tu dva problema, ki sta prav, bi rekel po nerodnosti, no. Umetno ustvarjena. Jaz sam celo tu benevolentno sprejemam razlage uprave, ki se zdaj mal nazaj vleče, pa razlaga, da to ni tako mišljeno, kot mogoče se vidi, pa bere. Čisto zares. Ampak, napisati notri v proračun, da boš prodal vse stavbe Mestne uprave. Zato, da boš zgradil pač neko novo, nadomestno. Ob tem, da nihče ne ve, kdaj bo ta nova nadomestna. Da je popolnoma jasno, da s tem, ko ti prodajaš nepremičnino, je zasedena z ljudmi. Z upravo. Ji s tem precej zbijaj tržno ceno. In tu je največja možnost manipuliranja. Pri tem pogajanju. Kok je nepremičnina vredna. Se mi zdi neprimerno. Tisto, kar vsekakor pričakujem od županje in od uprave, je to, da nas kar se da hitro seznanijo s tem projektom. O katerem slišim, tudi berem v časopisih, da se – ne vem, pripravljajo. Gre za baje neko lokacijo na Masarykovi cesti. Kjer naj bi bil sedež mestne uprave. Sam odločno podpiram takšen projekt. Ne govorim zdaj konkretno o lokaciji, ampak, kot projekt. Ker ves čas razlagam, da je lahko eden izmed pomembnih elementov tudi zmanjševanje stroškov Mestne uprave. Racionalizacija dela in pa približevanja – torej, narediti upravo bolj prijazno ljudem. Je seveda ta enotna stavba. Enotna centralna uprava. Vendar, prej zdaj dajati kar nekaj na spisek, zaradi tega, da pokažemo politično voljo, je narobe. Ker veste, proračun ni, bi rekel – ni v tem smislu odraz politične volje. Ampak, mora biti sestavljen iz stvari, ki jih bomo res naredili. Sicer se pa napiše projekt, ki se tu obravnava v mestnem svetu in da kot neko delovno nalogo sprejememo. No in to se bo zgodilo. V tem in tem obdobju. Računamo, glede na okoliščine, da bomo v treh letih uspeli priti do – ne vem, do že izvedbe. To se mi zdi skrajno v redu. To bi tudi podprli. Ne pa dražiti zdaj relativno res nerodno z – s tem, da vsi iščejo zdaj mačka v žaklju. Al pa, bi rekel – neke zgodbe zadi, pa jih mogoče sploh ni.

Isto, ko gre za zemljišča. Dajati v proračun stvari, za katere izpade potem, da malte ne gospa Dolganova razlaga, da jih bomo še preverili, ker še nismo sigurni in tako dalje, je najmanj, kar je – nespretno, no. Je nerodno. Daš pač tiste stvari, za katere so čiste. K veš, da jih lahko jutri na javni dražbi prodaš. In narediš oceno. Sej danes vemo po kok so žemlje. Mi pa ja vemo približno kok je cena zemljišča v Ljubljani. In neki so naredili izračun, če bi vse prodali, da pridejo strahotne milijarde ven. Istočasno podžupan razlaga, ja, saj ne bomo vse prodali, ker mi računamo, da bomo sam za dve milijarde prodali. Pa to je res nespretno. Jaz ne morem razumeti, kako ste se pustili sami zapeljati v neko zgodbo. Da zdaj vsi delajo tu ven ne vem kakšne afere. Pa križišča pa te. To so, bi rekel zame nerodnosti pa malomarnosti. No, blago rečeno.

In tudi zdaj recimo ta dilema, ne? In razni predlogi, ki jih slišim z leve in z desne. Kje naj bo meja, pa mora zdaj mestni svet o vsem odločati. Jaz recimo ne čutim nobene potrebe, da bi mogli mestni svet posebej, o vsakem programu odločati. Res ne. Pa veste zakaj ne? Ker ni boljšega načina zaščititi javni interes, kot javna dražba. Transparentno. Enostavno. Spomnite se debat izpred dveh let, ko smo mi malte ne na silo vnesli, bi rekel – lokacijo Šarabona v – v

prodajo. Ki je prej kotirala ne vem, po nekih ocenah v bach groundu – pa v mestni hiši – okol 400 milijonov. Ker so tud nekateri konkretno posamezniki očitno meli že načrt z njo. Ampak, na javni dražbi je bila čez milijardo. Pa nismo rabili nobenega mestnega sveta. Sej zakon je, kar se tega tiče dost jasen. Ve se kje je meja. Od kje naprej so naročila mejhne vrednosti. Do kje so naročila majhne vrednosti. In od kje naprej pač velja tak postopek. Kar se mene tiče, je to dovolj. Da pa mora mestni svet dobit mal bolj kvaliteten material, kot je pa tule notr. Prečiščen predvsem. Z resnim načrtom, pa seveda ja.

Mogoče na koncu še dve zadeve. Mene recimo je kar mal presenetilo, ko sem bral poročila s strani odborov mestnega sveta. Mogoče sem kaj spregledal, ampak ne vem, nisem zasledil, da je kateri koli odbor proračun zavrnil. Razen enega. Ki ga vodim sam. Se opravičujem. Dva. Glejte, kaj hočem s tem povedat. Da ti isti ljudje, ki vodijo odbore, ne? Tako, ali drugače. So po drugi strani skor najbolj kritični izpadli v tem mestnem svetu. Jaz vam lahk mirno povem, recimo, zakaj odbor, ki ga vodim – za zaščito in reševanje in civilno obrambo tega ni podprl. Zaradi tega, ker mi že tri leta, odkar smo v tej sestavi, opozarjamo na stvari, ki so konceptualne narave. Saj ne gre tok za to, ali je tam milijon več, al pa manj, na dveh postavkah. Ampak, oprostite, če mestni svet, tudi sam, kot predsednik, kot kvalificiran s tega področja, nimam te možnosti, da bom prodril. Da bom pač povedal, da je določene stvari pa vendarle treba upoštevati. Da se stalno zaletavamo, pa mečemo, kot bob ob steno. Potem se nima – na ta način ne da pogovarjat. Takšen koncept, kot tam zdaj nekje obstaja in odraža ga ta proračun, pač ni koncept, ki bi ga sam, pa očitno tudi ta odbor, podpiral. In, če se nobenemu v tem mestnem svetu, al pa v mestni občini ne zdi vredno s tem resno pogovarjat, tudi prav. Ampak, na ta način podpore, recimo v temu segmentu, pač ne more bit.

Veliko rezervo pri financiranju mestne občine vidim v transferjih iz proračuna. Torej proračunskih porabnikih, ki so kot pravne osebe izven, bi rekel – neposrednega financiranja. Tu predvsem mislim na razne javne zavode. Ki so, ki jih je v mestu ogromno. In upam si trdit, na osnovi vrste izkušenj in tudi podatkov, ki jih imam, da je nadzor teh sredstev s strani mestne uprave katastrofalen. Upam si trdit, na osnovi podatkov, ki jih imam, da notranja revizija ne opravlja dela kvalitetno. Upam si trdit, na osnovi podatkov, ki jih imam, da so bili podatki, ki jih je ponekod revizija odkrila, spravljeni v predal. Županja, to ni v redu. Če smo se zmenili v tej hiši, da bomo neko kontrolo si dobili zaradi tega, da bomo nadzirali, kako porabljajo rečmo ti podsistemi denar, potem s tem mislimo resno. Drugač je brez veze. Drugač slepimo sami sebe. In namesto, da bi bil uporabljen ta instrument, kot podpora vodenju občine. Zato, da se koga tudi za ušesa potegne. Je na koncu izpadlo, da so oni ne bodi ga treba, ki samo probleme delajo. Ne? Kakor vem, imamo tudi neke zunanje sodelavce na tem področju. In sam sem v zvezi s tem že postavljjal določena vprašanja. In bom zelo vesel, če bodo tudi odgovori dani.

Na koncu in s tem bi tud končal. Predlog Svetniške skupine Ljubljana, moje mesto, bi bil mogoče še bolj primeren, če bi ga podal pred tednom dni. Pa vendar. Mislim, da je že dosedanja razprava, vsi vloženi amandmaji, ki so bili posredovani, pokazala predvsem to, da obstaja želja, da bi se proračun sprejel. Da pa je seveda veliko pripomb nanj. In, da bi jih bilo potrebno – okol tega opraviti nek dodaten premislek. In se morebiti uskladiti.

Zato predlagamo županja, da proračun umakneš. Jaz mislim, da bomo s tem prihranili kar nekaj ponedeljkov, ko bomo približno skoraj o vsakem amandmaju odpirali ponovno razprave. Kar pomeni, če damo hitro zračunat, da bomo najmanj še dvesto razprav. In, da bi na ta način vrsto tistih stvari, ki so sedaj tu dodatno amandmirane s tvoje strani in ki se kažejo, kot neki tihi kompro..., dogovori torej med posameznimi akterji. Bi bilo bistveno bolj enostavno urediti. Sej to ni velik podvig. Mi smo to že počeli. Res, da ma proračun nek poseben status. To se strinjam. Ampak mislim, da zato, da bi se akceptirale vse te pripombe, spremembe, amandmaji, ki bi jih lahko bilo moč vsaj neki del uskladiti. Mislim, da za to ni potrebno več, kot štirinajst dni. Verjemite mi, da mi pa v štirinajstih dneh pa ne bomo

zglasovali do konca niti amandmajev. Se pravi, nič dramatičnega se ne bi zgodilo. In kar bi bilo po mojem tudi neko kvalitetno sporočilo tudi javnosti, da resno želimo naredit kvaliteten akt, ki bo pač vsaj približno upošteval nek širši spekter pogledov na delovanje tega mesta, kot sedaj. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Kar nekaj replik. Najprej gospod Möderndorfer.

G. JANI MÖDERNDORFER

Ja. Repliciral bom gospodu Sodrzniku v tistem delu, ko je seveda omenjal, kje je pravzaprav frakcija LDS oziroma samostojni svetniki in svetnice, sodelovala v tistem delu, ko je omenil – sodeloval so že od osnutka naprej.

Tako bom rekel. Seveda, na nek način smo se pogovarjali o samem osnutku proračuna. Kako pravzaprav naj proračun izgleda. Ampak, gospod Sodrznik dobro ve, da se je od osnutka do predloga pa zelo velik spremenil. Tam pa mi nismo sodelovali. In prav zato smo mel zelo velik amandmajev. Ampak, če sam pogledamo spremembe zemljišč. Se pravi nepremičnin. 27 dodatnih sprememb. In, če boste pogledali, prav na teh zemljiščih, ni niti ocenjene vrednosti. V tem je problem.

Kar se pa tuče ostalih amandmajev, kjer pravzaprav smo seveda tud v samem proračunu sodelovali, je bil pa en zgolj in zelo jasen namen, katerega smo tud na začetku sporočil. In seveda dal jasno vedet, da nam je do tega, da se proračun sprejme, ne? In na nek način, bom rekel – na nek način tudi bom rekel, sem zelo jasno razumel sporočilo Ljubljane, moje mesto. Liste. Da pravzaprav ste bili v bistvu najbolj korektni, ker ste rekli, ne damo nobenega amandmaja, ker v resnici proračuna sploh ne mislimo sprejet. To se mi zdi korektno. Bistveno bolj od tistih, ki danes vlagajo amandmaje. Držijo fige v žepu. In na konc ne bojo podprli proračuna. Ampak, za vsak slučaj, pa če bo njihov amandma sprejet, zato, da se bodo lahko do konca leta trkali, kaj so pravzaprav dosegli.

Kar se pa tiče, kar se pa tiče teh odborov, no. Vsaj glede na to, da sem zelo velik razpravljal v tem delu. Jaz sem v treh odborih. KMMVI, Komisija za priznanja in pa seveda odbor, ki pravzaprav ni sprejel tega proračuna. Toliko o tem. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika, gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Dotikam se dela razprave, ki se je nanašala na sprejem in obravnavo. Al pa obravnavo in sprejem posamičnega programa prodaje stvarnega premoženja v mestnem svetu. Pravzaprav niti ne gre za opcijo. Za enkrat pač naši predpisi velevajo, da naj bi o tem odločal mestni svet. In seveda zdaj o logiki, kaj vse naj bi mestni svet počel, se ne strinjam z gospodom Sodrznikom. Zame je seveda mestni svet organ odločanja. Izbiranja, če želimo. Ker sicer drugače, kot sklepate ne more. In s tem tudi organ odgovornosti. Ne nazadnje, v ta organ smo bili izvoljeni, da bi naprej prispevali k temu mestu. In se ne morem strinjat, da bi zdaj seveda ne želeli bit odgovorni. Ta teza ne sme veljat. Vsaj za naš svetniški klub ne. Nasprotno. Mi vidimo v demokratičnosti mestnega sveta garancijo, da večinske odločitve, pomenijo legitimnost odločitve. Ne – žal pa naša zakonodaja veleva, da se s posamičnim

programom šele določi, ali gremo v javno licitacijo, ali v kakršen drug način prodaje premoženja.

V zvezi s tistim delom razprave, v katerem gospod Sodrznik predlaga proceduralno županji, da proračun umakne. Si – se nikakor ne morem strinjati z umikom proračuna. Iz te seje. Nasprotno, jaz mislim, da proračun je temeljni akt župana vsako leto. In predlagam bolj v drugo smer. Kolega Sodrznik, predlagajte županji, da veže svoj odstop na nesporete ali podporo tega proračuna. Jaz mislim, da seveda, če proračun ni sprejet večinsko. To pomeni, da župan večine nima za izvajanje programa v tem letu. In, če dosežemo to, mislim, da bomo bolj racionalni, kot pa če proračun umikamo sem in tja. Da ne rečem – kot kaj. Vsaj en kos perila bi se lahko spomnil, če bomo vlekli še dolgo sem in tja. In s tem ne prispevamo k zmanjšanju agonije tega mestnega sveta. Če je večina, potem naj se proračun sprejme. Če večine ni, potem tisti, ki ga je predlagal, ga ne more izvajati in nima podpore v tem mestnem svetu. S tem bi verjetno najhitreje rešili agonijo.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na vašo repliko, gospod Sodrznik.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Ja. Samo na ta zadnji del. Torej, sam seveda uslug ne mislim delati županji s takšnimi predlogi. Ker mislim, da bi kvečjemu politično profitirala, če bi takšno potezo naredila. Dejstvo namreč je, da ta mandat bo odpeljala do konca. Zdaj, al odstopi fiktivno, formalno, ali ne, ne? In vezat na proračun v taki kombinaciji, bi kvečjemu pomenilo, da bo lažje zbrala večino. Kaj bo storila, se bo že sama odločila. Mi smo že v preteklosti, ko je bil še za to primeren čas, večkrat pozvali k takem dejanju. V tem trenutku, ko je praktično še tgrri mesece operativnega dela. Vse ostalo je pa že kampanja. Se mi to pa sploh ne zdi smiselno. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika na razpravo gospoda Sodrznika, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Ta razprava se pelje samo okrog tega, ali je še čas, da županja vendarle vsrka pripombe, ne? In, da iz njih naredi recmo sorazmerno, ne? V redu proračun. To seveda lahko naredi pred začetkom glasovanja o amandmajih. Ne? Seveda, jaz osebno sem jo velikokrat prosil, ne? Da naj mi tajnica njena da time-ing. Ne? Seveda jaz time-inga pri županji ne dobim v letošnjem letu županje. Frakcija sicer dobi ta time-ing za usklajevanja. Upam Sodrznik, da ni trgovina tam že gotova, ne? To se prav na zemljiščih igrati igro navidezno, ne? In potem seveda ne imet dve variante. In te dve variante je nakazala županja danes, ko je vložila štiri amandmaje k siceršnjemu svojemu predlogu - čist nič drugga, kot je to, da je ene par denacionalizacijskih parcel nazaj umaknila. In torej igra popolnoma jasno igro. Ta igra je, al bo Möderndorfer popustil, ker je dobil štiri amandmaje? Popravne. Na svoje amandmaje, ne? Ali pa, ker je konstruktiven, ne? Ker tuki v LDS se bije bitka med dvema frakcijama. Kdo bo konstruktiven, ne? Kdo bo s tem, ko se priključi županji pravzaprav v stranki prevladal. Ja, ja, seveda. Jaz nisem v igri. Seveda ne. No, ampak sem žrtev te igre. Ali je to. Drugo, kar je – Mesto je žrtev te igre. Drugo, kar pa je, seveda ma pa županja en drug scenarij. Ki se glasi – če ne bo šel proračun skoz. Ker ona ve, da z dvanajstinami pride skoz, ne? Čist normalno. Če ne bo šel proračun skoz, bom žrtev. Hotela sem dobro. Mestni svet tega ni hotel. Ampak,

tisto, na čemer gradi je to, da se v predvolilki ne bo videlo in vedelo, kaj je tisto, kar je dobro. Ker je bolj mal dobrega. Nimamo pa tuki nobenega, ki bi recimo tako, kot je diskutiral Dolinar in rekel – v tem proračunu za kvaliteto življenja ni. Tega ne bo noben novinar ponovil. Zdele. Pri poročilu od danes.

Kar se zdaj tiče, seveda in jaz predlagam županja, da pred začetkom o amandmajih, opravite te sestanke, ki ste jih obljubljali v javnosti. Jaz sem vas pozval, z DeSuS-om se dogovorite. Ne? Jaz sem vas pozval tudi, da seveda posvojite kaj novega. Če nočete, prav. Tisto, kar bi pa seveda povedal vseeno – seveda to, da prodajamo Javno razsvetljavo, to je škandal. Ampak, ta škandal si pogledajte. Gospa Grozde, Zdenka Grozde, je glavna zvezda zdaj v časopisih. Ko govori o 49% novega kapitala na 51% ne vem čigavega? Holdingovega, ali ne vem čigavega, ne? A me razumete? Vmes bojo še kej zgubil. In tako naprej...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel...

G. MIHA JAZBINŠEK

No, zaključim misel. Kar se pa tiče teh individualnih programov prodaje. Pri takem letnem programu je to nemogoče. Da ne bi odločali o vsem na mestnem svetu. Kajti, ne more met županja tam, kjer bi morala bit ocena perfektna – diskrecijsko pravico 3,75 milijard, da dokapitalizacija – ali ne dokapitalizacija enih hladilnic. Ne? Tako, da oprostite, zaradi te nekvalitete, če ne drugač, mora bit ta program...

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekel. Replika na repliko gospod Möderndorfer.

G. JANI MÖDERBDIRFER

Miha jo piha. Kdaj sem jaz mel nazadnje avdienco oziroma, kaj to pomeni takoj avdienca – jaz sploh ne vem o čem govoriš? A?

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Kakšna avdienca. Jaz ne vem nobene avdiencie.

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim za mir v dvorani. Vam gospod Jazbinšek gospod Möderndorfer... prosim za mir v dvorani! Vam gospod Möderndorfer ni segal v besedo. In tudi vi mu ne segajte v besedo...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

In mu ne segajte v besedo! No, gospod Jazbinšek...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Gospod Möderndorfer zanesljivo ni bil pri meni. Besedo za proceduralno ima gospod Koprivšek.

G. MIHA KOPRIVŠEK

Proceduralno mam točno to, kar je Jazbinšek zdaj končal. Z – Miha ga piha, ne? Tuki je verjetno še kakšen drug Miha, pa ... razen Jazbinška. In naj gospod Möderndorfer pazi kdaj osebna imena uporablja. In koga žali.

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

GA. DANICA SIMŠIČ

No. No – prosim za mir v dvorani. Besedo za repliko na razpravo gospoda Sodrznika, ima gospod Božič.

G. PETER BOŽIČ

Ja. Jaz bom repliciral na tisti del, ko govori gospod Sodrznik o odborih. Jaz sem predsednik Odbora za kulturo. Predlagatelj je vse tiste predloge, ki jih je odbor imel pri osnutku proračuna, sprejel. Ni bilo, to pogledno ni bilo nobenega razloga za to, da odbor ne bi sprejel, al pa potrdil proračuna. Seveda s pripombo, da se – da se sprejmejo tudi amandmaji. In potem je seveda proračun tisti, v taki obliki, da ga je mogoče potrdit.

Poglejte, jaz na primer moram reč, da se strinjam pa v drugem delu z gospodom Sodrznikom, ko govori o tem, kaj bi naj bila sedanja poteza županje. Jaz sem to predlagal že v tisti moji razpravi. Ta prvi v – v, na tej seji. In seveda bom poskušal ponovit še enkrat. To zgodbo, taka, kakršna je, županja oprost, sam te požira, ko živi pesek. Tuki, bolj, ko se motovilimo vsi skupaj okol tega, slabše je. V medijih. V javnosti, povsod. Modra županja bi to presekala in bi naredila približno tako, kakor sem jaz takrat predlagal. Oziroma kakor je razdelal zdaj tud gospod Sodrznik. Upoštevala bi tiste amandmaje, ki so, kar se tiče prodaje nesprejemljivi. Na primer, nikakor ni mogoče sprejeti tezo – najprej bomo zemljišče neocenjeno prodali. Potem ga bomo kupci spremenil z – s PUP-i v zazidalno parcelo. In on bo lahko na ta način zaslužil ne vem kakšne denarje. In tako naprej. Vse ostale – ostale zgodbe. Jaz osebno bi presekal to zgodbo. Očistil proračun. Ga skupaj s predstavniki političnih skupin – mogoče bi tud pol Jazbinška mogoče povabili na avdienco. Uskladil. Če, mislim, on je sam in ne vem, če ma zdaj tako težo.

.../// iz dvorane – gospod Miha Jazbinšek: sedemindeset kil...

In – in tak proračun potem prinesel v mestni svet. In na kakor toliko normalen način...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel.

G. PETER BOŽIČ

...celo zgodbo končal. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

In še ena replika na razpravo gospoda Sodrznika, gospod Koprivšek.

G. MIHA KOPRIVŠEK

Hvala lepa. Želel bi samo pojasniti, kolega Sodrznik je se hrabro izpostavil. Da odbor ni podprl proračuna, ne? Odbor za zaščito in reševanje. Ampak, tukaj bi pa jaz hotel opomniti, da gre tukaj za dve poglavje proračuna, ki jo ta odbor obravnava. In sicer odbor ni podprl področje, ki ga pokriva Oddelek za zaščito in reševanje. Je pa seveda podprl področje, ki se tiče javne gasilske službe. In tako, kot je tudi predlagal in je tudi županja potem še dodala. In podpira vsa – vse amandmaje. In poglavje v sklopu javna gasilska služba. Tako, da tukaj, da ne bo komu mogoče nejasno, da odbor ne podpira proračuna s celega delovanja, s celega področja. Ostalo pa, zdaj si bom pa še drznil mal iz – izrabit repliko na gospoda Sodrznika, pa nima veze z njim. Samo to sem hotel reč, da me pa zelo preseneča, ne? Da vsi, bom rekel – tako javno angažirani delavci z vseh področij. Vsa družba jih zanima. Pa se seveda samo ukvarjajo z enim poglavjem v tem proračunu. In to je prodaja stvarnega premoženja. Nobeden seveda ni od mojih bivših kolegov iz stranke frakcije, ali kakor kol se že imenuje. Kar koli že so, a ne? Se pa ni, ni pa nobenega amandmaja vložil, da bi kam kaj preusmeril. DA bi, da bi mel kakšen konkreten predlog, ampak je, bom rekel – srž delovanja te skupine, je pa zgleda na stavbnih zemljiščih. Tako, da to me pa preseneča. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na vašo repliko, gospod Möderndorfer.

G. JANI MÖDERNDORFER

Bi zdaj uporabil sicer isto, ne? Kar sem rekel za – za Miha Jazbinška. Pa se bom vzdržal. Ker bi bil verjetno prizadet preveč pri teh besedah. Ampak, tisto, kar želim seveda povedat pa je, daj že enkrat v roko prim amandmaje. Pa poglej kam smo predlagali kakšne preusmeritve. Proračunskih sredstev. In, da ni vse usmerjeno na nepremičninski del. Treba je prijet gradivo v roko, pa ga mal prebrat. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa.

In še moje pojasnilo gospodu Sodrzniku, ki je rekel, da je... Prosim, če vklopite uro, da ne bo kakšnih težav... ki je rekel, da je – bom bolj vljudna, kot je bil on – nenavadno, da se prodaja Javna razsvetljava. In to v celoti. Kdor je pogledal proračun, bo videl, da se prodaja del Javne

razsvetljava. In, da Mestni občini Ljubljana ostala kontrolni delež, v znesku 25,1%. To je pojasnilo tudi gospodu Jazbinšku.

Gospodu Božiču pa morebiti samo to, da se seveda nobena prodaja ne more izvršiti brez ocenjene vrednosti premoženja. Lahko, da ni v predlogu proračuna ocenjena. Nobena prodaja, kot taka, pa se ne more izvršiti brez cenitve. Brez sodno zapriseženega cenilca. In cenitev ne sme biti starejša od pol leta.

Zdaj pa ima besedo za razpravo ... Ja, izvolite gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ma to je tko perfektn županja, če ste pametni, no. To je pa res, ne? Kontrolni delež je pa ohranjen, pa tko naprej. Veste, kva vam jaz povem, ne? Pejte v Casino pogledat, kaj delajo s kontrolnim deležem. Zdaj ga nimate več. Zaradi vaših lastnih lanskoletnih intervencij. Ne? In tkole vam bom povedal, ne? Na konc, seveda bote tud tega zgubil. Če boste seveda prodal tikoma do kontrolnega deleža. Sam en bo prišel z - dokapitaliziral. Kaj vam pa piše v časopisu zdele gospa Grozde, kar se Holdinga tiče. 49% bom not spustila. Povsod, ne? Ne bom spustila. Pa – 51 pa bom pustila. Sam oprostite. Ja. Ena dokapitalizacija, pa ste zgubili teh 25%. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za razpravo ima gospod Jarc.

G. MIHAEL JARC

Ja. Spoštovane drage svetnice in županja. Spoštovani svetniki. Zdaj govoriti o tem, kaj bi bilo, če bi bilo. In pač konstalacija politična v tem mestnem svetu je taka, kakršna je. Verjetno bi mel mi proračun že pod streho, če bi se ta meteorit oziroma meteor, ki se je odkrušil s planeta LDS-a, se zgodil že pred pripravo proračuna. Ne? Ampak, zdaj pač, kakor je je. Jutri bomo živeli s tem, o čemer se danes odločamo. Se pravi, če smatramo, da je sprejem proračuna, odločitev in sprejem proračuna – ni odločitev. Je pač tudi nobena odločitev – odločitev. Ne? Jasno je neznank mnogo več. Čas predvolilni se bliža. Jaz sicer ne bi razpravljaj zdaj o teh možnih scenarijih in nescenarijih. Dejstvo je, da takšne in drugačne odločitve bodo pač prinesle komur koli že takšne in drugačne prednosti. Oziroma slabosti. Je pa čas izjemno neprimeren. Se pravi praktično dobrega pol leta pred lokalnimi volitvami sprejemati proračun, ki – katerega razprava se vleče zdaj že tri tedne. In se bo zavlekla na - preko mesec dni. Bolj, ko čas teče, manjša verjetnost je, da bomo ta proračun sprejel. Ne glede na to, kako pomemben finančen dokument je to?

Da ne bom zahajal zdaj v neke, bi rekel – špekulacije. In to, kaj se bo zgodilo, rajši prepuščam tej oceni, tistim, ki so bili včasih člani te stranke. Ki sem jih omenil. Vključno z gospodom Sodržnikom, ki bolje pozna razmere v tej stranki, kot jaz. In, ki sam pač ugotavlja, da s te moke pač ne bo kruha. Oziroma, da je pač ta odcepitev bolj ali manj fingirana. Jaz se v to ne bom spuščal. Bom pa šel na nekatere zadeve, ki sem jih že v fazi osnutka, pa potem že razprave v predlogu proračuna omenil. Oziroma se bom dotaknil odgovorov, ki sem jih dobil od faze osnutka do faze predloga. In pa vključil še nekatera nova dejstva oziroma nova, nove stvari, ki sem jih pač izvedel. Jaz že od leta 97 bom rekel nekako, z neko, ne bom rekel brezobzirnostjo, ampak sveto brezobzirnostjo opozarjam na to, da se pač delež v šolski prostor oziroma v osnovno šolstvo, delež investicij stalno večja. Medtem, ko otroški vrišč v šolah usiha. Že leta 96 sem opozoril na padanje rodnosti in zmanjševanje vpisa v osnovne

šole. To sem ponavljal kot jaro kačo skoz. Pa ne zato, ker bi me ta zadeva veselila. Kot državljana, kot občana. Ampak, glede na dejstvo, da bi se lahko bi rekel ta šolski prostor skrčil v obliki ukinitve nekaterih šol. Združevanja torej šolskih okolišev. Da se pač pri teh investicijah v šolstvo prišteli kakšen tolar. Moram reč, da je bilo pa lansko leto pri obravnavi proračuna dovolj, ker pač iz faze osnutka do predloga nisem dobil odgovora. In sem vložil lansko leto za proračun, se pravi za leto 2005 – sledeči amandma. Ki ga citiram. Namreč, vsled padanja rodnosti in posledičnega zmanjševanja vpisov novih učencev in oddelkov. Ne glede na uvajanje programa, devet letnega programa izobraževanja, bomo v letošnjem letu izdelali projekcijo vpisa novih učencev, za prihodnjih šest let. Da bi tako lahko ugotovili, a je, ali je ob nespremenjenih veljavnih standardih, možno katero osnovno šolo ukiniti in združiti nekatere šolske okoliše. Moram reč, da je bil, glede na drugačno sestavo, kot je pa ta trenutek v mestnem svetu – rezultat glasovanja, v primerjavi z drugimi amandmaji, še kar vzpodbuden. 21 jih je bilo proti. 15 pa nas je bilo za. Namreč, ne razumem te averzije nekaterih, da bi se, bi rekel – to drsenje v demografski samomor, manifestiralo s takimi pojavnimi oblikami, kot je ukinjanje nekaterih šol. In spreminjanje le teh v druge vrste objektov. Lahko tudi v – v – v – ne vem kaj. V – v domove za ostarele. Kot, da bi se nekateri oziroma nekatere čutili krive za to stanje, ki smo mu priča.

Namreč, dejstvo je, da so otroci, katerih mamu zdaj po oddelkih nekaterih, torej, ker je prejšnji minister za šolstvo višal standarde. In s tem zmanjševal število otrok v posameznih oddelkih. Potem je šel v devetletko. Je šel v – je šel v...

.....konec 1.strani III. kasete.....

...nivojski pouk. Samo zato, da se pač ta verzel, ki nastaja v populaciji, ne bi manifestirala v tako drastičnih oblikah, kot sem jih naštel. S tem, ko bi rekel – aparat, se pravi Ministrstvo za šolstvo, potem učitelji, v nespremenjenem številu v osnovnih šolah. V drastično zmanjšanem številu otrok. Oddelek za šolstvo pri Mestni upravi ostaja takšen, kakršen je. Število otrok pa se, bi rekel stalno manjša. S tem, bi rekel – nalagamo, bi rekel tej populaciji, ki se stalno manjša, tudi starši ga nalagajo, ker pač edinci – ker vemo, da jih je vedno več, nalagamo strašno breme tej generaciji. Torej, strašno breme v tem smislu, da veliko pričakujemo od nje. Je pa vseskozi, je – se ta generacija vseskozi manjša. Vsi pričakujemo, starši, kot učitelji, da bojo še tisti otroci, kolikor jih je, postal nekakšni čudežni otroki. Čudežni otroci. Zato se pač ta starajoča družba, ki smo ji priča, poskuša vzgajati te čudežne otroke. Z vsem aparatom, ki je v okviru šolstva in tako, kot sem rekel. In to pač počnemo, v žalostni zavesti, da nekaj manjka. Nekaj življenjsko pomembnega. Nekaj, kar se je izgubilo na tej dolgi poti v prihodnost. Bojim se, da bojo naši nasledniki hodil tja, na Cesto dveh cesarjev, kjer bo stal velik islamski kulturni center. Kjer se bo nedvomno oblikoval bošnjaško islamski geto. Gledat, kako se živi v številnih družinah. In se bojo z nostalgijo mogoče spominjal svojih družin.

Torej, to so vprašanja, ki so – pravzaprav boste rekli, kaj pravzaprav sploh o njih govorim. Ker se pač tega proračuna ne tičejo. Ampak, gospe in gospodje, vedno bolj se bomo s tem soočali. Vsako leto bolj. Spomnite se samo razprave o – o Zavodu za oskrbo na domu, ki je v bistvu zašel v krizo samo zaradi obilice dela. Ker so zanemarjal stvari samo zaradi tega, ker niso vedel, kaj naj počnejo. Ker se pač število ljudi, starejših od petinšestdeset let stalno, stalno, stalno veča. Torej, da me ne bo preveč zaneslo, moram reč, da je pa zdaj, bi rekel, ko sem v fazi osnutka prav tako opozoril na – na to, bi rekel drsenje v demografski samomor. In posledično zmanjševanje števila vpisov otrok v osnovne šole v Ljubljani, v Mestni občini Ljubljana. Razpravljam samo o Mestni občini Ljubljana, čeprav je to pojav vsesplošen. In Slovenija je, kot veste, je lansko leto dosegla žalosten rekord. Najnižjo stopnjo rodnosti.

Izmed vseh petindvajsetih držav Evropske unije. 1,2. Najnižjo stopnjo rodnosti. Torej, kaj se je zgodilo? Po, bi rekel – zelo me je presenetil odgovor, prijetno presenetil, čeprav, bi rekel, me ta dejstva, spričo upadanja rodnosti še daleč ne veselijo. Sem dobil odgovor, glede na mojo ponovno pripombo in zaradi tega pač nisem vložil in pripravil amandmajev v fazi predloga – sem dobil odgovor od Oddelka za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport, ki ga citiram:

Ugotovitve o nujnih ukrepih o racionalizaciji osnovnega šolstva v MOL so resnične in utemeljene. Zato je županja imenovala strokovno projektno skupino, ki že končuje strategijo, ki bo zajela vse statistične analize in podatke. Vso področno zakonodajo, ki se usklajuje z evropsko in narekuje ukrepe po racionalizaciji porabe šolskega prostora. Ukinjanje, združevanje osnovnih šol. In pa združevanje - torej šolskih okolišev – okolišev. Združevanju kadrovskega potenciala, smotrne porabe in varčevanju z energenti. Zmanjševanju materialnih stroškov in s tem zmanjševanju porabe proračunskih sredstev v MOL. Konec citata.

Jaz pravzaprav čestitam županji, da je zmogla to smelost in da je to pač strokovno projektno skupino imenovala. In pravza..., kljub temu, da amandma, ki sem ga predlagal za leto 2005 ni bil sprejet, je pač županja ravnala v nasprotju z voljo mestnega sveta. Ampak, mislim, da je ravnala pametno. Ker je šla v to. Moram reč, da, kot pravi tukaj odgovor Oddelka za predšolsko vzgojo, šolstvo in šport, da bo ta analiza v kratkem izdelana. Jaz sem dobil en podatek od enega člana te komisije. Pa gospa županja zaradi tega ni treba delat zdaj interne revizije. Kot ste jo delali v primeru zemljišč, kot ste bili obveščeni iz medijev. Ne bom povedal kdo je. Ena oseba me je obvestila, da je ta revizija končana. In, da jo bo županja ta teden dobila na mizo. In ta revizija kaže, da bi lahko v tem trenutku zaprli sedem osnovnih šol. Predvsem v ožjem središču mesta Ljubljane. Govoril sem z osebo mestne uprave, ki je članica te – ki je član te komisije. Torej, vzel sem v roke proračun, seštel vse odhodke, potrebne za 48 osnovnih šol v Mestni občini Ljubljana. In seštel samo odhodke, ki se tičejo rednega investicijskega vzdrževanja. Investicijsko vzdrževanje. Potem investicije v skladu z odločbami inšpekcije. Potem dodatni program, torej ljubljanski program uč pomeni, da če bi teh sedem šol ukinili že pred sprejemom tega proračuna. Oziroma lansko leto. Oziroma šest šol, bi prištedili več, kot 700 milijonov tolarjev. Sicer je pravzaprav grdo govoriti o štednji. Ampak, saj pravim, verjetno vas bo ta podatek gospa županja, kot županja, kot skrbnika sredstev vzradostil. Kot človeka in kot državljanke te države pa verjetno ne. In seveda analogijo lahko vlečemo tudi z vrteci. Tam so bili prihranki mnogo večji. Ker pač Ljubljana oziroma Mestna občina Ljubljana zagotavlja tudi sredstva za plače. In od kod drugod bi rekel tudi, pa zdaj bi rekel ta medijski dialog, ki se zdaj vodi, glede objave rezultatov matur v gimnaziji. Če ne iz tega, da se tudi gimnazije vedno bolj borijo za svoje, bi rekel dijake. In, da v bistvu praktično osemdeset procentov, devetdeset procentov populacij, ki konča osnovno šolo, vsi grejo na gimnazije. Se prev, ni več otrok, ki bi šli v poklicne šole. Od tod tudi pač, ne glede na odločbo oziroma na odločitev varuha podatkov, ki pač naj ne bi šli v javnost, da se ti podatki objavijo. To je namreč žalostno dejstvo, ki sem ga pač izpostavil. In zgleda, da prihodnjo mestno upravo, prihodnjega župana, županjo čaka tudi na tem področju tudi to žalostno opravilo. Ki se mu reče ukinjanje osnovnih šol. Zanimivo je, da v teh, bi rekel praktično desetih letih, kar to omenjam, noben od medijev tega ni omenil. In saj jaz pravzaprav nisem tukaj zato, da bi nekaj – me citiral, al kaj. Jaz sem pač za to, da problem izpostavim, potem naj se pa pač rešuje. Kakor se rešuje. Sem pa, sej pravim, brezobzirno vztrajal na tem in bom še vztrajal, če se zadeve ne bodo premaknile. Jaz zdaj ne bom zahajal v politiko. Prebivalstveno. Ki bi jo morala ta vlada, al pa naslednja vlada opraviti. Pa je očitno ne bo. Ker je pač mandat vlade strankokracij na oblasti štiri leta. Otroci se ne rojevajo z denarnico in z diplomom v žepu. Ampak z žlico v ustih. In ta, bi rekel verbalizem, ki ga vse stranke na oblasti zganjajo z – z bi rekel demografsko politiko. Oziroma z reševanjem

prebivalstvene politike. Je v bistvu pesek v oči. Ker mandat je prekratek, da bi karkoli naredile. Moram reč, da sem že omenil v razpravi na tem mestnem svetu, da edini ciklon, ki bi se zgodil v kokosovih strankarskih palmah je ta, da bi dobili starši volilno pravico. Za svoje mladoletne otroke, do izpolnjenega osemnajstega leta. Predstavljajte si, kaj bi se zgodilo v strankarskih programih, da imamo jutri tristo osemdeset tisoč novih volivcev. Zato se bo moral pač nekdo najdet in zbrat dvajset tisoč podpisov in jih zavalit v parlament. In zahtevat spremembo ustave. Torej, tamle se gospa posmehuje, gospa Pleševa. Ampak, vam povem podatek iz Spiegla – v nemški politiki se o tem že resno razpravlja. Mi nismo Nemčija, ki bi mel petdeset milijonov prebivalcev. Mi smo krhek narod. Dva milijona nas je. In, če verjamete podatkom, verjetno, ne vem – večina nas ga ne bo dočakala. Leta 2040 nas bo v Sloveniji, ob tej stopnji rodnosti in tej, bi rekel stopnji migracij milijon štiristo. Ja, saj, marsikdo zamahne z roko, saj mene ne bo najbrž več na svet. Prav mal me briga, ne? Saj, ravno zato se pač dogaja z zemljišči, kar se dogaja pač. Ker nekateri pač želijo za svoje edince poskrbet in majo veliko časa, da to počnejo. Tisti, ki imajo več otrok, tega časa nimajo. In tudi niso blizu korita. In pač se te zadeve dogajajo. Poudarjam pa, da, če ta družba ne bo zagotovila vsaj minimalne rasti družin. Je potem, da se ta samoumevnost, kakršna nastaja v družinah, bi rekel te – če se družina trga, se trgajo tud socialne mreže. In dokler se ta, bi rekel samoumevnost, ki se v teh družinah ustvarja, ne čuti v družbi, se pač zadeve ne bojo spremenile. In se bojim, da spočenjamo družbo, v kateri bo čedalje več ljudi. Nesposobnih ljudi, ki niti otroke, svoje sorodnike in tudi skrbeti zanje. Ampak, pustimo to, to so pač že nekoliko oddaljene stvari. Da ne bom predolg. Ura se bliža deveti.

Če mi dovolite, bi, bi se dotaknil samo še te, bi rekel famozne razprave o zemljiščih. Ki je v bistvu, kot je že gospod Dolinar lepo prej ugotovil, po svoje deplasirana. In je samo sad nekih sumničenj, ki pač niso nova in se v tem mestnem svetu oziroma v tej upravi dogajajo tako ali drugače. Tud jaz sicer mam tle razpravo iz lanskega leta o proračunu 2005. Ne bom ponavljal tega, kar sem povedal, kar se počne z zemljišči. In me zdaj, bi rekel tud po nekod reciklirajo z nekatrimi manjšimi izjavami. Dejstvo je, da se aktivna zemljiška politika spreminja oziroma že dolgo ni več aktivna zemljiška politika. Ampak je aktivno zemljiško politikantstvo. Jaz vidim, da je pač ta spor, ki se je začel takrat, ko je pač županja nastavila svoje ljudi za načelnike. V želji pač, da bi ta pogajanja oziroma usklajevanja z njeno stranko in s stranko v koaliciji bla hitrejša. Oziroma, da je, da se je čas mandata začel iztekat. Da je določene poteze hotela potegniti. In, da se je pač zgodil ta spor, kakor koli mu pač rečemo. To, bi rekel renegatstvo v neki stranki. Jaz sicer to pozdravljam. Kvaliteta razprave je mnogo boljša. Mnogo – mnogo bolj katarzična, kot bi bila sicer. Oziroma, kot je bila sicer, ko je bil ta blok še monoliten. Dejstvo pa je, da je pač ta spor segel v nederja mestne uprave, glede na podatke, ki smo jih zadnjič poslušal ob neki slikanici, ki jo nam je prikazoval kolega Möderndorfer.

Jaz bi s tem v zvezi samo še omenil eno, eno pobudo, ki sem jo dal. In sicer že davno, tam aprila 2001. Sem predlagal mestni upravi, da naj pač glede na sume in pa bi rekel glede na govornice, ki so, ki so potekale po medijih. In pa glede na to, da so nekateri znani uredniki strokovnih časopisov navajali, da je najboljša naložba v Mestni občini Ljubljana, dober prijatelj na mestnem urbanizmu. Kaj skladi, kaj obresti. Kaj delnice. Ampak, to je pač najboljša naložba. Sem pač predlagal, torej, ne zdaj za te velike ribe, pravne osebe, ki pač pridejo na upravo, oddelek in se zmenijo, pač katera zemljišča je treba arondirat. Katera se bodo pocen prodala, kot nezazidljiva. Da bomo potem tuki v mestnem svetu roke dviginil in bojo ple cene nekaj desetkrat, če nekaj petdesetkrat gor. Skratka, takrat sem predlagal, da naj se izvede med uslužbenci, med vplivnimi uslužbenci Oddelka za urbanizem anketa. In sicer z vprašanjem, če so naleteli na odkrite oziroma prikrite namige po prejemanju podkupnine. Ravno tako sem predlagal, naj se anonimno povpraša tudi, torej, to sem predlagal za investitorje. Anonimno povpraša vplivne uslužbenice mestne uprave za urbanizem, ali so v stikih z investitorji naleteli na odkrite oziroma prikrite namige, po dajanju podkupnine.

Odgovor, po dolgem času takratnega načelnika, gospoda Jurančiča, je bil omalovažujoč. Češ, kaj si jaz sploh drznem. In, da v bistvu je to poniževanje. In gor in dol. Ampak, ne glede na to, so se določene stvari pol zgodile. Sicer niso prišle do pravnomočne obsodbe. Ko je pač policijski, torej špicelj, če mu po domač povem. Ponujal nekemu 500 000 takrat mark. Če mu pač dovoli, da bo zidal tri nadstropja više. No, ampak pustimo to. Ta, bi rekel politika. In ta bi rekel miš maš se nadaljuje naprej. Torej, zakaj – zakaj je taka, bi rekel averzija. Zakaj, bi rekel je tako sumničenje, v zvezi s tem programom odprodaje nepremičnin. Mislim pri tem na zemljišča. Ravno zaradi teh stvari, ne? Gospod Penko, kot prejšnji, kaj je? Direktor Urada za preprečevanje korupcije, je rekel – če se en primer korupcije odkrije, jih za njim stoji trideset. Neodkritih. Se pravi, vrh ledene gore. In po tej logiki lahko pač sklepamo, da se to pač tam dogaja. Da pač prijatelji so opravljali svojo vlogo. In jaz sicer cenim prizadevanja gospe Dolganove, ki je danes šla od točke do točke. 39 teh, bi rekel postavk – zemljišč. Oziroma gre za 18 ha, 18 000 m². In je pač izločila tiste, na katerih se je pač ugotovilo, da so v celem kosu, ali delno predmet denacionalizacije. Oziroma nezaključenega postopka. Jaz to vse cenim. Bi pa bolj cenil podatek, gospa Dolganova, če bi vi stopila do Oddelka za urbanizem in se pozanimala, za katera zemljišča pa so, ki jih prodajamo, ne? Zdaj, vede, ali nevede. Pa so fizične pravne osebe zaprosile za lokacijsko dokumentacijo? Oziroma, če so kakšne združbe že spraševale po teh zemljiščih, ne? To je pač znak, ne? Ki ga prvi v mestni upravi zazna pač ta uslužbenec, ki pokriva določeno, bi rekel ureditveno področje, na Mestni občini Ljubljana. In pač se čuti, da se bo nekaj s tem zemljiščem dogajalo. In zakaj ga pa prodajamo, kot nezazidljivega oziroma manj gosto pozidanega? Ko pa ga bi lahko prodali mnogo bolje. Zdaj ne govorim vse vprek. Potem, ko bi v tem mestnem svetu to namembnost spremenili. In ne bi zdaj pač prodajal tega, kar potrebujemo. Če smo pa pač kupovali stvari, ki jih ne potrebujemo. Da je v bistvu nekaj blo zlo narobe, ne? Jaz nočem nikogar obtoževati. Je pa tudi dejstvo, da se v bistvu bivši načelnik Oddelka za urbanizem, prevaža po Ljubljani z luksuznim terencem. Vrednim 15 milijonov tolarjev, ne? Tudi to bi lahko bil za koga v kakšni drugi davčni, bi rekel, v kakšnem drugem davčnem okolju, pomemben podatek. Ampak, pač, pri nas grejo stvari, kamor pač gredo.

Tako, glede na pozno uro, jaz se ne bom spuščal več v malenkosti. Bojim se res, da bo razprava amandmajska tekla špe nadalje. In bomo ponovno odpirali zadeve, ki jih mammo na programu. Tako, da v bistvu se nam postavlja težko vprašanje, podpreti ali ne podpreti ta proračun. Jaz sem sicer še v tisti zgodnji fazi, bi rekel – potekanja tega roka. Ko smo vlagali amandmaje, izjavljal tudi javno, da bom – torej proračun podprl, če bodo podprti vsaj eden, dva, moja bistvena amandmaja. Vendar pa, pravzaprav niti ne vem, kako bom sedaj ravnal. Glede na to, da se čas izteka. Seveda pasti in poti in stranpoti so – so tako za županjo, kot za mestni svet, zelo rizične. Sprejem, ne sprejem proračuna. Kaj se bo potem, bi rekel – odvijalo v predvolivki in tako naprej. Tako, ta, kot druga odločitev, ma lahko za marsikoga neprijetne posledice. Se pa bojim, da časa zmanjkuje. In, da ne glede na vso benevolentnost, ki jo bodo pokazali tudi kolegi iz strank, list in frakcij, , glede podpoje amandmajem mojim, ali katerim koli drugim. SE bojim, da bo zmanjkalo časa za izvedbo. Za – za sprejem teh amandmajev v življenje. Skratka, pa se povečuje tudi skušnjava županje, da bo v tem kratkem času v sprejetem proračunu delal usodne napake. Oziroma bo hotela narediti čim več. In tega dnarja pravzaprav ne bo kanalizirala tja, kamor bi ga morala. Lep primer imamo pač na – iz prejšnjega mandata. Ko je mela prejšnja županja proračun, pa je potem zadnji dan podpisovala oziroma podpisala neko pogodbo, zaradi katere se še danes lomijo kopja v tem mestnem svetu. To je pač ta famozna vzpenjača, ne? Jaz svarim pred takimi odločitvami, ne glede na to, torej – če bo proračun sprejet. Če pa ne bo, se pa verjetno lahko zgodi tudi kaj drugega. Oziroma določene zadeve pod mizo. No, ampak pustimo. Kakor koli že. Jutri bomo pač živeli s tem, o čemer se bomo odločil. In kakor kol se bomo odločil. Hvala za posluš.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za repliko ima gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Najprej glede podkupnin, ki letijo na urbaniste. Urbaniste se obvlada drugač, ne? Ne s podkupninami. V tem mestnem svetu se vid, da s tem izgubijo službo. In to je tist, česar se bojijo, ne? Ne? In, če ugotoviš razlog, zakaj je zgubil službo, al pa kakšni drugi, po drugih oddelkih. Pol seveda lahko ugotoviš, iz katere smeri prihaja korupcija. Lovit na fizičnih podkupninah je pretežka. Ne? Da bi na – tam lahko. Plus to... Ne, to bom povedal - zakaj? Zato, ker je vsa jurisdikcija je usmerjena v denar. Seveda, neka druga odločitev, tud, ne? Ki je seveda tudi kazniva. In tako naprej. Škodna in tako dalje. Vsebinska. Ne? Tista odločitev seveda pa ostane na tak al pa drugačen način. Seveda, jaz sem enkrat zagovarjal urbaniste v državnem zboru. Ob nekem zakonu. Gospod Pučnik je gor prišel. Ni res. Ne? Na podeželju so podkupnine. In seveda so podkupnine tuki in tam. Včas so akti taki, da ne moreš razumet, kako so lahko taki brez podkupnine. Ker – če si se vdal. Če si svojo strokovnost k hudiču poslal, neki mora bit od zad. Ali služba. Ali politična šansa. Ali pa podkupnina. Druzga razloga sploh ni.

Zdaj pa, in zdaj mam pa stalen problem tud tle. Tud Peter Božič, pa ne vem – tlele skoz govori, da mam nezazidljive parcele. Pa pol te nezazidljive parcele se spremenijo v zazidljive. Pa tuki petdesetkrat večja – večja reč, ne? Ni res, ne? Tud gospo Nušo Dolgan ni treba preveč hvalit, ker ma dve parcele not, ki pa so kmetijske. Pa jih prodajamo, k jih ne smemo prodajat. Pa do tega ni prišla ven. Pa notr v obrazložitvi piše, da so v kmetijskem bloku. Pa vsi vemo, da te parcele sodijo v sklad kmetijskih zemljišč. Ne? Se pravi, ni treba nič preveč hvalit. Ne? Ker tam, kjer bi morala najdt napako, je ne najde seveda. Ampak, kje je problem? Kje je problem? To so stavbna zemljišča, ki jih mi prodajamo, ne? In problem je seveda to, da se investitor vsake tok časa zgodi – en druzga prehitevata. En druzga prehitevata in tako naprej. Mesto ma določene, seveda svoj koncept. Reče, tlele za družbene dejavnosti. Frk. Pa ne dobi stanovanjske parcele en investitor. Pa prihaja. Pa izsiljuje. Ampak, ne zazidljivost. Izsiljuje spremembo namembnosti. Ne? Ne? Sprememba namembnosti. Ne? Recimo iz kulturne namembnosti, v stanovanjsko namembnost, ne? In kakšen je rezultat? Seveda stihija v mestu. In, če je kej, je urbanizem za to, seveda, da pove, kje pa ne bo pustil spremembe namembnosti, ne? In nič druzga, ne? Mi mislimo, da je tu, to je ena druga kšeftarija. To je kšeftarija, ko ne vem, eden, ki je investitor v ene maneme...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. V tistem trenutku ne najde parcelo v ta namen. Ne? In potem skup leti cela občina, da bo – ne vem – iz inštitutske cone, ne? Spremenila v študentske domove. Ne? Ampak, v resnici od zad je pa sprememba seveda v – v - v stanovanja. Velike garsonjere. Recmo na Vojkovi. To je ta igra. Sej to je zazidljiva zemlja. In tuki seveda padamo. In tuki seveda not padamo tud konkretno pri enem zemljišču, ki ga prodajamo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekel. Ja.

Še kratko pojasnilo, gospod Jarc.

Oddelek za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport, ni dobil naloge samo, da pripravi analizo, dobil je nalogo, da pripravi tudi strategijo. Tako nadaljnjega razvoja predšolske vzgoje, kot tudi osnovnega šolstva. Res... to strategijo bo seveda o njej razpravljala mestni svet. In jo sprejemal. Ker gre za izjemno občutljivo vprašanje, kjer je pač treba pretehtati vse zorne kote odločitev, ki bodo sprejemane.

Besedo za razpravo ima gospa Viktorija Potočnik.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Se opravičujem, ura je že čez. Zato moram prositi za dovoljenje, če lahko še? Ampak, prej sem želela repliko gospod Jarc...

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na gospoda Jarca? Ja, izvolite.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Ja. Ampak istočasno pa lahko tudi diskusijo nadaljujem?

GA. DANICA SIMŠIČ

Predlagam, da najprej tri minutna replika, pa potem...

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

No potem pa tri minutna replika.

GA. DANICA SIMŠIČ

... pa razprava.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Ja, gospod Jarc. Res so nekateri oddelki v Mestni občini Ljubljana, na občutljivih, na izjemno, bom rekla – podkupljivo senzibilnih območjih. Med njimi zagotovo spada urbanizem. In to je bila tarča, če se spomnite ne samo prejšnjega. Pred prejšnjim številnih mandatov. In spomnim se, ko smo sami storili, kar je bilo mogoče. In celo v Mestni občini Ljubljana, se je med prvimi, al pa prva uporabila metoda, ko lahko policija oziroma kriminalisti zinsinuirajo podkupovanje. In, kot veste, se je to v mestni občini, na urbanizmu dogodilo. Na žalost je bil

postopek izpeljan nestrokovno. In tudi je seveda celotna akcija, ki pa je kar nekaj časa držala na tem oddelku. Moram povedat, padla v vodo.

Problem, ki pa in o katerem pa dane govorimo, ni pa tisto in to je Miha Jazbinšek govoril – direktnega podkupovanja, ki se je dobil. Ampak, točno tega pritiska, ki ga v zadnjem valu, kajti Mesto razpolaga z izjemno malo količino zemljišč. Vi se spomnite, še v prejšnjem mandatu, ko smo rekli, saj skoraj ničesar nimamo. Saj nismo imeli ene parcele, kjer bi lahko dom upokojencev zgradili. So pa zdaj toliko bolj agresivni investitorji. In tukaj se je pri tem proračunu pokazala največji končni bes in podivjanost investitorjev. Ker jih več ne zanima Ljubljana. Temveč posredno parcela, ki jo ima mesto na razpolago. Zato se mi zdi vredna in bom nadaljevala tudi to diskusijo potem, ko mi minuta in še nekaj – osemnajst gre.

Zdaj pa še, gospod Jarc in da vam povem. In moram večkrat v tem svetu ponavljat. Kar se tiče pogodbe v zvezi z vzpenjačo. Ne bom govorila celega historiata. Da je celo v grad vgrajena in ostalo je pročelje, kamor se naj pripelje vzpenjača oziroma lift na grad. Bil ste gospod Jarc, v dveh proračunih je bila ta postavka. Tudi, ko ste vi sedel. Trikrat ponovljen razpis. Posebna komisija, ki je končala delo res tik pred iztekom mandata. Vodil jo je gospod Zvone Colarič, ki ste na žalost, kljub temu, da je tudi tej županji napisal povzetek in opravičenost gradnje te vzpenjače, pa do danes ni oglasil. In tudi vzel vsaj enkrat, glede na to, da je dolga leta delal na tem projektu – jaz upam in želim, - zbral najboljše, najboljše rešitev. Da je seveda skozi vse oddelke prišla ta pogodba. In moja parafa je bila nujno potrebna. Ker, če ne bi in komisija in vsi podlegli pod druge – pod druge, bom rekla instance – odgovornosti. Seveda pa je, bom rekla – stvar tri letnega zavlačevanja, ...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

ki je vso to investicijo povečala in podaljšala tudi v meni že nerazumne številke.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jarc, replika na repliko. Izvolite.

G. MIHAEL JARC

Ja. Dve stvari na kratko. Jaz nisem problematiziral tistih podkupovalcev, ki prihajajo s kovertami. K uslužbencem. To je minimalno. Jaz sem pač povedal tisti veliki, bi rekel – land developerji oziroma investitorji, ki sploh ne prosijo za lokacijsko informacijo, ampak grejo direktno v – in se zmenijo pač. Oni ne zaprosijo – tam pri notarju, ne? Te so, bi rekel, glavni, ne? Kar se pa tiče, bi rekel gospa županja vaše vzpenjače in zdaj reminijade. Vzpenjača vas je pokopala. Pokopala vas je pa zato, ker ste vi pokopala projekt garažno parkirne hiše v grajskem hribu. Čist iz politikantskih razlogov. Če bi bil ta projekt izveden, bi bil, bi bla, bi rekel – kaj je? Dvigalo narejeno. Iz podzemne garaže. In bi vzpenjača odpadla. In ste si sama skopala jamo. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo – besedo za razpravo... Prosim za mir v dvorani. Besedo za razpravo ima gospa Viktorija Potočnik. Prosim.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Spoštovana gospa županja, spoštovane svetnice in svetniki. Težko je po vseh teh razpravah in tolikšnih argumentih samo enoznačno zaključiti kaj naj se zgodi in kako naj se zgodi. Prepričana sem, da nas je tukaj večina svetnic in svetnikov. Prepričana sem tudi uprava in vi gospa županja, da se proračun sprejme. Prepričana pa sem, da smo prišli v situacijo, kjer se ne moremo in ne znamo in ne smemo več izmikati in preusmeriti odgovornost. Predložila sem proračun. Na mestnem svetu je. Ali ga sprejme, ali ne. In tukaj delim razmišljanje z gospodom Sodržnikom, da je seveda čas za tako imenovani time out.

To priložnost imate tako vi, kot mestne svetnice in svetniki. Posebej še svetniške – vodje svetniških skupin. Jaz verjamem gospa županja, da imate zelo pomemben pogovor z gospodom bivšim podžupanom... ampak, vseeno bi vas prosila, če lahko trenutek, ker se mi zdi – pozornosti – sem deležna. Jaz vem, da vi težko prenašate moje razprave, ampak vseeno. Gre namreč za naslednje...

GA. DANICA SIMŠIČ

Vaše gledanje je napačno. ... poslušam...

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Gre namreč za naslednji predlog.

GA. DANICA SIMŠIČ

... pristopil gospod Slavko Slak...

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Bom, tako vam...

GA. DANICA SIMŠIČ

Izvolite. Beseda je naprej vaša.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Jaz sem samo opozorila, da tako kot vi svetnice in svetnike, ki nekako ne poslušajo, da jih opozorite. Jaz sem pa želela resnično več malo vaše pozornosti.

Zgolj z namenom, pa verjamem, da bo tudi nasmešek na obrazu takrat, ko bo sprejet proračun. Z naslednjim namenom. Da imamo še kar precej, precej priložnosti in možnosti. Ker vse, tako, kot danes kaže, najverjetneje proračun ne more biti sprejet. Tudi ne na osnovi dopolnitev, ki ste jih dali, kot amandma. Kjer se na najbolj občutljivo točko, ki se je odprla pri tem proračunu, to je prodaja premoženja Mestne občine Ljubljana, najverjetneje ne more najdt konsenz.

Moja pobuda gre v naslednje. Da v naslednjem tednu intenzivno delamo vsi skupaj, predvsem vodje svetniških skupin, svetnice in svetniki, da se najde tisti optimalen, minimalen konsenz, kije potreben tudi. Da se najdejo rešitve, ki ne bojo rešite za mestne svetnice in za mestne svetnike. Temveč, da bojo rešitve za kakovostno življenje meščank in meščanov v tem mestu.

V tej igri, ki jo igramo pri proračunu, ne gre za igro med županjo, opozicijo, pozicijo, frakcijo. Temveč gre za igro, ki jo bomo lahko izgubili vsi. Najbolj pa bo to igro izgubilo to mesto, ki je nujno potrebno razvoja. In, ki je nujno potrebno investicij. In seveda tudi nekaterih dobrih stvari, ki so tudi v tem proračunu zapisane. Zato je moja sugestija, želja, da naslednji teden predvsem posvečen intenzivnemu dogovarjanju vodij svetniških skupin. In seveda tudi dogovarjanju strokovnih služb, ki zagotovo morajo mestnim svetnicam in svetnikom, ob pripombah, ki se mi zdijo, da so bile v večjem delu tehtne in opravičene. Pomagat in v - škarje in platno, gospa županja, je v vaših rokah. Ali boste dala amandmaje, ki bojo uskladtiveni in, ki bojo lahko tiste najbolj občutljive točke, ali pa tiste najbolj štrleče stvari, ki so nesprejemljive za večine svetnikov, tudi umaknjene. Ali pa opredeljene – opredeljene drugače.

Današnja razprava, ki jo je imela gospa Dolganova, je seveda korektna. Je predstavila in pojasnila številne določene – določena zemljišča. In jih je tudi del umaknila. Vendar, gospe in gospodje, ne gre za vprašanje, ali smo očistili ta zemljišča, ali ne. Gre za to vprašanje, ki ga je v repliki zdaj omenil tudi gospod Jazbinšek. Ali ima Mestna občina Ljubljana, za vse te, večinoma zelo pomembne parcele, tudi vizijo, kaj želi na tem mestu imet. Ali bo prodala kmetijsko zemljišče, ki se bo čez noč spremenilo v zazidljivo zemljišče? In bo mestna občina seveda speljala v proceduralno, vse korektno. Na javnih dražbah, na vseh. Ampak, moja ocena je, da bo ostala zaradi tega – po eni strani – brez vrednosti. Sredstev, ki bi jih lahko v večji meri dobila. Po drugi strani pa bo dopuščala anarhičen – gradnjo in razvoj tega mesta, ki je že preveč utrpelo. Preveč utrpelo že v času, ko so denacionalizacije in ne vlaganja MOL-a v postopke, požrlo predragocena zemljišča, kjer bi lahko mesto smelejše razvijalo svoje vizije. Tudi sama se pridružujem, da je razmislek v tem tednu, ali greste v odprodajo tudi za mesto izredno pomembnih in vitalnih – vitalnih podjetij. Javna razsvetljava, kot je bilo že danes rečeno, je tista, ki bo ostala v tem mestu. In predstavljajmo si, ko bo monopolistično začela. Seveda 25% ni delež, ki bi se ga ne vem kako pohvalili. Zdajšnji delež pa je. In se mi zdi, da premalo govorimo o Javni razsvetljavi, ki bi morala bolj bit v službi tega mesta. In tudi pod večjo kontrolo tega mesta.

Tudi sama se nisem strinjala, osebno – osebno – s prodajo Komunalnega podjetja Ljubljana. Ne strinjam se, čeravno podpiram projekt – k temu je šel delni postopek. V letošnjem letu prodaje premoženja, kjer so oziroma poslovnih prostorov, kjer je zdajšnja mestna občina, kjer so prostori, poslovni prostori Mestne občine Ljubljana. Namreč, kjer so oddelki naši. In to je v programu odprodaje gospa županja. Smo gledali zadnjič celo na parceli ... se bo prodajalo parkirišče. Preden nimamo zelo jasno podprtega in tukaj sprejetega načrta in tudi finančno zagotovljenih sredstev za nov objekt. Kjer bojo vse službe na enem mestu. Namreč, v situaciji, ko bomo mi odprodali, smo mi tudi na trgu. In bo kvadratni meter najema stano..., najema poslovnega prostora veliko višji od tistega, ki ga bomo lahko celo v izkupičku iztržili. In glede na to, in lahko bi še naštevala. Ampak, mislim, da je bilo v razpravi veliko stvari omenjenih, ki se mi zdi, da bi jih morale službe in uprava, skupaj z vsemi nami vzeti v pregled in videti kaj se – kaj je realno in kaj ni realno.

In zdaj še naslednje. Mesto je tudi glavno mesto. In mesto je tudi sprejelo oziroma ne mesto, država je sprejela tudi Zakon o glavnem mestu. Danes se ukvarjamo samo s proračunom in življenjem. Tukaj pa moramo zagotavljat kakovost bivanja tisočim študentom. Tako v domovih, kot tudi na fakulteti. In mislim, da je to let priložnost, da tudi mesto daje neke pobude, zahteve. In seveda tudi priložnost.

Prvo bi vas gospa županja opozorila, da je v obnovi Opera in balet. S tem se nakazuje, da bo Mesto Ljubljana skoraj tri leta brez nacionalnega in izjemno pomembne institucije. Predlagam, da Mesto stopi v kontakt z Ministrstvom za kulturo in da ponudi rešitev tako, kot smo to nekoč storili za Filharmonijo. Ki je dobila vadbene prostore v – v, mislim, da v Sostrem. V kulturnem domu. In je to pomenilo kvaliteto življenja. In takrat tudi kraja in

Mesto, se mi zdi, je naredilo korektno in dobro uslugo tudi. Za to imamo prostore. Ne bi rada doživela replik velikih, ampak trije objekti so, ki jih vidim. In, ki jih lahko oziroma sem jih že posredovala Oddelku za kulturo, da eventualno iščejo možnosti z državo. Z Ministrstvom za kulturo, da je orkester oziroma ansambel tri leta v pogonu. Dokler časa – dokler traja obnova. Naslednje. Žalostne zgodbe Roga. Ki se ne premakne. In se najverjetneje štiri leta. Vesela sem, da se ne proda. Gospa županja, to je eden od objektov, ki ga lahko državi ponudimo. Kjer lahko vadi opera in balet. In, kjer lahko so tudi, če se minimalno usposobi. Za kar bi lahko država dala sredstva. Tudi živi tam nekaj časa. Ta ansambel. V kolikor ne, predlagam, da ponudimo in gremo po evropska sredstva za Hišo eksperimentov. Hiša eksperimentov, ki poka po šivih v – na minimalnih kvadratnih metrih. In se je dokazala, kot izjemno pomembna znanstvena, kulturna, izobraževalna institucija. Bi zagotovo, če bi ji dali priliko in priložnost. Zнала izkoristit prekrasne prostore, ki že tri leta oziroma štiri let samevajo. In prepričana sem, privabila tudi številne tuje in domače investitorje.

In še nekaj gospa županja. Najverjetneje bo čez nekaj časa na mizi zanimiv in seveda za Ljubljano izjemno pomemben prostorski plan. To je Šumi. Ne dajmo prosim lepo, da še se zgradi tam en multi kino. Ponudimo to in stopite v kontakt z Ministrstvom za kulturo, da Ljubljana končno dobi veliki oder. Veliki oder, kjer ne bo treba tujim gostiteljem rezat na polovico svojih, svojih kulis. Temveč, da bo lahko Bolšoj teater ali kdor koli drugi, ki prihaja iz sveta in upam, da bi teh dogodkov Ljubljana imeti več, lahko na novem, sodobnem odru, kije idealen v centru mesta. In to v Šumiju. Ponudil tudi in privabil tudi goste, gledalce, iz bližnjih, iz bližnje in daljne Evrope.

In še, kot četrta sugestija. Kljub temu, da sem imela pomisleke. Ampak, ta mestni svet se je odločil in podaril oziroma brezplačno predal Ministrstvu za šolstvo, se mi zdi. Gradbene oziroma zemljišče za gradnjo treh akademij. Kot vidimo in če je prav, država ni naredila na tem nič. In ponovno bo čez nekaj časa preložila ta problem na Mesto Ljubljana, kot češ se ni zgodilo nič.

Glede na to, da je zakon, predlagam, da zahtevate, da se država nemudoma loti tega projekta. V kolikor ne. Boste najverje...predlagam, da te parcele ponudite, tako, kot je bilo že prej načrtano, srednji šoli, ki – in, da se lahko Filozofska fakulteta, ki je v katastrofalni stiski, preseli na Aškerčevo. In akademije pa naj ponovno proučijo, ali jim je lokacija na Metelkovi in del tudi Roga, primerna, da seveda dobijo prepotrebne prostore. To je za, jaz vem gospa županja, da me težko prenašate, ampak verjemite mi, da so to dobronamerni predlogi. Vem, da ne morem, ampak mi je težko, ker vsakega bi motilo, če se smeji, če se posmehuje. Ampak, verjemite mi, da so to pozitivni predlogi, ki jih to mesto lahko da državi. In prepričana sem, da tudi država in mesto s tem se razvijata v tisto mesto, kar si vsi skupaj želimo. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja, kar nekaj replik je bilo. Gospod Božič.

G. PETER BOŽIČ

Jaz bi seveda dopolnil zgodbo tam, ko gre za veliki oder. Ljubljanske Drame. Stanje je tam res katastrofalno. Zaradi tega, ker ne morejo, ker ne morejo gostit nobenega večjega gledališča. Razen morda kakšen Atelje 212, al kaj tazga. Zdaj, informacije, ki jih jaz mam. In to sveže informacije, so te, da sam investitor, da je ugotovil investitor, da je obisk kino dvoran v Ljubljani – upada. Upada v Koloseju. Upada v Kinu Komuna. In upada v Unionu. To je raziskava...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Ja. Dobro je. Ti to pogrešaš. Jaz pa bi rad stvari povedal do konca. No, zdaj, če je že stvar neprofitna, ker s samo – s temi kinodvoranami v bistvu kakšnega velikega dobička investitor ne bi mogel zagotoviti. Potem je veliko bolj modro, da postavi novo dvorano za gledališče. In po informacijah, ki jih imam jaz, investitor je do neke mere kar naklonjen tej ideji. In tukaj moram pa povedati svoje. Ali je Mestna občina kdaj postavila to – to – ne zahtevo. Ker zahteve ne moremo postaviti, ampak to sugestijo. Investitor resno razmišlja o tem predlogu, in jaz mogoče celo upam, da bo mogoče investitor celo ... Edini problem je lokacija. Da lokacija ne more bit za velik oder. Ne more bit tam na južnem delu. Ampak, zadaj, za Casinom. Je problem preozkih teh prostorov in tako naprej. Tuki je pa problem, o katerem sem jaz mislil Viko Potočnik dopolnit. Mestna občina ni zagotovila temeljnih infrastrukturnih objektov, ki sodijo v malo večje mesto. Ne glavno mesto. Od stadiona, do veletržnice. Do nove dvorane Ljubljanske Drame. In, da ne naštevam naprej. In to se men, zdaj pa lahko govorite kar čte. Za mene čista katastrofa. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko, gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Ko sem slišal tole repliko kolege...

.....konec 2. strani III. kasete.....

...pomanjkanjem zanimanja za kino dvorane. Sem se nehote spomnil na naša razpredanja in razprave v zvezi z novimi trgovinami in trgovskimi centri. Tudi takrat smo se začeli dušebrižniško zanimati za bilance tistih, ki jih investirajo. Ali pa bi želeli investirat. In jim skušali dokazati, da ne vedo kaj delajo s svojim kapitalom. Seveda lahko pritrdimo ali pa zanikamo interes mesta Ljubljane po kvalitetnih filmih. In obisku kino dvoran. Vendar, to ne more bit argument, zakaj bi se na področju Šumija lahko dovolilo, ali pane smelo dovoliti multi kino. Argumenti morajo bit drugje. Mislim, da so bili v teh razpravah navedeni danes. Pa ni ne mesto, ne kraj – ne čas za to, da bi razpravljali o tem, ali multi kino v Šumiju da ali ne. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja replika na razpravo gospe Potočnik, gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Ja, men se pa zdi še kar vredno razpravljati o tem, ali multi kino v Šumi, al ne. Se mi pa zdi zanimivo, da kolegica Potočnik prihaja na dan zdaj s takimi pobudami. Da naj se na tem kraju vendarle naredi nekaj bolj pomembnega, bolj kulturnega. DA naj se skratka središču mesta vrne nekaj značaja. Nekaj vrednega, nekaj vsebinskega. Ko je pa vendar ves čas, ko je bila

ona županja, pa še pred njo. Ista politična opcija delala na tem, da se iz mesta izžene vse, kar je kaj vredno. Jaz ne razumem, res ne razumem kaj je – kako je do tega neverjetnega prevrata prišlo. Kdaj ste spoznali to, da ste v bistvu naredili napako, da ste vse izgnali iz mesta. Kako – kako je do tega spoznanja prišlo, da zdaj bi pa vendarle mestu nekaj vrnil. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Repliko na repliko. Gospa Potočnik.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Gospod Kuščer. Če bi seveda blo možno, ampak ne bova najverjetneje mela časa. Res bi vas rada peljala po Ljubljani. Leta 98, pa potem leta 2000. Pa nova leta. Pa vse tisto, kar je resnično vrnilo življenje v center mesta nazaj. Seveda pa center mesta rabi takšne objekte, v katerih sem zdaj omenjala. In tudi ta načrt obstaja. Ni na mojem zelniku zrasel. Je na – na žalost že pokojnem, bivšem bratu bivšega – zdejšnjega direktorja Cankarjevega doma. Na žalost so pa romali ravno zaradi pritiska kapitala, takšni krasni projekti v predal.

In gospod Kuščer, vrnite si kdaj film nazaj. Kako tudi vi se niste mogli pripeljat s kolesom do kakšnega objekta. In dajte videt to Ljubljano – ne skozi mene, ampak resnično skozi mesto, ki je lepo.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika. Gospod Jazbinšek. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Kar se tiče Šumija. Se je v časopisih zgodil ideja, ne? Tudi o Drami. Ta ideja je seveda pametna. TA ideja je tudi stara. Gabaritne preizkuse so že naredil. Jaz sem jih tudi že naredil. Clo velik bi ostal še za komercialen program. In velik bi ostal garaž. Če bi mel veliko Dramo, Drama mora začasno met novo stavbo, ne? Začasno, za dve tri leta, ko se bo popravljala. Kar pomen, če bi zdaj to začasno porušili, je vržen dolar stran. In s tisto, rekel bi – za rekonstrukcijo Drame nismo dobili nič. Ker ne dobimo niti enega sedeža več. Samo, tehnologija se popravi. In zdaj seveda, ko se je ta misel pojavila v časopisu, gospa županja, smo dobil, pa ne zaradi te misli, tud sicer, smo dobili tudi strokovna društva in tako naprej, smo dobili vabilo za en sestank. Na katerem bi gospod Podreca pokazal svoj projekt. Odpovedan je bil ta sestank. Ampak, ta sestank se je zgodil v ožjem krogu, 28. februarja. Drugega marca gospa županja, je potem, ko je prepričal Podreca očitno tudi iz Ministrstva za kulturo Prelovška in ko je prepričal tudi, bi rekel Janka Rožiča in tako naparej. Ki je komisar, oprostite tej terminologiji, za kulturo pri gospodu Simonitiju, ki je komisar za arhitekturo. So vložil pri nas za prometno zaporo, na osnovi gradbenega dovoljenja, ki je staro tri četrt leta. Končni rezultat bo, da bo čez petinštirideset dni Šumi podrt. Ali pa bo podrt čez šestdeset dni. In bo zapora šestdeset dni. Zato, ker not še ljudje stanujejo. In še nimajo nadomestnih stanovanj. Kako se je mudilo in s kakšno udeležbo vaših služb. Urbanističnih? Od 28. do 2. marca. S kakšno udeležbo gospoda Možine. Da je dal prometno zaporo za rušenje Šumija, ko so ljudje še not. Da se v časopisu bere, da če jih pa ne bojo izselil, bo pa prometna zapora podaljšana? In na osnovi česa se ruši Šumi. Najprej fasada, za vsak slučaj. Z dovoljenjem, ki je staro tri četrt leta. Zato, da se ja ne bi kaj zgodil v tem mestnem svetu. Kar bi pomenilo kvaliteto. Ali fasada se ohrani, ali pa mogoče clo, ha, ha.. razmišljanja o seveda veliki drami.

So seveda razmišljanja o veliki drami – niso s tem zgubljena. Zgubljena je fasada. Ampak, tam gospa županja, vi ste tu diskutiral na tem mestnem svetu...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

...da za plačilo komunalnega prispevka v letošnjem letu še ne bo pravega časa. Da to še ne bo. Se spomnite ob mojem amandmaju za Šumi? Ne? Jaz sem vam rekel seveda, da gradbeno dovoljenje za Šumi, torej vi mislite, da bo drug let. Jaz tud mislim, da bo drug let. Ne letos. To se pravi, da bo zdele od marca, do drugega marca. Sred turistične sezone luknja v prostoru. In čemu? Samo zato, ker ste ideje...

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... nekdo ustrašil. In vaše službe so navadni špekulanti...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek...

G. MIHA JAZBINŠEK

In jaz bom zdaj pogledal na osnovi česa, so ...

GA. DANICA SIMŠIČ

... čas se vam je iztekel.

G. MIHA JAZBINŠEK

...bila možna ta dovoljenja.

GA. DANICA SIMŠIČ

Če ne vam jo – vzamem besedo. Besedo... Nimate več besede, gospod Jazbinšek. Ja, čas se vam je iztekel. .

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Za – za vas... A, ha... poseben za... To boste moral pri statutu, ja. Predlagat. Besedo za repliko ima gospod Pavlica.

G. MILOŠ PAVLICA

Samo par besed. Prvo, komentar na – na Javno razsvetljavo. Ostajamo s 25,1 deležem v Javni razsvetljavi. Kar je pravzaprav statutarno popolnoma in zakonsko enako, kot 43 procentni delež. O čemer je govoril že kolega Sodržnik.

Drugič. Zemljišča za akademije na Roški so seveda državna. Mi smo dali zemljišča, če se spomnite, čez Grubarjev kanal. Gre za en hektar vrtičkov sedanjih, ne? Ostala zemljišča so pa seveda državna. Tista, kar smo – država je tam predlagala izgradnjo. In zdaj, če bi se selile akademije tudi itak tega ne bi dobili.

In problem Država – MOL, je pa res velik problem. Mi smo dali številne iniciative za razgovore z državo. Tudi dogovorjeni so bili že različni sestanki. Imamo preko petdeset vprašanj, ki jih imamo za rešit. In to smo državi tud posredovali. Mislimo, da je z vidika seveda prestolnice. Ker tudi sami ocenjujemo, da država se premalo zaveda pomena Ljubljane. Ker je vendarle tud ogledalo te države, kot prestolnica. Vendar, stalno se je nekaj zgodil, da so bili ti sestanki odpovedani. Kar nekaj pisem je blo. Direktno na predsednika vlade. In potem je bil določen koordinator. V obliki sekretarke vlade. Pa sojo potem zamenjal. Nov sekretar vlade še tega ni. Pa minister Virant še tega ni. In tako naprej. Tako, da teh pobud je kar nekaj, pa nekaj ne pridemo skup. Seveda, nek kolektivni, pritisk verjetno bi lahko pospešil. Kar si hudo želimo. Kajti resnično, vrsta nekih projektov, ki so, ki jih imamo na papirjih enostavno stojijo zato, ker enostavno ne pride do predloga za organe države, v skladu z Zakonom o glavnem mestu.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Dve repliki na repliko. Najprej gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Pavlica ve seveda, da smo rok mi zamočil. Ne? Z enim, z neko zemljo, ki je sploh namenjena srednjim šolam. Čez kanal Grubarjev, ne? V namen športnih površin. Država se hoče pogovarjat z Univerzo o tem, da se rok obudi. Tam smo mel preslabe ocene, tam je kapaciteta večja. Te študije, k so bile delane, so bile delane na tramva.j. Pride po Trubarjevi od spodaj ven in tako dalje. Kar pomeni, da je v resnic na robu kapaciteta večja. Če bi se to naredil, kakor je treba. In zdaj, država pa ni nabasala na Univerzi drugi del države. In jaz bi bil zato, da mi državi pomagamo. Tam je nabasana gospa Kocjančič. Me razmete? Gospa Kocjančič je pač pragmatik. Ker je ženska. Ne? Ker je medicinka. No in zdaj eden naj mi reče – veste, ah, dajmo tri akademije. Reče, ne, ne tovariši, tovariši – aktivnosti je treba peljat tovariši. Tle smo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... je treba peljat, veste tovariši. Moramo it naprej. Čist, je čist simpatična punca. Sam zato, kje je prav tri akademije delat, pa ni faktor. Zato bi jaz predlagal, da to pobudo, ne? Podpremo in gospodu Prelovšku pomagamo. Ne pa da ga vaši časopisi blamirajo. Da ne zna kalkulirat.

In tako dalje in tako naprej. Nekateri vaši časopisi so ga zlo blamiral zadnje čase sem bra. V enem Dobru jutro, se mi zdi, ali nekaj tazga. Čist dober časopis. Ampak, ne bi bilo treba.

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekkel.

G. MIHA JAZBINEŠK

Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

In še ena replika na repliko. Doc. dr. Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja. Kolega Pavlica. Men je res veselje tole poslušat zdele. Kar na enkrat so ene frakcije, ki so – šest let niso nič delale. In kar na enkrat je država tukaj, ki je vsega tega kriva, da se v Ljubljani nič ne zgodi. Jaz moram reč, da bi še verjel to. Clo bi še verjel to. Ampak, ko sem pa slišal, kako se je dogajal v Casinoju Ljubljana. Kjer so bli pogovori. Kjer ste tud vi tja šli. Pa je situacija zdele. Sami veste kakšna. Na enkrat začnem dvomit v pripravljenost in dobro voljo te mestne uprave. Vsaj, kar se pogovorov z državo tiče.

GA. DANICA SIMŠIČ

Spoštovane gospe in spoštovani gospodje. Ura je pol desetih. Replike so ... Prosim? Ne. Replike so izčrpane. Tako, da končujem današnje nadaljevanje proračunske razprave. Vidimo se v ponedeljek.

Ne, samo danes zaključujem.

Zapisala:

Elizabeta Vadnal Gorjup

Ljubljana, 16. september 2006